

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud Brno rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jaroslavy Bartošové a přísedících PhDr. Soni Haluzové a Miloše Dohnala v hlavním líčení konaném dne 5. března 2021

takto:

obžalovaná

A.F., nar. XXXXX ve XXXXX, trvale bytem XXXXX

A/

je vinna, že

I.

v období od 8. 1. 2013 do 3. 10. 2017, XXXXX, v XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem , v úmyslu se obohatit, uvedla v omyl pracovníky XXXXX tím, že předstírala, že vybírá finanční prostředky určené pro konkrétní pacienty, avšak jednotlivé finanční částky uměle navyšovala, případně celý výběr ze strany konkrétních pacientů fingovala a pracovníci pokladny XXXXX XXXXX v domněnání, že se jedná o oprávněné výběry pro jednotlivé pacienty, tyto finanční prostředky obžalované vyplátili, avšak obžalovaná je nepředala pacientům vůbec, nebo jim je nepředala v plné výši, finanční prostředky si ponechala pro svoji potřebu a takto XXXXX v XXXXXX vybrala z depozitních účtů na jméno:

1. D.A., nar. XXXXX, v době od 22. 1. 2016 do 22. 9. 2017 celkovou částku ve výši nejméně 102.300 Kč,
2. P.B., nar. XXXXX, v době od 16. 1. 2013 do 20. 9. 2017 celkovou částku ve výši nejméně 172.700 Kč,
3. V.D., nar. XXXXX, ve dnech 30. 10. 2015 a 23. 12. 2015 celkovou částku ve výši nejméně 5.500 Kč,

4. P.F., nar. XXXXX, v době od 2. 7. 2014 do 22. 9. 2017 celkovou částku ve výši nejméně 175.500 Kč,
5. R.G., nar. XXXXX, v době od 18. 4. 2014 do 15. 9. 2017 celkovou částku ve výši nejméně 543.070 Kč,
6. B.H., nar. XXXXX, v době od 2. 1. 2014 do 14. 9. 2017 celkovou částku ve výši nejméně 349.360 Kč,
7. M.H., nar. XXXXX, v době 3. 7. 2013 a 4. 3. 2014 – 4. 6. 2016 celkovou částku ve výši nejméně 125.860 Kč,
8. J.H., nar. XXXXX, v době od 23. 8. 2016 do 7. 11. 2017 celkovou částku ve výši nejméně 7.700 Kč,
9. J.H., nar. XXXXX, v době od 1. 9. 2014 do 19. 10. 2016 celkovou částku ve výši nejméně 13.600 Kč,
10. R.CH., nar. XXXXX, v době od 27. 7. 2013 do 19. 12. 2013 a 17. 1. 2017 – 26. 9. 2017 celkovou částku ve výši nejméně 23.900 Kč,
11. F.J., nar. XXXXX, ve dnech 3. 2. 2017 a 8. 2. 2017 celkovou částku ve výši nejméně 16.000 Kč,
12. J.K., nar. XXXXX, v době od 24. 1. 2014 do 4. 10. 2017 celkovou částku ve výši nejméně 118.800 Kč,
13. M.K., nar. XXXXX, v době od 27. 2. 2015 do 27. 9. 2017 celkovou částku ve výši nejméně 32.900 Kč,
14. O.K., nar. XXXXX, v době od 26. 9. 2016 do 17. 2. 2017 celkovou částku ve výši nejméně 171.729 Kč,
15. V.K., nar. XXXXX, v době od 24. 6. 2013 a 21. 3. 2014 – 6. 12. 2016 celkovou částku ve výši nejméně 219.400 Kč,
16. J.K., nar. XXXXX, v době od 8. 1. 2013 do 4. 10. 2017 celkovou částku ve výši nejméně 432.845 Kč,
17. J.L., nar. XXXXX, v době od 20. 2. 2017 do 20. 9. 2017 celkovou částku ve výši nejméně 369.750 Kč,
18. P.M., nar. XXXXX, v době od 4. 7. 2016 do 17. 2. 2017 celkovou částku ve výši nejméně 20.500 Kč,
19. J.N., nar. XXXXX, v době od 12. 1. 2017 do 25. 9. 2017 celkovou částku ve výši nejméně 171.800 Kč,
20. P.N., nar. XXXXX, v době od 2. 1. 2015 do 4. 10. 2017 celkovou částku ve výši nejméně 109.105 Kč,

21. J.N., nar. XXXXX, v době od 7. 1. 2013 do 25. 9. 2017 celkovou částku ve výši nejméně 141.300 Kč,
22. A.T., nar. XXXXX, v době od 7. 1. 2013 do 4. 10. 2017 celkovou částku ve výši nejméně 118.850 Kč,
23. A.V., nar. XXXXX, v době od 7. 1. 2013 do 2. 10. 2017 celkovou částku ve výši nejméně 422.370 Kč,
24. R.K., nar. XXXXX, v době od 1. 1. 2017 do 3. 10. 2017 celkovou částku ve výši nejméně 10.000 Kč,

čímž způsobila XXXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši nejméně **3.867.884 Kč**,

II.

v době od 17. 1. 2011 do 24. 6. 2017 na různých místech XXXXX, v úmyslu se obohatit uvedla v omyl jednotlivé fyzické osoby, od nichž zpravidla pod záminkou půjček a příslibem včasného vrácení finančních prostředků nebo úhrady měsíčních splátek vylákala finanční prostředky, ačkoliv si byla vědoma, že vzhledem ke své špatné finanční situaci, zejména vlastní zadluženosti a exekucím nebude schopna svým závazkům dostát, finanční prostředky jednotlivým osobám včas a řádně nevrátila, použila je pro svoji potřebu, a takto jednala v následujících případech:

1. dne 17. 1. 2011 XXXXX pod záminkou půjčky a příslibem jejího pravidelného splácení vylákala od V.N., nar. XXXXX, bytem XXXXX, nejméně 100.000 Kč s příslibem, že mu je vrátí v měsíčních splátkách po 3.000 Kč, avšak uhradila mu pouze dne 2. 3. 2011 částku 10.000 Kč a dne 27. 10. 2011 částku 7.000 Kč, a způsobila tak V.N. škodu ve výši nejméně 100.000 Kč, z níž mu dosud dluží částku nejméně 83.000 Kč,
2. dne 19. 2. 2013 vylákala od J.K., nar. XXXXX částku nejméně 42.962 Kč, kterou J.K. vybral ze své vkladní knížky č. XXXXX vedené u Československé obchodní banky Poštovní spořitelny, a to pod záminkou, že peníze vloží na jeho depozitní účet v XXXXXX, ačkoliv věděla, že nemá v úmyslu tam peníze vložit, finanční prostředky si ponechala pro svoji potřebu a způsobila tak J.K. škodu ve výši nejméně 42.962 Kč,
3. zneužila duševního onemocnění a intelektových limitů R.G., nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, a lstivě jej jako pacienta XXXXX přiměla k tomu, aby v její přítomnosti založil dne 8. 1. 2016 u České spořitelny, a.s., účet č. XXXXX, jehož byl jediným majitelem, a následně jej přiměla k tomu, aby ze svého depozitního účtu, vedeného v XXXXXX, převedl dne 23. 2. 2016 na tento účet celkovou částku ve výši 250.000 Kč a následně v době od 25. 2. 2016 do 16. 8. 2016 přiměla R.G., aby celkem v osmi případech vybral na pokladně České spořitelny, a.s. částku v souhrnné výši 248.000 Kč, čehož by R.G. bez obžalované nebyl sám schopen, tyto finanční prostředky v celkové výši 248.000 Kč od R.G. převzala, ponechala si je pro svoji potřebu a způsobila tak R.G., nar. XXXXX, posledně bytem XXXXX, zemřelému dne XXXXX, škodu v celkové výši nejméně 248.000 Kč,
4. pod záminkou krátkodobě tíživé finanční situace způsobené jejím údajným bývalým partnerem a příslibem brzkého uhrazení finančních prostředků z vlastního stavebního spoření vylákala od G.H., nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku 100.000 Kč na základě Smlouvy o půjčce ze dne 6. 3. 2017, v níž se zavázala jí vrátit do 6. 5. 2017 částku ve výši 150.000 Kč, přičemž G.H. tyto finanční prostředky pro obžalovanou získala tak, že dne 6. 3. 2017 uzavřela v Komerční bance, a.s. smlouvu o úvěru č. XXXXX částky 150.000 Kč

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

a následně v březnu 2017 vylákala pod nepravdivou informací, že jí byly odcizeny z trezoru XXXXX peníze, které musí vrátit nejmenovanému pacientovi před jeho propuštěním, neboť mu je sama dříve vybrala, částku 120.000 Kč, kterou G.H. získala tím, že dne 21. 3. 2017 uzavřela u Komerční banky, a.s. druhou smlouvu o úvěru č. XXXXX částky 140.000 Kč. Obě půjčky se obžalovaná zavázala vrátit G.H. do 6. 5. 2017 z finančních prostředků, které získá výběrem peněz z vlastního stavebního spoření, čímž způsobila G.H., nar. XXXXX škodu ve výši 220.000 Kč a dosud jí dluží nejméně 147.000 Kč, neboť jí následně vrátila částku celkem 73.000 Kč,

5. dne 9. 3. 2017 XXXXX vylákala od J.Š., nar. XXXXX, bytem XXXXX, pověřené pracovnice XXXXX, jako opatrovníka R.K., nar. XXXXX, pacienta XXXXX částku ve výši 2.500 Kč pod záminkou, že jí vloží na depozitní účet R.K. v XXXXXX, což však neučinila, peníze si ponechala pro svoji potřebu, a způsobila tak R.K., nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, škodu ve výši 2.500 Kč,
6. v době od 22. 3. 2017 do 18. 4. 2017, v úmyslu se obohatit, pod příslibem úhrady jednotlivých splátek peněžnímu ústavu, vylákala od D.J., nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku v celkové výši 590.000 Kč, a to tím, že přiměla D.J., aby dne 22. 3. 2017 uzavřela v Československé obchodní bance, a.s., pobočka XXXXX, Smlouvu o úvěru č. XXXXX částky 170.000 Kč, které od ní na místě převzala, dále aby dne 30. 3. 2017 opět u ČSOB, a.s., pobočka, uzavřela další smlouvu o úvěru č. XXXXX částky 290.000 Kč, z něhož zaplatila původní úvěr ve výši 170.000 Kč a zbylou částku ve výši 120.000 Kč opět od D.J. na místě převzala a dne 18. 4. 2017 opět přesvědčila D.J., aby u ČSOB, a.s., pobočka XXXXX, uzavřela třetí smlouvu o úvěru č. XXXXX částky 300.000 Kč, kterou opět na místě od ní převzala, čímž způsobila D.J., nar. XXXXX škodu ve výši nejméně 590.000 Kč a dosud D.J., nar. XXXXX, bytem XXXXX, dluží částku nejméně 543.799 Kč, neboť v prvních pěti splátkách uhradila nejméně 46.201 Kč,
7. pod záminkou úhrady půjčky své známé, která peníze musí vrátit do dědického vypořádání, vylákala dne 24. 6. 2017 XXXXX od R.N., nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku ve výši 20.000 Kč, když navíc věděla, že R.N., jako zaměstnanec XXXXX má zájem pracovat na oddělení 14, kde by obžalovaná byla jeho nadřízenou, čímž zneužila jeho důvěry a příslibila mu, že mu peníze vrátí ve třech měsíčních splátkách, tj. nejpozději do 24. 9. 2017 v celkové výši 22.000 Kč, což však neučinila a způsobila tak R.N., nar. XXXXX škodu ve výši nejméně 20.000 Kč,
8. v době od 30. 5. 2017 do 19. 6. 2017 XXXXX vylákala pod záminkou zajištění bytu, v němž O.K. může s ní bydlet, finanční prostředky v celkové výši 170.000 Kč od O.K., nar. XXXXX, trvale hlášeného na adrese XXXXX, když mu příslibila finanční prostředky vrátit v měsíčních splátkách 15.000 Kč, čímž způsobila O.K., nar. XXXXX škodu ve výši 170.000 Kč a dosud mu dluží částku nejméně 146.300 Kč, neboť dodatečně mu částku 23.700 Kč vrátila,
9. pod záminkou, že jí vyhrožují lichváři, kterým musí sama finanční prostředky poskytnout, zneužila toho, že je nadřízenou poškozené L.K., nar. XXXXX, kterou upozornila na to, že jí sama pomohla, aby byla zaměstnaná, přiměla L.K., nar. XXXXX, bytem XXXXX, k tomu, že dne 14. 9. 2016 uzavřela u Sberbank CZ, a.s. úvěr č. XXXXX ve výši 201.000 Kč, z něhož obžalovaná na místě převzala částku 200.000 Kč, a dále přiměla L. K., aby dne 19. 9. 2016 opět u Sberbank CZ, a.s. získala jako úvěr další částku ve výši 150.000 Kč na základě původní Smlouvy o spotřebitelském úvěru, když také tuto částku ve výši 150.000 Kč na místě od L.K., nar. XXXXX převzala, přičemž o půjčce finančních prostředků

v celkové výši 350.000 Kč dodatečně sepsala dne 10. 10. 2017 s L.K. Smlouvu o zápůjčce, v níž se zavázala hradit měsíční splátky ve výši 7.555 Kč, a kromě toho prostřednictvím platební karty vydané k spotřebitelskému úvěru, kterou od L.K. převzala, sama vybrala v době od 27. 1. 2017 do 2. 5. 2017 částku ve výši 116.200 Kč a celkově tak způsobila L.K., nar. XXXXX, bytem XXXXX, škodu ve výši nejméně 466.200 Kč,

10. zneužila zdravotního stavu poškozeného J.N., nar. XXXXX, který podepsal příkazy k převodu finančních prostředků ze svého depozitního účtu, vedeného v XXXXXX na účet obžalované, vedený u Air bank, a.s., účet č. XXXXX, kam zaslal dne 28. 2. 2017 částku 250.000 Kč, dne 14. 3. 2017 částku 140.000 Kč, dne 13. 4. 2017 částku 90.000 Kč a dne 10. 5. 2017 částku 150.000 Kč, tedy celkovou částku 630.000 Kč, kterou si obžalovaná ponechala pro svoji potřebu, a to bez vědomí J.N. i pracovníků pokladny XXXXX, před nimiž předstírala, že tyto úkony vědomě učinil poškozený J.N.. Tím způsobila J.N., nar. XXXXX, trvale hlášenému na adrese XXXXX, škodu ve výši 630.000 Kč

čímž způsobila poškozeným škodu v souhrnné výši 2.489.662 Kč

celkově tak jednáním popsaným pod body I. a II. způsobila škodu ve výši nejméně 6.357.546 Kč.

tedy

sebe obohatila tím, že uvedla někoho v omyl a způsobila tak značnou škodu

III.

1. v době od 9. 5. 2017 do 7. 9. 2017 XXXXX i jinde, v úmyslu se neoprávněně obohatit, bez vědomí a souhlasu pacienta XXXXX J.R., nar. XXXXX, trvale hlášen na adrese XXXXX, použila jeho platební kartu na jméno J.R., kterou měl uloženou v depozitu XXXXX a z jeho účtu, vedeného v Komerční bance, a.s. č. XXXXX v bankomatech XXXXX i jinde postupně vybrala celkovou částku ve výši 123.500 Kč, čímž způsobila J.R., nar. XXXXX, hlášen na adrese XXXXX, škodu ve výši 123.500 Kč,
2. v době od 9. 3. 2017 do 10. 3. 2017 XXXXX, v úmyslu získat neoprávněný finanční prospěch, bez souhlasu a vědomí J.N., nar. XXXXX, bytem XXXXX, si z jeho účtu č. XXXXX, ke kterému měla dispoziční právo, vybrala celkem 50.000 Kč, čímž XXXXX způsobila škodu 50.000 Kč,

tedy

III./1., 2.

přisvojila si věci cizí tím, že se jí zmocnila a způsobila tak větší škodu

III./1.

sobě bez souhlasu oprávněného držitele opatřila platební prostředek jiného, nepřenositelnou platební kartu identifikovatelnou podle jména a čísla

tím spáchala

ad I., II.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, ve znění zákona č. 333/2020 Sb., účinného od 1. 10. 2020,

ad III.

přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku, ve znění zákona č. 333/2020 Sb., účinného od 1. 10. 2020,

přečin krádeže podle § 205 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, ve znění zákona č. 333/2020 Sb., účinného od 1. 10. 2020.

Za to se odsuzuje

podle § 209 odst. 4 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

7 (sedmi) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalované ukládá povinnost zaplatit poškozeným

I.

XXXXXX, IČ: XXXXX se sídlem XXXXX, škodu ve výši 228.000 Kč

II./1.

V.N., nar. XXXXX, bytem XXXXX, škodu ve výši 83.000 Kč

II./2.

J.K., nar. XXXXX, bytem XXXXX, škodu ve výši 42.962 Kč

II./4.

G.H., nar. XXXXX, bytem XXXXX, škodu ve výši 147.000 Kč

II./5.

R.K., nar. XXXXX, hlášen na adrese XXXXX, škodu ve výši 2.500 Kč

II./6.

D.J., nar. XXXXX, bytem XXXXX, škodu ve výši 543.799 Kč

II./7.

R.N., nar. XXXXX, bytem XXXXX, škodu ve výši 20.000 Kč,

II./8.

O.K., nar. XXXXX, hlášen na adrese XXXXX, škodu ve výši 146.300 Kč

II./9.

L.K., nar. XXXXX, bytem XXXXX, škodu ve výši 300.000 Kč

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

III./1.

J.R., nar. XXXXX, t. č. bytem XXXXX, škodu ve výši 123.500 Kč

III./2. + II./10.

J.N., nar. XXXXX, hlášen na adrese XXXXX, t. č. XXXXX, škodu ve výši 680.000 Kč

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkazují poškození:

V.N., nar. XXXXX, bytem XXXXX,

G.H., nar. XXXXX, bytem XXXXX,

D.J., nar. XXXXX, bytem XXXXX ,

J.N., nar. XXXXX, hlášen na adrese XXXXX, t. č. XXXXX

R.K., nar. XXXXX, hlášen na adrese XXXXX

O.K., nar. XXXXX, hlášen na adrese XXXXX

B/

Podle § 226 písm. b) trestního řádu se obžalovaná **A.F.**, nar. XXXXX ve XXXXX, trvale bytem XXXXX, t.č. bytem XXXXX, zprošťuje obžaloby pro skutek spočívající v tom, že:

I.

v období od 3. 5. 2010 do 3. 10. 2017, XXXXX, v XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, v úmyslu získat neoprávněný finanční prospěch, vybírala z depozitního účtu XXXXX, na kterém se nacházely finanční prostředky svěřené jednotlivými pacienty XXXXX, jménem těchto pacientů, bez jejich souhlasu a vědomí, různě vysoké částky tak, že uměle navyšovala pacienty vybírané částky, nebo celý výběr ze strany pacienta fingovala, přičemž XXXXX v domnění, že se jedná o oprávněné výběry ze strany pacientů nemocnice, tyto peníze vyplatila, takto vybrané finanční prostředky pacientům nemocnice dále nepředávala a ponechávala si je pro osobní potřebu, kdy tak činila v následujících případech:

1. v době od 2. 2. 2012 do 19. 9. 2016 XXXXX, z depozitního účtu XXXXX jménem K.J., nar. XXXXX, bez jeho souhlasu a vědomí, vybrala nejméně celkem 47.860 Kč
2. v době od 22. 2. 2017 do 18. 3. 2017 XXXXX, z depozitního účtu XXXXX jménem A.R., nar. XXXXX, bez jeho souhlasu a vědomí, vybrala celkem 2.300 Kč

II.

v době od 17. 11. 2010 do 29. 9. 2019 na různých místech XXXXX, v úmyslu získat neoprávněný finanční prospěch, pod různými záminkami, zejména pod záminkou poskytnutí půjček, vylákala od různých osob celkem **1.909.292 Kč**, ačkoliv si byla vědoma, že nebyla vzhledem ke své finanční situaci – dluhům a exekucím schopna údajně půjčky splatit, peníze poškozeným nevrátila, ponechala si je a použila je pro vlastní potřebu, kdy konkrétně:

1. v přesně nezjištěné době v roce 2011 XXXXX vylákala od pacienta XXXXX B.H., nar. XXXXX, celkem 10.000 Kč pod záminkou, že budou použity na porizení běžecého pásu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

do XXXXX, tyto peníze si však ponechala pro svoji potřebu a B.H. tak způsobila škodu 10.000 Kč

tedy

sebe obohatila tím, že uvedla někoho v omyl a způsobila tak škodu velkého rozsahu

v němž byly podle obžaloby státního zástupce Krajského státního zastupitelství XXXXX dne 13. 9. 2019, sp. zn. 1 KZV 7/2019-42, spatřovány dílčí útoky pokračujícího zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku

neboť nebylo prokázáno, že skutek je trestným činem.

Odůvodnění:

1. Státní zástupce Krajského státního zastupitelství XXXXX podal dne 13. 9. 2019 u zdejšího soudu obžalobu na A.F., v níž jí kladl za vinu spáchání rozsáhlé trestné činnosti majetkového charakteru, rozčleněné do čtyř částí skutkového děje (body I. – IV. výroku obžaloby). Jednání obžalované A.F., popsané pod bodem I. a II. je v obžalobě kvalifikováno jako zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, jednání popsané pod bodem III. je kvalifikováno jako přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku v souběhu s přečinem krádeže podle § 205 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku a jednání popsané pod bodem IV. obžaloby je kvalifikováno jako přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku.
2. Krajský soud Brno, jako soud nalézací, provedl u hlavního líčení 7. 12. 2020, 3. a 10. 2. 2021 veškeré dostupné důkazy, shromážděné v přípravném řízení, z nichž učinil odpovídající skutková zjištění. Vzhledem k četnosti dílčích útoků považuje soud za vhodné, z důvodu přehlednosti, nejdříve rozebrat provedené důkazy a skutková zjištění z nich učiněná ke každému dílčímu bodu obžaloby, resp. rozsudku samostatně.

A. Skutková zjištění

Bod I. výroku rozsudku

3. Této části trestného jednání se obžalovaná A.F. dopustila jako zdravotní sestra, zaměstnaná v XXXXXX, a to vůči jejím pacientům, z jejichž depozitních účtů neoprávněně vybírala finanční prostředky, které si ponechala pro svoji potřebu. Na úvod skutkových zjištění považuje soud za nezbytné stručně rekapitulovat rozhodující, zejména listinné důkazy, které se týkají tohoto postavení, resp. zaměstnaneckého poměru obžalované A.F..
4. Ze **Zprávy XXXXX X** (č. l. 143) bylo zjištěno, že obžalovaná A.F. zde pracovala v období od 1. 12. 1992 do 30. 11. 2017. V období od 1. 5. 2010 do 3. 10. 2017 pracovala jako staniční sestra na oddělení č. 14. Od 29. 6. 2004 měla podepsanu **Dohodu o hmotné odpovědnosti**, a to ze dne 29. 6. 2004 (č. l. 153). Obžalovaná na základě této Dohody (čl. I.) převzala hmotnou odpovědnost za svěřené majetkové hodnoty, které byla povinna vyúčtovat, a to finanční a věcná depozita nemocných na oddělení 14 a cennosti, klíče apod. Současně se zavázala učinit ze své strany vše, aby bylo zabráněno ztrátě nebo poškození svěřených hodnot a byla povinna provést všechna předepsaná opatření k jejich uchování a zabezpečení (čl. II.). Systém vedení depozitních vkladů a účtů pacientů v nemocnici tvoří **Přílohu č. 1 k Provoznímu řádu XXXXX** (č. l. 112, resp. 123 a

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

násl.). Tímto listinným důkazem bylo prokázáno, že nemocnice je povinna zajistit bezpečné uložení peněz a cenností pacientů, kteří o to buď sami požádají, nebo jsou omezeni ve svéprávnosti, event. jsou nezletilí, příp. těch pacientů, kteří podle vyjádření přijímajícího nebo ošetřujícího lékaře pro svůj zdravotní stav nejsou momentálně schopni řádně sami hospodařit se svými penězi. Peníze pacientů svěřené nemocnici do úschovy jsou tak ukládány na běžný účet, který je v tomto listinném důkazu specifikovaný s tím, že k tomuto účtu se zřizují samostatné účty pro každého pacienta, označené jako osobní účty pacientů. V další části tohoto dokumentu jsou obsaženy podmínky pro přijímání finančních částek pacientů v hotovosti po dobu jejich pobytu v nemocnici, a to výhradně na základě příjmových stvrzenek. Dále považuje nalézací soud za významné ustanovení o tom, že u pacientů omezených ve svéprávnosti je třeba k dispozicím s jejich finančními prostředky písemného souhlasu opatrovníka, event. opatrovnického soudu. Lze jen podotknout, že část poškozených, kteří v této trestní věci figurují, byla osobami, které byly omezeny nebo dokonce v uvedené době zbaveny svéprávnosti a byl jim ustanoven opatrovník. Dále je v této Příloze č. 1 k Provoznímu XXXXX ustanovení o tom, že každý příkaz k peněžní výplatě a každý výdajový pokladní doklad musí být podepsán osobami oprávněnými disponovat s účty nemocnice. Vydávání peněz pacientům omezeným ve svéprávnosti se provádí buď za dohledu ošetřujícího lékaře nebo osoby, kterou k tomuto účelu pověří. Z hlediska obhajoby obžalované i charakteru části jejího trestného jednání je pak významné jedno ze závěrečných ustanovení, z něhož je patrné, že pověřený zaměstnanec oddělení nemocnice obstarává nákup osobních potřeb pro pacienty, kteří si nemohou tento nákup obstarat sami. Organizovaný a finančně kontrolovatelný nákup se provádí a zaznamenává na stanovený formulář s uvedením jmen pacientů, předmětu nákupu a ceny podle dokladů prodejce, pověřeným zaměstnancem oddělení, se souhlasem ošetřujícího lékaře a zúčtováním přes pokladu nemocnice (č. l. 125). K nakoupenému zboží je třeba vést na oddělení, resp. stanici přesnou evidenci, zboží předávat pacientům za přítomnosti ošetřujícího lékaře nebo jím pověřeného zástupce. Předání zboží s uvedením ceny je nutno dát potvrdit, jak pacientovi, tak ošetřujícímu lékaři a pověřenému pracovníkovi, který zboží nakoupil a předal. Tento Provozní řád nabyl účinnosti dnem 30. 4. 2015, tj. v průběhu páchání trestné činnosti obžalované (pozn. soudu v bodě I. za období od 8. 1. 2013 do 3. 10. 2017), avšak dosavadní Provozní řád léčebny z 31. 10. 2012 byl tímto novým řádem sice nahrazen, ale obsahoval fakticky obdobná ustanovení. Na Příkaz ředitele XXXXX č. 3/2017 (č. l. 133 a násl.) ze dne 5. 10. 2017 byla provedena kontrola nakládání s depozitními účty pacientů právě na této stanici č. 14, kde byla staniční sestrou obžalovaná A.F. Výsledky mimořádné kontroly jsou shrnuty v **Protokolu o kontrole vykonané ve dnech 5. 10. a 7. 12. 2017** (č. l. 136 a násl.). Pro nalézací soud jsou pochopitelně rozhodující důkazy, které byly shromážděny v přípravném řízení a v průběhu hlavního líčení provedeny v souladu s procesními předpisy.

5. Kromě těchto listinných důkazů provedl soud u hlavního líčení dokazování výpověďmi svědkyň – zaměstnankyň XXXXX, které se rovněž vyjádřily k situaci na oddělení, event. k trestnému jednání obžalované. Obě svědecké výpovědi byly dne 3. 2. 2021 čteny v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 trestního řádu. **Svědkyň V.H.** v přípravném řízení dne 29. 3. 2019 (č. l. 404 a násl.) uvedla, že pracovala cca 20 let jako zdravotně-sociální pracovník v XXXXX, a proto byla jednotlivým pacientům k dispozici při řešení jejich sociálních problémů. Svědkyň potvrdila, že pacienty znala osobně, neboť podle potřeby jim pomáhala řešit, co bylo třeba. Peníze pacientům na pokladně vybírala a následně vydávala staniční sestra. Svědkyň tyto úkony dělala jen v případě, že staniční sestra ani její zástupce nebyli přítomni. Po celou dobu, kdy byla ve funkci staniční sestry obžalovaná, svědkyň ovšem nikdy nevydávala peníze z depozitních účtů žádnému z pacientů na oddělení 14, protože obžalovaná do dělala vždycky sama a přišla tam peníze vydávat, i když třeba byla nemocná. Svědkyň rovněž uvedla, že pacienti měli k obžalované velkou důvěru, a to dokonce

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

tak, že obžalovaná za ně z jejich účtů platila dluhy, které způsobili před svým přijetím do ústavního léčení. Po odchodu obžalované se však pacienti oddělení 14 začali na svědkyni obracet, neboť zjistili, že dluhy, které jim údajně obžalovaná zaplatila, ve skutečnosti zaplacené nejsou. Následně se svědkyně vyjádřila ke schopnostem i zdravotnímu stavu několika pacientů, avšak její stanovisko považuje nalézací soud rekapitulovat vždy u příslušných dílčích útoků. Rovněž výpověď **svědkyně I.V.** ze dne 29. 3. 2019 (č. l. 430 a násl.) byla provedena u hlavního líčení 3. 2. 2021, tj. čtením v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 trestního řádu. Svědkyně uvedla, že na oddělení 14 v XXXXX pracuje asi 5 let a v době jejího nástupu byla ve funkci staniční sestry obžalovaná A.F.. Svědkyně asi jeden rok byla dokonce její zástupkyní. Také I.V. potvrdila, že do pracovní náplně staniční sestry patří mj. výplata kapesného pacientům na oddělení, pokud si pacient peníze nevyzvedne na pokladně sám. U pacientů, kteří jsou omezeni ve svéprávnosti je v příkazní smlouvě k depozitnímu účtu vedenému v XXXXX stanoven limit, s jak vysokou částkou mohou disponovat. Vyšší výběry musí schválit jejich opatrovník. U ostatních pacientů, kteří nejsou omezeni ve svéprávnosti, lze vybírat peníze, které si každý z nich určí sám. Svědkyně vysvětlila, že finanční částky pro jednotlivé pacienty vybírá na pokladně XXXXX staniční sestra, která je vydává pacientům oproti jejich podpisu za přítomnosti svědků. Výdeji mají být, podle Provozního řádu, přítomni dva svědci, ale v době, kdy byla staniční sestrou obžalovaná A.F., bylo vydávání peněz chaotické. Obžalovaná někdy řekla, že peníze na pokladně jsou, někdy řekla, že ne, že čeká, až přijdou peníze na účty jednotlivých pacientů apod. Nalézací soud považuje za významné rovněž vyjádření svědkyně o tom, že nebylo pravidlem, aby obžalovaná dodržovala předpis o přítomnosti další dvou osob při výdeji peněz pacientům. Kromě toho obžalovaná nikdy nedelegovala tuto práci, tedy vydávání peněz, na svoji zástupkyni. Svědkyně proto v době, kdy byla zástupkyní obžalované, sama peníze nikdy pacientům nevydávala. Obžalovaná totiž přicházela i v době svého volna, aby peníze pacientům vydávala sama. Ani svědkyně nebo její kolegyně, tedy další zdravotní sestry, nebyly přímo při přebírání peněz pacienty přítomny. Obžalovaná je pak požádala zpravidla ráno každého dne, když bylo nejvíce práce, aby potvrzení podepsaly dodatečně. Pro vysvětlení I.V. uvedla, že ona i její kolegyně obžalované věřily, proto tyto listiny podepsaly a nedávaly se na to, jaké částky jsou na potvrzení o výdaji peněz pacientům uvedeny. Svědkyně I.V. se rovněž vyjádřila ke zdravotnímu stavu a intelektovým schopnostem některých pacientů, což bude rozvedeno v případě jednotlivých dílčích útoků. U hlavního líčení dne 10. 2. 2021 byl postupem podle § 211 odst. 6 trestního řádu čten také úřední záznam o vysvětlení, které dne 22. 1. 2019 podala **A.H.** (č. l. 408 a násl.) A.H. uvedla, že na oddělení č. 14 v XXXXX pracuje od roku 2012. Obžalovaná zde působila jako staniční sestra, a proto měla na starosti mj. vyzvedávání peněz z pokladny, jejich vydávání pacientům. Pacienti, kteří byli omezeni ve svéprávnosti, měli v příkazních smlouvách uvedené limity, kolik peněz jim může být vydáno týdně nebo měsíčně, když mimořádné výběry musel odsouhlasit jejich opatrovník. Také A.H. potvrdila, což je ostatně zřetelné z výpovědi předchozích svědků a z Provozního řádu, že při vydávání peněz pacientům a jejich podpisu musí být přítomen svědek. Za dobu působení obžalované v pozici staniční sestry se to však nedodržovalo. Rovněž A.H. se vyjádřila k jednotlivým pacientům a zejména jejich zdravotnímu stavu a intelektovým schopnostem, jak to po dobu svého působení na oddělení č. 14 vnímala.

6. Na úvod skutkových zjištění k bodu I., tj. k jednotlivým dílčím útokům považuje nalézací soud za nezbytné upozornit, že měl zpravidla ve všech případech k dispozici především výpověď samotného poškozeného i jako pacienta XXXXX X, a to v procesním postavení svědka. Jednotliví poškození učinili svědeckou výpověď v případě, že to jejich zdravotní stav umožňoval. Zde je nutno upozornit na skutečnost, že ne všechny svědecké výpovědi, ačkoliv byly provedeny procesně řádně, měly stejnou a zejména očekávanou důkazní hodnotu. Z obsahu protokolů o výpovědi jednotlivých svědků vyplývá, že každý z nich měl odlišné intelektové dispozice, když navíc právě

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

pro svůj duševní stav většina z nich byla hospitalizována v XXXXX dlouhodobě. Nálezací soud proto každou výpověď poškozeného hodnotil zcela důsledně v souladu s obvyklými postupy. Soud hodnotil nejdříve každou výpověď samu o sobě, z hlediska obsahového, logického, z hlediska vnitřní strukturovanosti. Rozhodující bylo tedy zjištění, zda poškozený, resp. svědek byl schopen uvést relevantní fakta, která by bylo možno dále prověřit a objektivizovat. Pokud bylo z výpovědi těchto svědků zjištěno alespoň minimum relevantních informací, soud tyto skutečnosti dále prověřoval porovnáním s dalšími důkazy, a to jak důkazy listinnými, tak event. dalšími svědeckými výpověďmi, zejména jejich příbuzných nebo opatrovníků. Skutková zjištění nálezací soud ustálil do podoby uvedené ve výroku tohoto rozsudku, a to teprve po důsledném hodnocení každého důkazu samostatně i v návaznosti na další provedené důkazy. Na úvod je třeba upozornit, že v případě sebemenších pochybností nálezací soud důsledně aplikoval elementární procesní zásadu „in dubio pro reo“, tedy v případě pochybností hodnotil každý důkaz jednotlivě, tak všechny ve svém souhrnu ve prospěch obžalované. Kromě toho lze již na úvod konstatovat, že skutková tvrzení uvedená v obžalobě byla na podkladě důkazů provedených u hlavního líčení značně korigována, a to jak s odkazem na výsledky dokazování, provedené u hlavního líčení, tak v konečném důsledku s odkazem na princip trestní odpovědnosti fyzických osob, které odpovídají pouze za vlastní zaviněné jednání.

Bod I./1 – D.A.

V době od 28. 3. 2014 do 3. 10. 2017 XXXXX, z depozitního účtu XXXXX jménem D.A., nar. XXXXX, bez jeho souhlasu a vědomí, vybrala nejméně celkem 154.170 Kč.

7. **Obžalovaná A.F.** u hlavního líčení dne 10. 2. 2021 k tomuto dílčímu útoku uvedla (str. 7), že D.A. sice neoprávněně vybírala peníze, ale také je zpátky vracela. Na to existují doklady a složky obsažené ve spise, takže 105.000 Kč bylo vráceno na účet pana A. Pokud opatrovnice D.A. tvrdí, že škoda vznikla vyšší, pak obžalovaná uznává částku maximálně 50.000 Kč.
8. **Svědék D.A.** v přípravném řízení 18. 4. 2019 (č. l. 439) uvedl, že na oddělení 14 XXXXX je hospitalizován cca 9 let a je také omezen ve svéprávnosti. Kapesné dostává každý týden, vždycky pondělí, středu a pátek po 400 Kč. Jeho opatrovníkem je jeho sestra M.A., která dává někdy souhlas, aby dostal více peněz. Peníze mu vydávala obžalovaná S.F., která mu vždycky řekla, aby si šel pro peníze na ošetrovnu a tam svědek dostal v pondělí, ve středu a v pátek vždycky 400 Kč, podepsal doklad o tom, že peníze převzal a odešel na pokoj, kde si rozmyslel, co bude kupovat. Svědek jednoznačně uvedl, že nákupy si dělá sám. Při přebírání peněz u toho nikdo třetí nebyl, aby předání peněz kontroloval. S. mu vždycky ukázala, kde se má podepsat a on se podepsal. Na výzvu vyslychajícího svědek toto gesto předvedl a z poznámky uvedené v protokole (č. l. 441) je zřejmé, že svědek ukázal, kde je jeho podpis a přitom prstem zakrýval podepsanou částku. Dále pak uvedl, že částky souhlasily, bylo to vždycky stejné, lišily se jen papíry, které podepisoval. Částku 400 Kč třikrát týdně dostával pravidelně, pouze jednou tzv. za deset let se stalo, že to bylo trochu jiné. K obhajobě obžalované o tom, že pacientům kupovala z jejich peněz dárky, např. na vánoce nebo na narozeniny, považuje nálezací soud za významné vyjádření svědka o tom, že skutečně takové dárky dostal, a to třeba pěnu na holení nebo štetku na holení, ale šlo o věci, které on nepoužíval, proto je odložil v koupelně. Peníze rozhodně nedostával. S výpovědí svědka korespondují další důkazy, a to jednak **Rozsudek Okresního soudu v Blansku** z 3. 9. 2002 ve věci vedené pod sp. zn. Nc 512/2001 (č. l. 442), kterým bylo prokázáno, že byl D.A. zbaven způsobilosti k právním úkonům. Rozsudek nabyt právní moci 16. 10. 2002. **Usnesením** téhož soudu ze dne 13. 12. 2002 sp. zn. P 216/2002 (443) bylo prokázáno, že D.A. byla jako opatrovník ustanovena M.A. **Z Příkazních smluv**, které sepsal D.A. s XXXXX, kde byl dlouhodobě hospitalizován (č. l. 447-

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

450) bylo zjištěno, že na základě Smlouvy z 25. 12. 2013 mohl dostávat maximální částku ve výši 3.000 Kč měsíčně, na základě Smlouvy z 13. 6. 2016 byla tato částka zvýšena na 3.400 Kč měsíčně a konečně na základě poslední Smlouvy ze dne 13. 3. 2017 bylo stanoveno, že D.A. může dostávat částku 1.200 Kč týdně, z čehož lze dovodit, že mohl dostávat maximálně 4.800 Kč měsíčně. **Svědkyň M.A.**, vyslechnutá v přípravném řízení 18. 4. 2019 (č. l. 454) potvrdila, že byla ustanovena opatrovnící svého bratra D.A. a z jeho důchodu posílala na jeho depozitní účet v XXXXX kapesné podle příkazních smluv, event. nějakou částku navíc. V době svého výslechu posílala maximálně 5.500 Kč měsíčně. Svědkyně současně potvrdila, že si vůbec nevybavuje, že by v posledních čtyřech letech (pozn. soudu tj. cca od dubna 2015) dávala jako opatrovnice souhlas s mimořádným výběrem finančních prostředků z depozitního účtu. V posledních třech letech však zjistila, že jsou z depozitního účtu vybírány částky vyšší, než odpovídá povolenému limitu. Obžalovaná, tedy staniční sestra, jí řekla, že pacienti vlastně po dobu hospitalizace nemají nic pořádného k dispozici a že jim tedy musí přilepšit. Ostatně i výpověď této svědkyně M.A., kterou nalézací soud v nejmenším nezpochybnuje, svědčí o tom, že byla obžalovaná velmi zdatnou manipulátorkou. Svědkyně totiž potvrdila, že jí obžalovaná byla natolik sympatická, že neřešila otázku tzv. přilepšování pacientům z jejich finančních zdrojů. Na výpisech z depozitního účtu viděla velké výběry, ale potom zase vklady, a proto tomu nevěnovala pozornost. Jednoznačně však potvrdila, že dne 22. 8. 2017 nevložila ani ona, ani její bratr D.A. na depozitní účet částku 31.000 Kč a stejně tak 4. 10. nemohli vložit na účet částku 33.000 Kč. Od svého bratra D. však zjistila, že obžalovaná A.F. vždy při vydávání peněz pacientům spěchala, a proto mu jen ukázala, kam se má podepsat, když současně zakrývala částku. Bratr jí potvrdil, že to sice podepsal, ale současně na to špatně viděl. Z vyjádření svědkyně M.A. bylo zjištěno, že po dobu, kdy její bratr byl hospitalizován na oddělení 14, ona nepovolila žádný mimořádný výběr z depozitního účtu. Jediný mimořádný výběr, povolený svědkyní, byl prokázán jejím písemným vyjádřením z 30. 11. 2015 (č. l. 460), přičemž se jednalo o částku 1.200 Kč za účelem uhrazení dluhů jejího bratra D. Další relevantní skutečnosti, dokládající konkrétní výběry z depozitních účtů, byly prokazovány především listinnými důkazy, které jsou v případě všech pacientů označovány jako **Objednávky výdaje finančních depozit**. V případě D.A. nalézací soud tyto listinné důkazy (č. l. 471-575) porovnal s Příkazními smlouvami, které stanovovaly horní hranici oprávněných limitů, s výpovědí svědka D.A. a dospěl k závěru, že výběry, které učinila obžalovaná A.F. v roce 2015, nepřekročily limit stanovený příkazní smlouvou, tj. částku 3.000 Kč měsíčně povolenou do 13. 6. 2016. Bylo totiž prokázáno, že obžalovaná z účtu D.A. vybrala částku 34.300 Kč, ačkoliv při propočtu 3.000 Kč x 12 měsíců měl poškozený nárok na částku 36.000 Kč. V roce 2015 však bylo prokázáno, že za prvních pět měsíců, podle příkazní smlouvy, limit činil 3.000 Kč měsíčně, v následujícím období tj. od 13. 6. 2016 3.400 Kč měsíčně. Obžalovaná však, podle listinných dokladů (č. l. 501-520) vybrala částku 71.900 Kč, čímž bez povolení opatrovníka překročila povolenou částku o 33.300 Kč. D.A. však nepotvrdil, že by tyto finanční prostředky obdržel, když opakovaně v průběhu své výpovědi striktně trval na tom, že dostával třikrát týdně 400 Kč. V následujícím roce 2017 byly výběry realizované obžalovanou prokázány rovněž dílčími listinnými důkazy (č. l. 523-575) a bylo zjištěno, že D.A. měl nárok na kapesné ve výši 54.100 Kč, když tato částka je tvořena z položek 6.800 Kč za leden a únor po 3.400 Kč, dále 4.100 Kč (za první polovinu března 1.700 Kč a za druhou polovinu března 2.400 Kč) a za období duben až prosinec 9 krát 4.800 Kč, tedy 43.200 Kč. Obžalovaná však vybrala částku 123.100 Kč. Rozdíl neoprávněně vybraných prostředků představuje částku 69.000 Kč. Na základě takto provedeného dokazování nalézací soud upravil, jak časové údaje, tak výši neoprávněně vybraných finančních prostředků v porovnání s obžalobou, tak že na úkor D.A. obžalovaná vybírala finanční prostředky v době od 22. 1. 2016 (č. l. 501) do 22. 9. 2017 (č. l. 575) ve výši 102.300 Kč (33.300 Kč v roce 2016 a 69.000 Kč v roce 2017). Celkově se tak jednalo o částku 102.300 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

Bod I./2 – P.B.

V době od 3. 5. 2010 do 3. 10. 2017 XXXXX, z depozitního účtu XXXXX jménem P.B., nar. XXXXX, bez jejího souhlasu a vědomí, vybrala nejméně celkem 200.425 Kč.

9. **Obžalovaná A.F.** u hlavního líčení 10. 2. 2021 k tomuto bodu obžaloby uvedla (str. 7), že se jednalo o svéprávného pacienta, který jezdil do XXXXX, jezdil k rodině nebo na pout' a vybíral si finanční prostředky ve větších částkách. Obžalovaná sama osobně mu asi čtyřikrát kupovala DVD přehrávač, televizi, platily se z toho pedikúry, kadeřníci, to není nikde uvedeno, ale ona sama ví, že to nejsou částky, které by se rozporovaly, ale za rok se nastrádají. Připouští proto částku 90.000 Kč (str. 4).
10. **Svěděk P.B.** v přípravném řízení dne 26. 3. 2019 (č. l. 595) uvedl, že v XXXXX je hospitalizován dlouho, a to také dlouho na oddělení 14. Sám není omezen ve svéprávnosti a jeho důchod chodí na účet, který má zřízení v nemocnici. Z tohoto účtu je mu vypláceno kapesné, a to vždy v pondělí, ve středu a v pátek 300 Kč, je to vždycky stejné. Peníze vydává za kazety do videa, protože na pokoji mají DVD rekordér, dále si kupuje limonády a knihy. Peníze mu stačí. Svědek dále uvedl, že pokud byla na oddělení sestra S.F., peníze vždycky vydávala ona. Svědek dostal peníze, podepsal potvrzení a odešel. Kolik peněz bylo napsáno na potvrzení, že je převzal, to neví, protože se na to nedíval. K dotazu policejního orgánu svědek uvedl, že dostával vždycky stejnou částku 300 Kč, a to v pondělí, ve středu a v pátek, nikdy to nebylo víc, nikdy to nebylo méně. On sám víc peněz nechtěl. **Svědčkně V.H.** uvedla, že P.B. sama nic nekupovala, ale pamatuje si, že on každou středu chodil do města na řízek a zřejmě věděl, kolik stojí, protože o peníze na to si řekl. Kromě toho si kupoval knížky. K jeho bližší finanční spotřebě však svědkyně nemůže nic bližšího uvést. **A.H.** ve svém vysvětlení potvrdila, že P.B. byl dlouhodobým pacientem XXXXX a chodil si nákupy do města dělat sám, tam chodil i na vycházky. Do města chodil třikrát týdně, údajně na řízek, na bramborový salát a také navštěvoval prodejnu s levnými knihami. Jako ostatní pacienti si dělal nákupy v kantýně, která byla v XXXXX. Kolik peněz však měsíčně utratil, ani jedna z pracovnic XXXXX uvést nedokázala.
11. **Z Příkazní smlouvy**, kterou svědek uzavřel 8. 1. 2008 s XXXXX (č. l. 598) bylo zjištěno, že neobsahuje žádné detailní ustanovení o tom, jaké finanční prostředky je možné P.B. vydávat. To odpovídá vyjádření svědka, vyjádření obžalované i pracovnic XXXXX o plné svéprávnosti P.B. Nalézací soud provedl dále dokazování listinnými důkazy, a to především **Žádankami** nebo **Objednávkami výdeje finančních depozit** z účtu P.B. (č. l. 626-648 pro rok 2013, č. l. 651-670 pro rok 2014, č. l. 673-685 pro rok 2015, č. l. 689-702 pro rok 2016 a č. l. 707-802 pro rok 2017). Tyto listinné důkazy porovnal především s výpovědí svědka, o jejíž věrohodnosti neměl důvodu pochybovat. Nalézací soud již v úvodu odůvodnění tohoto rozsudku zmínil, že Přehled finančních prostředků zcizených z depozitního účtu P.B., který je zpracovaný policejním orgánem (č. l. 617-622) nemohl bez výhrad akceptovat pro svoje závěry o prokázání skutkových okolností a finančních prostředků, které obžalovaná neoprávněně z účtu poškozeného vybrala. Obdobně je tomu i v případě dalších poškozených. Tyto listinné důkazy bylo třeba mezi sebou vzájemně porovnat a porovnat je také s údaji, které uváděl poškozený. Primárním východiskem byly listinné důkazy, svědčící o tom, že finanční prostředky vybrala obžalovaná A.F., což bylo zjištěno právě z objednávek či žádanek o výdaje finančních depozit. Samotný výpis z účtu neprokazuje, že

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

obžalovaná s těmito finančními prostředky disponovala. Následně pak od částek, které obžalovaná vybrala, resp. jejich výběr relevantně objednala, soud odečetl částky, které byly P.B. vyplaceny, což bylo prokázáno jeho svědeckou výpovědí. Svědek, jak je shora uvedeno, potvrdil, že dostával 3krát týdně vždy 300 Kč, tedy 900 Kč týdně, z čehož lze dovodit, že měsíčně mu byla vyplácena částka 3.600 Kč a ročně to představuje částku 43.200 Kč. Listinnými důkazy bylo prokázáno, že obžalovaná vybrala v roce 2013 částku 66.500 Kč, v roce 2014 částku 85.000 Kč, v roce 2015 částku 82.000 Kč, v roce 2016 částku 77.000 Kč a v roce 2017 do 26. 9. částku 67.400 Kč. Celkově tedy vybrala z účtu P.B. částku 377.900 Kč. Od této částky však bylo třeba v každém roce 2013-2016 odpočítat částku 43.200 Kč, kterou P.B. dostal do své dispozice, což sám potvrdil. V roce 2017 šlo o částku 32.400 Kč, neboť byl hospitalizován do konce září 2017. Propočtem tak lze uzavřít, že obžalovaná získala do své dispozice zcela neoprávněně z depozitního účtu P.B. v době od 16. 1. 2013 (č. l. 626) do 20. 9. 2017 (č. l. 798) celkovou částku 172.700 Kč. Tato částka je v jednotlivých letech tvořena následujícími položkami, rok 2013 23.300 Kč, rok 2014 41.800 Kč, rok 2015 38.800 Kč, rok 2016 33.800 Kč a rok 2017 35.000 Kč. Nalézací soud tedy upravil skutková zjištění k tomuto bodu výroku rozsudku, jednak v časové periodě a jednak ve výši částky. Souhrnně lze konstatovat, že stěžejní byla výpověď P.B., o jehož věrohodnosti neměl nalézací soud důvodu pochybovat, neboť byla zcela jednoznačná, konzistentní a věcná a navíc P.B. nebyl omezen ve svéprávnosti. Z přehledu výběrů z jeho depozitního účtu je však zřejmé, že zde byly vybírány částky ve výši 900 Kč, 1.000 Kč nebo dokonce částky vyšší, ačkoliv svědek potvrdil, že vždy dostal částku 300 Kč, a to třikrát týdně. Chronologický průběh výběrů prokázaných výpisy z jeho depozitního účtu svědčí o tom, že obžalovaná finanční prostředky ve vyšším rozsahu vybírala vždy poté, co P.B. na svůj depozitní účet dostal důchod. Šlo o nápadně stejné částky v řádů tisíců, nikoliv v řádu stokorun, které byly svědkovi vypláceny. Obžalovaná tyto finanční prostředky vybírala dokonce v několika dnech za sebou, avšak, jak vyplývá z přehledu jednotlivých výběrů, v mezidobí, tj. mezi těmito vysokými finančními částkami, potom vybírala částky odpovídající výplatám kapesného poškozenému, tj. např. 300 Kč nebo 500 Kč, které mohla mít např. do rezervy pro příští výplatu kapesného, k čemuž docházelo třikrát týdně.

Bod I./3 – V.D.

V době od 1. 9. 2015 do 27. 5. 2016 XXXXX, z depozitního účtu XXXXX jménem V.D., nar. XXXXX, bez jeho souhlasu a vědomí, vybrala nejméně celkem 10.800 Kč.

12. **Obžalovaná A.F.** u hlavního líčení dne 10. 2. 2021 uvedla, že V.D. žádné peníze z účtu nezpronevěřila.
13. **Poškozený V.D.** nebyl vyslechnut v přípravném řízení, ani u hlavního líčení v procesním postavení svědka, neboť, jak bylo prokázáno listinnými důkazy (č. l. 803), dne 7. 9. 2017 zemřel. Trestné jednání obžalované je však prokazováno především listinnými důkazy. Předně bylo prokázáno, že dne 31. 7. 2015 uzavřel poškozený V.D., zastoupený opatrovníkem **Příkazní smlouvu** (č. l. 810), na základě níž mu každý týden bylo vypláceno kapesné ve výši 700 Kč. Vyšší částky mu mohly být vypláceny jen se souhlasem opatrovníka. **Rozsudkem Okresního soudu X-venkov** ze dne 25. 10. 2011 sp. zn. Nc 572/2010 (č. l. 804) bylo prokázáno, že V.D. byl omezen ve způsobilosti k právním úkonům tak, že nebyl způsobilý činit právní úkony majetkové povahy, nebyl schopen hospodařit s penězi, uzavírat smlouvy s peněžitým nebo nepeněžitým plněním a nebyl schopen činit úkony směřující k převodu movitých či nemovitých věcí. **Rozsudkem** téhož soudu z 30. 3. 2016 sp. zn. P 71/2012 (č. l. 807) bylo prokázáno, že V.D. se omezuje ve svéprávnosti tak, že není schopen právně jednat v žádných záležitostech, s výjimkou běžných záležitostí každodenního života. Opatrovníkem V.D. byla obec XXXXX. Z odůvodnění tohoto

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

rozsudku lze zjistit, že v průběhu řízení byl zpracován znalecký posudek, který se týkal duševního stavu a soudní znalkyně doporučila omezit nakládání s finančními prostředky V.D. do částky 100 Kč měsíčně. Trestné jednání obžalované bylo prokazováno především listinnými důkazy, označenými jako **Objednávky výdeje finančních depozit** (č. l. 813-821). Nálezací soud souhrn těchto finančních prostředků, vybraných v každém jednotlivém období, porovnal s limitem uvedeným v Příkazní smlouvě, který činil 700 Kč týdně. Z toho lze dovodit, že V.D. mohlo být z depozitního účtu vypláceno maximálně 2.800 Kč měsíčně. Zpravidla byl tento limit dodržován, avšak zásadně byl překročen 30. 10. 2015 a 23. 12. 2015. Obžalovaná totiž za období od 30. 10. 2015 do 23. 12. 2015 vybrala z depozitního účtu V.D. částku 11.800 Kč, když podle Příkazní smlouvy měla oprávnění vybrat pouze 6.300 Kč. Rozdíl tak činí 5.500 Kč (č. l. 813-816). Lze jen podotknout, že obdobnými listinnými důkazy (č. l. 817-821) bylo prokázáno, že tento limit byl zpravidla dodržen, v některých případech dokonce nebyl vyčerpán. Nálezací soud proto upřesnil tuto část skutkových zjištění na podkladě listinných důkazů. Za devět týdnů, tj. od závěru října do prosince 2015 měl poškozený V.D. dostat 9krát 700 Kč, tj. maximálně 6.300 Kč, které obžalovaná mohla vybrat, avšak vybrala částku 11.800 Kč (č. l. 813-816). Rozdíl tedy činí 5.500 Kč, což nálezací soud zahrnul do skutkové věty výroku rozsudku. Nadlimitní výběry byly realizovány ve dnech 30. 10. 2015 a 23. 12. 2015.

Bod I./4 – P.F.

V době od 13. 6. 2014 do 3. 10. 2017 XXXXX, z depozitního účtu XXXXX jménem P.F., nar. XXXXX, bez jeho souhlasu a vědomí, vybrala nejméně celkem 282.700 Kč.

14. **Obžalovaná A.F.** u hlavního líčení 10. 2. 2021 (str. 8) uvedla, že uznává částku 140.000 Kč. Když P.F. nastoupil k nim do XXXXX měl dluhy na bytě, na plynu, na elektrice. Tyto peníze obžalovaná přeposílala jeho synovci, který tyto dluhy za něho platil. Sama uznává k jeho škodě částku 140.000 Kč
15. **Poškozený P.F.** v rámci své výpovědi, kterou učinil v přípravném řízení 26. 3. 2019 (č. l. 826) uvedl, že je v XXXXX šestým rokem, pobýval na různých odděleních krátce a dlouho je na oddělení 14. Ve svéprávnosti nebyl omezen. Staniční sestra na oddělení 14 byla S.F. Za posledních pět let byl svědek, podle svého tvrzení, doma v XXXXX pouze dvakrát. V jeho domě nikdo nebydlí, přesto tam každý měsíc posílá na inkaso 4.000 Kč. Příkaz podepisuje sociální sestře. Důchod dostává 12.000 Kč měsíčně a další peníze na účtu v nemocnici spotřebovává na kapesné. V době, kdy na tomto oddělení byla staniční sestrou obžalovaná S.F., si z kapesného kupoval cigarety a jako kapesné dostával v pondělí, ve středu a v pátek po 200 Kč. To ovšem, podle názoru soudu, neodpovídá tvrzení svědka o tom, že dostával 800 Kč měsíčně. Významné je ovšem jeho vyjádření o tom, že nedostával nikdy víc ani méně, protože to nepotřeboval. Sám neví, kolik na tom účtu vlastně má peněz. Svědek P.F. se vyjádřil k tomu, jakým způsobem došlo k vydávání peněz na kapesné v době, kdy tam byla obžalovaná. Když dostal peníze, podepsal potvrzení, ale neví, jestli se díval, kolik peněz bylo na potvrzení napsáno, že je dostal. Někdy toto potvrzení podepsal i dodatečně. Z obsahu protokolu o výpovědi svědka P.F. je patrné, že se u něj projevovala zdravotní indispozice týkající se jeho duševního stavu, neboť v některých částech, jak bylo zapsáno, odbočoval od předmětu výslechu, odkazoval se na své rozmlouvání s Ježíšem, dokonce předváděl, že s ním mluví, jako jeho sluha. Nálezací soud proto výpověď svědka P.F. hodnotil důsledně z pohledu kritického a akceptoval jen ty části jeho výpovědi, které korespondovaly s dalšími důkazy, provedenými u hlavního líčení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

16. Podstatným listinným důkazem také u tohoto svědka je **Příkazní smlouva**. P.F. podepsal Příkazní smlouvu v XXXXX 6. 1. 2015 (č. l. 829), avšak z jejího obsahu, zejména článku II./3 je patrné, že žádné omezení měsíční nebo týdenní výplaty kapesného u svědka stanoveno nebylo. Ve prospěch obžalované svědčí tedy tvrzení svědka P.F. o tom, že dostával částku 200 Kč, a to třikrát týdně. Propočtem lze dovést, že svědkovi bylo vyplaceno 2.400 Kč měsíčně. To ostatně rámcově odpovídá výši jeho důchodu, tj. částce 12.000 Kč, z níž bylo řádově 4.000 Kč posíláno na provoz jeho rodinného domu v XXXXX. Nálezací soud měl k této části skutkového děje k dispozici také listinné důkazy, a to nejen **Přehled finančního depozita P.F.** (č. l. 832), ale zejména **Objednávky výdeje finančních depozit** jednotlivých období let 2014–2017 (č. l. 833–926). Již z přehledu finančních depozit (č. l. 832) je patrné, že kromě pravidelné výplaty částek, odpovídajících výpovědi svědka, tj. částkám 200, v některých 600 nebo 700 Kč, byly v jednotlivých měsících vybírány částky podstatně vyšší, a to v řádu tisíců, v jednom případě dokonce jednorázově i 10.000 Kč. Souhrnným propočtem částek 1.000 Kč a vyšších při jednorázovém výběru bylo zjištěno, že v roce 2014 obžalovaná vybrala částku celkem 71.500 Kč, a to až ode dne 2. 7. 2014 (č. l. 833). Nálezací soud v každém kalendářním roce provedl pouze sumarizaci částek uvedených ve finančním depozitu, s nimiž prokazatelně disponovala obžalovaná, podle jednotlivých objednávek finančních depozit, a které současně převyšovaly obvykle drobnější finanční částku, tedy dosahovaly řádu 1.000 Kč a více. Od této částky pak byla odpočítána navíc i částka, kterou P.F., podle svého vyjádření, dostal, tj. 600 Kč týdně, resp. 2.400 Kč měsíčně. Bylo prokázáno, že obžalovaná vybrala v době od 2. 7. 2014 do 22. 9. 2017 částku minimálně 271.500 Kč (rok 2014 - 71.500 Kč, rok 2015 - 72.000 Kč, rok 2016 - 71.500 Kč a v roce 2017 - 56.500 Kč). Poškozenému P.F. bylo vyplaceno minimálně 16.800 Kč v roce 2014, tj. 7krát 2.400 Kč, dále v letech 2015 a 2016 vždy nejméně 28.800 Kč tj. vždy 12krát 2.400 Kč a dále v roce 2017 nejméně 21.600 Kč, neboť výplaty probíhaly do září 2017, tj. 9krát 2.400 Kč. Takto lze uzavřít, že v období od 2. 7. 2014 do 22. 9. 2017 obžalovaná neoprávněně vybrala z účtu P.F. částku nejméně 175.500 Kč (271.500 – 96.000 Kč) Nálezací soud proto upravil ve výroku rozsudku, v části týkající se P.F., tj. I/4, rovněž údaje časové i celkovou výši finančních prostředků. V závěru si dovoluje nálezací soud poukázat i na chronologický sled výběrů zachycených v Přehledu finančního depozita (č. l. 832), z něhož je jednoznačně patrné, že zpočátku byly vybrány částky v řádu 200, 600 maximálně 700 Kč, tak jak by odpovídalo výpovědi P.F. Později, v roce 2014, byly několikrát vybrány částky v řádu 1.000 Kč, resp. 2.000 Kč a od srpna 2014 následovaly opakovaně jednorázové výběry v částkách např. 7.000 Kč (nejen 8. 8. 2014, ale ve stejné výši 11. 8. 2014). V tomtéž měsíci ještě ve výši 3.000 Kč, když v období od 4. 9. do 16. 12. 2014 opakovaně, zejména pak v září a říjnu byly vybírány ve dnech téměř po sobě následujících částky např. 10.000 Kč, 6.000 Kč, 5.000 Kč, 7.000 Kč apod. Obdobná je situace v Přehledu finančních depozit za rok 2015 (č. l. 855), za rok 2016 (č. l. 877–878). Nejmarkantněji je četnost výběrů a výše částek převyšujících 1.000 Kč zřetelná z Přehledu finančních depozit pro rok 2017 (č. l. 908).

Bod I./5 – R.G.

V době od 10. 4. 2014 do 3. 10. 2017 XXXXX, z depozitního účtu XXXXX jménem R.G., nar. XXXXX, bez jeho souhlasu a vědomí, vybrala nejméně celkem 374.000 Kč,

17. **Obžalovaná A.F.** ve své výpovědi u hlavního líčení dne 10. 2. 2021 uvedla, že v případě R.G. uznává škodu pouze ve výši 230.000 Kč.
18. **Poškozený R.G.** nebyl v přípravném řízení vyslechnut v procesním postavení svědka, neboť, jak vyplývá z Úředního záznamu o podaném vysvětlení ze dne 9. 10. 2018 (č. l. 929), nebyl schopen, vzhledem ke svému zdravotnímu stavu, srozumitelné a věcné výpovědi. R.G. nebylo možno

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

vyslechnout ani u hlavního líčení za teoretického předpokladu, že by se jeho zdravotní stav zlepšil, neboť dne 27. 1. 2019 zemřel. (č. l. 928). **Svědkyň V.H.** v přípravném řízení uvedla (č. l. 406), že R.G. sice věděl, že peníze má, věděl, co je tzv. stovka, ale už nebyl schopen odhadnout, co si za ni může koupit. Svědkyně připustila, že R.G. měl rád prstýnky a vojenské věci. V únoru 2016 byla na jeho žádost převedena z jeho depozitního účtu částka 250.000 Kč na jeho osobní účet v bance a svědkyně sama si pamatuje, že tento účet tam s ním šla založit obžalovaná A.F., která s ním pak byla ještě venku. Zda však obžalovaná peníze z účtu R.G. vybírala, svědkyně potvrdit nedokázala s vysvětlením, že to pouze zaslechla od personálu. Sama svědkyně do roku 2017 R.G. kupovala nějaké věci, jako opasek, baterky do hodinek, prstýnky z chirurgické oceli apod., ale to vše bylo za částku do 3.000 Kč. Na tyto drobnější nákupy jí R.G. dával peníze, které si ušetřil ze svého kapesného, a to dostával průběžně od obžalované A.F. **A.H.**, která poskytla vysvětlení podle § 158 odst. 6 trestního řádu, rovněž potvrdila (č. l. 410), že R.G. byl dlouhodobým pacientem XXXXX, avšak nebyl omezen ve svéprávnosti. Také ona potvrdila, že měl rád vojenské věci, a to maskáčové kalhoty, vesty a také rád nosil prsteny. Věci mu nakupovala staniční sestra a sociální sestra H. A.H. dále uvedla, že z dědictví po otci měl R.G. nějaké peníze, ale zda mu byly připsány na jeho depozitní účet v XXXXX sama určit nedokázala.

19. Jedním z podstatných důkazů je výpověď **svědka V.G.** ze dne 21. 3. 2019 (č. l. 936). Svědek potvrdil, že jeho bratr, tj. R.G., měl pod dobu své hospitalizace v XXXXX depozitní účet, na který mu chodil jeho invalidní důchod v částce cca kolem 10.000 Kč měsíčně. Svědek i s matkou jej často v nemocnici navštěvovali, neboť jeho zdravotní stav byl sice špatný, ale jeho bratr R. nebyl zbaven svéprávnosti. V.G. potvrdil, že jeho bratr nebyl schopen vnímat realitu, nebyl schopen s penězi hospodařit. Vždy když svého bratra R. v XXXXX navštívil, dával mu, na jeho žádost, peníze na cigarety nebo na jídlo v kantýně. Někdy mu svědek kupoval i hodinky, které měl rád. Z hlediska trestného jednání obžalované A.F. je významné vyjádření svědka V.G. o tom, že jeho bratr dostal dědický podíl za byt jejich otce ve výši asi 321.000 Kč. Zdravotní stav R.G. byl však takový, že nebyl sám rozhodně schopen si založit v bance účet, ani z něho vybírat peníze a také neuměl zacházet s platební kartou, pokud ji vůbec měl. Po předložení výpisu z depozitního účtu R.G. svědek potvrdil, že jednotlivé výběry do částky 400 Kč v roce 2013 odpovídají spotřebě jeho bratra. Od roku 2014 jsou zde však výběry podstatně vyšší, a to částky 2.000 Kč, 4.000 Kč, ale také 16.000 Kč nebo 20.000 Kč, které rozhodně spotřebě jeho bratra neodpovídají. Podle přesvědčení svědka nebyly tyto peníze jeho bratrovi ve skutečnosti vydány, když při návštěvách v XXXXX viděl, že je oblečen ve starém oblečení, které připomínalo oblečení bezdomovce, nebo získané z Armády Spásy.
20. Pro posouzení rozhodných skutečností tohoto dlíčího útoku vyšel nalézací soud opět především z listinných důkazů. **Přehled finančního depozita za období od 1. 5. 2010 do 3. 10. 2017** (č. l. 981-1013) prokazuje příjmy a výdaje realizované z depozitního účtu R.G. po celé období jeho hospitalizace. Pro závěry o trestní odpovědnosti obžalované je však podstatné prokázání finančních prostředků, s nimiž obžalovaná disponovala. Tyto částky jsou prokazovány dalšími listinnými důkazy, označenými jako **Objednávka výdeje finančních depozit** (č. l. 1014-1059). Prokazatelně je obžalovaná na těchto rozhodujících dokumentech uvedena jako osoba, která finanční prostředky objednala a také vybrala a převzal, což stvrdila svým podpisem. U jednotlivých částek, převyšujících výrazně běžnou potřebu poškozeného R.G., a to v řádu 1.000 Kč a výše při jednorázových výběrech, je vždy uveden podpis R.G. Výpovědi svědka V.G., jeho bratra, však bylo prokázáno, ostatně jako i výpověďmi svědkyň, zaměstnankyň XXXXX, že R.G. nebyl vůbec schopen s finančními prostředky disponovat, nebyl schopen odhadnout, na co potřebuje např. finanční částku 100 Kč apod. Je s podivem, že vzhledem ke svému zdravotnímu stavu, nebyl R.G. výrazně

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

omezen ve svéprávnosti nebo dokonce svéprávnosti zcela zbaven. Jedná se o skutečnost, které si byla obžalovaná nepochybně velmi dobře vědoma a které také důsledně zneužila nejen výběrem dílčích částek z depozitního účtu, ale také zásadním jednáním, směřujícím ke zřízení účtu R.G. v jiném peněžním ústavu, když s těmito penězi pak disponovala. To je předmětem další části skutkových zjištění. Stran finančních prostředků vybraných z depozitního účtu vyšel tedy nalézací soud z částek uvedených v jednotlivých přehledech a také v jednotlivých objednávkách a dospěl k závěru, že obžalovaná neoprávněně vybrala z depozitního účtu R.G. v letech 2014 až 2017 částku v celkové výši 543.070 Kč. Nalézací soud provedl součet jednotlivých dílčích výběrů, převyšujících vždy částku 1.000 Kč a navíc do součtu těchto dílčích položek vždy zahrnul pouze ty částky, jejich výběr obžalovaná stvrdila svým podpisem. Bylo prokázáno, že obžalovaná vybrala v roce 2014 nejméně 157.500 Kč, v roce 2015 108.400 Kč, v roce 2016 184.000 Kč a v roce 2017 do dne 15. 9. nejméně 93.170 Kč. Celkově se jednalo o částku minimálně 543.070 Kč. Tato částka je tvořena pouze z jednorázových výběrů, převyšujících 1.000 Kč. Drobné výběry v řádu stokorun nebyly do těchto částek započítány. Důkazní situace byla, v případě tohoto dílčího útoku, limitována tím, že absentovala relevantní výpověď poškozeného R.G. a Příkazní smlouva o vedení depozitního účtu neobsahovala žádný limit kapesného, které mohlo být R.G. poskytováno, když navíc R.G. nebyl nikterak omezen ve svéprávnosti, zejména z hlediska výše finančních částek, s nimiž byl oprávněn disponovat. Vedle těchto listinných důkazů vycházel proto nalézací soud pouze z výpovědi svědka V.G., který uvedl, že částky ve výši do 400 Kč odpovídají spotřebě jeho bratra, kterému on sám při návštěvách pravidelně peníze na běžnou spotřebu dával. Soud hodnotil všechny důkazy zcela důsledně v souladu s procesní zásadou „in dubio pro reo“ a vymezil trestné jednání obžalované vůči R.G. pouze na jednání v období od 18. 4. 2014 (č. l. 1016) do 15. 9. 2017 (č. l. 1253), když současně stanovil výši neoprávněně vybraných finančních prostředků obžalovanou na částku nejméně 543.070 Kč. Lze podotknout, že se jedná o finanční prostředky, které obžalovaná získala na úkor R.G. přímým výběrem z jeho depozitního účtu, nikoliv další trestnou činností, která je rozebrána dále.

Bod I./6 – B.H.

V době od 1. 1. 2013 do 14. 9. 2017 XXXXX, z depozitního účtu XXXXX jménem B.H., nar. XXXXX, bez jeho souhlasu a vědomí, vybrala nejméně celkem 145.500 Kč.

21. **Obžalovaná A.F.** u hlavního líčení 10. 2. 2021 (str. 8) uvedla, že peníze B.H. z účtu nezpronevěřila, neboť on si chodil kupovat minerály a na to si vybíral větší částky peněz. Kromě toho za ním chodila kamarádka, která si od něho brala peníze na byt a ten byt platila. B.H. sám uvádí, že jí peníze dával, takže pokud si je obžalovaná toho vědoma, peníze mu nezpronevěřila. Pokud se cítí B.H. poškozený, ona sama uznává částku 50.00 Kč.
22. **Svědék B.H.** v přípravném řízení dne 26. 3. 2019 (č. l. 1272) uvedl, že je hospitalizován v XXXXX od roku 2009, ale ve svéprávnosti není omezen. Na účet v XXXXX mu chodí invalidní důchod a z něho potom dostává kapesné. K jednání obžalované svědek uvedl, že ona mu dávala peníze, kolik si řekl, ale on chtěl většinou stejně 500 Kč nebo 1.000 Kč. Peníze dostával vždycky jednou týdně a ihned podepsal obžalované potvrzení. Po předestření výpisu z jeho depozitního účtu B.H. potvrdil, že nízké částky jako 800 Kč, 500 Kč nebo 900 Kč převzal, ale není možné, aby převzal např. dne 1. 11. 2010 částku 3.000 Kč nebo dne 2. 11. 2010 částku 5.000 Kč. Obžalované nevěřil, a proto si všechny výběry zapisoval do svého kalendáříku.
23. Vzhledem k tomu, že B.H. byl hospitalizován dlouhodobě, byl pro jeho potřeby veden depozitní účet, i když svědek 14. 11. 2001 nejdříve prohlásil, že nehodlá uzavřít příkazní smlouvu o správě

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

finančních prostředků (č. l. 1279). Následně však v několika případech **Příkazní smlouvu uzavřel**, a to 3. 4. 2003 (č. l. 1280), v níž bylo stanoveno, že v průběhu měsíce bude vybírat finanční prostředky ve výši až do částky 1.000 Kč. Dalšími **Příkazními smlouvami ze dne 14. 7. 2006 a 11. 9. 2009** (č. l. 1281-1283) bylo prokázáno, že zde žádný měsíční nebo týdenní limit výběru finančních prostředků ujednan není. Také v případě poškozeného B.H. vyšel nalézací soud, kromě jeho svědecké výpovědi, i z listinných důkazů. Primárními důkazy byly pochopitelně **Přehledy finančních toků** na jeho depozitu v XXXXX v období, kdy zde byl hospitalizován (č. l. 1286-1301). Nebylo pochopitelně možné obžalované přičítat k tíži veškeré výběry finančních prostředků, které byly z tohoto depozitního účtu prováděny. Soud vycházel především z listinných důkazů označených buď jako **Žádanka o vyplacení peněz**, později jako **Objednávka výdeje finančních depozit**, a to za situace, že obsahují podpis obžalované, jako osoby, která za příslušné staniční oddělení finanční prostředky převzala a předala je jednotlivým pacientům, mezi nimi i B.H., což on stvrdil svým podpisem. Jestliže B.H. vyloučil, že by si ze svého účtu vybíral více než 1.000 Kč zpravidla 1x týdně, potom do výpočtu částek, které obžalovaná vybrala neoprávněně, zahrnul soud výběry v částkách vyšších než 1.000 Kč, které lze považovat za výběry neoprávněné. Těmito listinnými důkazy (č. l. 1286-1496) bylo po odpočtu řádně vybraných částek prokázáno, že v období od 2. 1. 2014 (č. l. 1343) do 14. 9. 2017 (č. l. 1494) bylo neoprávněně vybráno 349.360 Kč obžalovanou A.F. Tato souhrnná částka se skládá ze součtu jednotlivých položek v roce 2013, které představují 66.700 Kč, v roce 2014 99.860 Kč, v roce 2015 72.000 Kč, v roce 2016 57.000 Kč a v roce 2017 53.800 Kč. I tyto listinné důkazy hodnotil soud v souladu s procesní zásadou „in dubio pro reo“, tedy v případě pochybností ve prospěch obžalované a do finální částky zahrnul pouze výběry v částkách nad 1.000 Kč, neboť svědek uvedl, že nikdy vyšší finanční prostředky nedostal.

Bod I./7 – M.H.

V době od 1. 7. 2013 do 30. 3. 2016 XXXXX, z depozitního účtu XXXXX jménem M.H., nar. XXXXX, bez jeho souhlasu a vědomí, vybrala nejméně celkem 139.155 Kč.

24. **Obžalovaná A.F.** u hlavního líčení 10. 2. 2021 k tomuto skutku uvedla, že na jejím původním stanovisku se nic nezměnilo, neboť ona sama M.H. žádné peníze z účtu nezpronevěřila.
25. **M.H.** nebyl v přípravném řízení vyslechnut v procesním postavení svědka, ani nepodal vysvětlení ve smyslu ustanovení § 158 odst. 6 trestního řádu, neboť dne 28. 6. 2017 zemřel (č. l. 1497). Pro úplnost lze podotknout, že úkony trestního řízení byly zahájeny až 26. 10. 2017 (č. l. 92) a samotné trestní stíhání sdělením obvinění A.F. bylo zahájeno usnesením ze dne 15. 2. 2019 (č. l. 1-26a). Nalézací soud proto při ustálení skutkového děje k tomuto bodu vycházel především z listinných důkazů, jakož i výpovědí zaměstnankyň XXXXX.
26. **V.H.** v přípravném řízení (č. l. 406) potvrdila, že M.H. měl dluhy, ale ona za něj žádné neplatila. **A.H.** k osobě M.H. vypověděla (č. l. 410), že ví pouze to, že byl pacientem XXXXX, na oddělení 14 byl hospitalizován a po propuštění zemřel. Jaké měl výdaje a spotřebu sama potvrdit nedokázala, stejně jako to, jestli měl příkazní smlouvu nebo nějak omezen limit své spotřeby. Ze **zprávy XXXXX** (č. l. 1498) bylo zjištěno, že M.H. byl plně svéprávný, avšak jeho zdravotní stav byl takový, že bylo třeba peníze z jeho osobního účtu uvolňovat v omezeném rozsahu, a to pouze na osobní potřebu a úhradu paušálních nákladů. Z **Příkazní smlouvy ze dne 8. 11. 2012** (č. l. 1499), na kterou zpráva XXXXX rovněž odkazuje, bylo zjištěno, že limit výběru z depozitního účtu pro M.H. byl stanoven tak, že postupně v průběhu měsíce mohly být pro něj vybírány prostředky až do částky 3.000 Kč. Takto lze, podle názoru nalézacího soudu, dovodit, že s odkazem na Příkazní smlouvu mohly být M.H. vyplaceny ročně finanční prostředky ve výši maximálně 36.000 Kč ročně (12 x

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

3.000 = 36.000 Kč), pokud nešlo o mimořádné výběry. Nálezací soud také v případě poškozeného M.H. vycházel především z **Přehledu finančních depozit** (č. l. 1508-1515), který dokumentuje pohyb na jeho depozitním účtu. Informace získané z těchto listinných důkazů porovnával soud s dalšími listinnými důkazy, kterými jsou **Žádanky**, resp. **Objednávky výdeje z finančních depozit** (č. l. 1516-1547), neboť jimi bylo prokázáno, ve kterých dnech a kterými konkrétními finančními prostředky obžalovaná disponovala. Zpravidla je na nich také podpis M.H. o jejich údajném převzetí. Takto bylo prokázáno, že nad limit stanovený v příkazní smlouvě bezdůvodně, tj. bez dalších relevantních důkazů odůvodňujících přečerpání stanoveného limitu, obžalovaná vybrala v období 3. 7. 2013 (č. l. 1517), částku 5.700 Kč a v době od 4. 3. 2015 (č. l. 1534) do 4. 6. 2016 (č. l. 1546) celkovou částku 125.860 Kč. V ostatním období hospitalizace M.H. nebyly limity, stanovené příkazní smlouvou, přečerpány. Tato souhrnná částka 125.860 Kč je tvořena částkami vybranými nad limit v letech 2016 ve výši 15.000, 2015 - 66.160 Kč, 2014 - 42.000 Kč a 2013 - 2.700 Kč. K částce ze dne 3. 7. 2013, kdy bylo prokazatelně vybráno 5.700 Kč, lze jen upozornit, že měsíční limit činil 3.000 Kč, a proto nadlimitní částka představuje 2.700 Kč. Nálezací soud také v případě tohoto dílčího útoku upřesnil časové údaje i celkovou výši minimální částky, kterou obžalovaná na úkor M.H. získala. Jednotlivé důkazy hodnotil soud důsledně v souladu s procesní zásadou „in dubio pro reo“, tedy v případě pochybností ve prospěch obžalované a do výroku rozsudku zahrnul ty skutečnosti, které byly, byť v minimálním rozsahu, bezpečně a spolehlivě prokázány.

Bod I./8 – J.H.

V době od 16. 8. 2016 do 12. 11. 2016 XXXXX z depozitního účtu XXXXX jménem J.H., nar. XXXXX, bez jeho souhlasu a vědomí, vybrala nejméně celkem 7.700 Kč.

27. **Obžalovaná A.F.** u hlavního líčení 10. 2. 2021 k tomuto dílčímu skutku uvedla, že J.H. byl svéprávný, peníze si vybíral sám a měl 1.000 Kč na týden. Peníze prokouřil a ona sama mu žádné peníze nezpronevěřila.
28. **Svědka J.H.** v přípravném řízení dne 15. 3. 2019 (č. l. 1551) uvedl, že vždycky dostává kapesné 300 Kč týdně. Na oddělení 14. mu peníze vydávala obžalovaná A.F. Současně uvedl, že je omezen ve svéprávnosti a jeho opatrovníkem byl ustanoven otec R.H. K dotazu policejního orgánu svědek potvrdil, že nejednou dostal jako kapesné pouze 200 Kč a rozhodně nikdy nedostal více, než 300 Kč. Pokud dostával po dobu své hospitalizace nějaké dárky, byly to dárky od jeho otce, ale ne od personálu XXXXX. Obžalovaná A.F. mu sice chtěla koupit nějaké věci, ale nekoupila. S výpovědí svědky J.H. koresponduje výpověď **svědka R.H.**, jeho otce, který byl ustanoven jeho opatrovníkem. R.H. dne 15. 3. 2019 (č. l. 1556) potvrdil, že když byl syn omezen ve svéprávnosti, mohl dostávat v nemocnici jen 300 Kč týdně, a to až později, i když období si svědek sám přesně nevybavuje, ale odpovídá to tomu, co je uvedeno v rozsudku. V období, kdy ještě syn ve svéprávnosti nebyl omezen, mohlo dojít k tomu, že mu bylo vypláceno třeba 1.000 Kč týdně. R.H. rovněž uvedl, že synovi posílal 1.000 Kč týdně, ale vlastně nepátral po podrobnostech, na co jsou peníze používány. Vždycky když syna navštívil, kromě těch 300 Kč týdně, které on dostával, vyzvedával z jeho účtu 1.500 Kč, za které pro něho dělal pravidelné nákupy cigaret, potravin, kávy apod., aby syn měl všechno, co potřebuje. Žádné potvrzení nebo doklady o tom, že syn skutečně peníze z účtu v nemocnici dostal, svědek sám neviděl, když navíc měl důvěru v personál nemocnice a neptal se, za co syn peníze utrácí.
29. S výpověďmi obou svědků korespondují také listinné důkazy. Jedná se především o **Rozsudek Městského soudu Brno ze dne 27. 4. 2017 č.j. 23 Nc 912/2015** (č. l. 1560), kterým bylo Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

rozhodnuto o omezení svéprávnosti J.H., který není způsobilý samostatně nakládat s penězi a majetkovými hodnotami v částce nad 1.200 Kč měsíčně a uzavírat jakékoliv smlouvy s majetkovým předmětem v částce a hodnotě plnění nad 1.200 Kč měsíčně. Toto omezení je podstatné z hlediska nyní projednávané trestní věci, když ve výroku rozsudku jsou další kritéria omezení svéprávnosti J.H. Rozsudek nabyt právní moci 26. 7. 2017 a opatrovníkem byl jmenován jeho otec, tedy svědek R.H.. **Příkazní smlouvou ze dne 7. 7. 2016** (č. l. 1564) bylo prokázáno, že J.H. byl sice zřízen v XXXXX depozitní účet, avšak smlouva neobsahuje žádné ustanovení o limitu finančních prostředků, které mají být J.H. vypláceny v průběhu týdne nebo měsíce.

30. Při stanovení výše částky, kterou obžalovaná neoprávněně získala na úkor poškozeného J.H., vyšel soud, kromě výpovědi tohoto svědka, také z dostupných listinných důkazů, které tvoří jednak **Přehled finančních depozit** a jednak **Objednávky výdeje finančních prostředků** (č. l. 1566-1577). Pokud tedy poškozený J.H. tvrdil, že nikdy nedostal více než 300 Kč týdně a současně uvedl, že mu obžalovaná nikdy nic nekoupila, lze z přehledu výběru z depozitního účtu svědka dovodit, že částky vybírané nad zmíněný limit 300 Kč, si obžalovaná ponechávala pro sebe. Šlo o 11 výběrů po částce vždy 1.000 Kč. Obžalovaná získala částku nejméně 11krát 700 Kč, tedy celkově 7.700 Kč. V případě tohoto dílčího útoku neshledal soud žádné pochybnosti o výši částky, která odpovídala údajům uvedeným v obžalobě. Pokud došlo k dílčí úpravě časové periody, v níž se obžalovaná trestného jednání dopouštěla, bylo tak učiněno proto, aby popis skutkové věty odrážel zejména listinné důkazy provedené u hlavního líčení.

Bod I./9 – J.H.

V době od 5. 12. 2013 do 3. 10. 2017 XXXXX, z depozitního účtu XXXXX X jménem J.H., nar. XXXXX, bez jeho souhlasu a vědomí, vybrala nejméně celkem 48.935 Kč.

31. **Obžalovaná A.F.** u hlavního líčení dne 10. 2. 2021 k tomuto bodu uvedla, že J.H. nic nezpronevěřila, protože on měl svoji opatrovnici a dostával 3.000 Kč na měsíc. Peníze byly vždy využity na nákup cigaret, dalších potřeb. Opatrovnice za ním nechodila a za celou dobu hospitalizace J.H. ji obžalovaná viděla jen jednou.
32. **Svědka J.H.** v přípravném řízení 26. 3. 2019 (č. l. 1618) potvrdil pouze to, že je omezen ve svéprávnosti, v XXXXX je od dětství, ale v zásadě neví, jak dlouho. Obžalovanou S.F. viděl párkrát, byla to asi sociální pracovnice. Také z obsahu výpovědi svědka J.H. je zřejmé, že jeho intelektové dispozice a psychická kondice byly značně limitované, neboť např. na dotaz, kdo a kdy mu dával kapesné, odpověděl, že nemá čas, že ho živí rodina a ne sociální pracovnice. V zásadě příliš nechápal smysl a zejména pak význam svých odpovědí na otázky, které směřovaly k podstatě projednávané věci. Lze tedy v souhrnu konstatovat, že výpověď svědka J.H., kromě údaje o omezení jeho svéprávnosti, nepřinesla žádné relevantní zjištění. **Rozsudkem Městského soudu Brno z 13. 11. 2014 sp. zn. 40 P 43/1998** (č. l. 1627) bylo prokázáno, že J.H. byl omezen ve svéprávnosti tak, že není způsobilý žádného právního jednání, není způsobilý nakládat samostatně s finančními prostředky, s majetkem, spravovat své jmění ... atd. Tento rozsudek nabyt právní moci 13. 12. 2014. Obdobný **Rozsudek** byl vydán **Městským soudem Brno rovněž pod sp. zn. 40 P 43/1998** (č. l. 1629) a z jeho výroku bylo zjištěno, že J.H. byl omezen ve svéprávnosti tak, že po dobu 5 let od právní moci tohoto rozsudku (pozn. soudu tj. ode dne 5. 2. 2018) není způsobilý samostatně právně jednat na úřadech, nakládat s finančními prostředky v jakémkoliv rozsahu.
33. **Usnesením Městského soudu Brno ze dne 13. 3. 2008 sp. zn. 40 P 43/1998** (č. l. 1626) bylo prokázáno, že opatrovníkem J.H., jako osoby zbavené způsobilosti k právním úkonům, bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

ustanoveno Statutární město Brno. Dne 9. 10. 2017 pověřilo Statutární město Brno výkonem opatrovnických úkonů I.B. (č. l. 1630, 1636) a následně obdobnou funkci zastávala K.R. na základě pověření z 2. 10. 2018 (č. l. 1637). Úřední záznam o vysvětlení, které v přípravném řízení podala I.B. dne 22. 1. 2018 (č. l. 1654), byl proveden postupem dle § 211 odst. 6 trestního řádu u hlavního líčení dne 10. 2. 2021. Bylo prokázáno, že prakticky vykonávala opatrovnictví J.H. od roku 2014. V XXXXX byla uzavřena příkazní smlouva k jeho depozitnímu účtu, v níž bylo stanoveno, že J.H. může dostávat 3.000 Kč měsíčně. Od října 2017 došlo ke změně této smlouvy tak, že dostává J.H. maximálně 750 Kč týdně. Tuto změnu I.B. vysvětlila svým zjištěním z depozita jeho účtu o tom, že jednorázově bývá vybírána částka 3.000 Kč, což nepovažovala za vhodné vzhledem k tomu, že J.H. nebyl schopen nakládat s takovými finančními prostředky a ostatně to bylo i v rozporu s rozsudkem. I.B. dále potvrdila, že na depozitní účet J.H. zasílá částku 3.000 Kč měsíčně z jeho invalidního důchodu a zbytek zůstává na jeho depozitním účtu, který je veden na jejich úřadě. Z výpisů z depozita v XXXXX od 6. 1. 2014 lze, podle jejího vysvětlení, zjistit, že zpočátku J.H. vybíral nižší částky, ale od července roku 2015 dochází k výběrům i vyšších částek, i když příkazní smlouva nebyla porušena. Byla to právě obžalovaná A.F., která jí telefonicky vysvětlila, že peníze vybírá najednou a pochopitelně je dává J.H. oproti podpisu před svědky po menších částkách. Když I.B. J.H. navštívila, zjistila např., že v roce 2017, kdy J.H. tvrdil, že dostal jen stokorun, avšak bylo vybíráno 9xkrát 3.000 Kč a škoda by tedy tvořila cca 26.000 Kč. **Svědkyň K.R.**, vyslechnutá v přípravném řízení 17. 4. 2019 (č. l. 1659) uvedla, že převzala výkon činnosti opatrovníka po odchodu I.B. z jejich úřadu. Invalidní důchod je J.H. zasílán na účet jejich úřadu a teprve poté je mu vypláceno kapesné na depozitní účet vedený v XXXXX, a to podle limitu stanoveného v příkazní smlouvě. Ve výjimečných případech jsou J.H. hrazeny výdaje např. na oblečení nebo pro jiné potřeby nad limit tohoto kapesného. Svědkyně potvrdila, že byly provedeny mimořádné platby z účtu J.H. dne 24. 3. 2014 - 2.000 Kč a 21. 5. 2014 - 3.000 Kč, a to vždy na zakoupení obuvi a oblečení. Dne 1. 12. 2014 byla na jeho depozitní účet zaslána částka dalších 3.000 Kč na nákup dárků a osobní potřeby k vánocům. V roce 2015 byla nad rámec běžného kapesného zaslána 29. 10. 2015 částka 3.000 Kč na nákup dárků a osobní potřeby a stejná částka byla z těchto důvodů zaslána na jeho depozitní účet v XXXXX 12. 10. 2016. V roce 2017 byla na stejný účet zaslána 29. 11. částka 2.000 Kč na nákup dárků. Svědkyně dále uvedla, že J.H. si kupoval hlavně cigarety, neboť byl silný kuřák a od sociální pracovnice zjistila, že dostával vždy v pondělí, ve středu a v pátek po 150 Kč.

34. Kromě obou výpovědí opatrovnic J.H. a zmíněných soudních rozhodnutí, byly jako listinné důkazy provedeny také **Příkazní smlouvy** (č. l. 1631-1635), z nichž bylo zjištěno, že byl stanoven limit pro výběr kapesného, vypláceného J.H. Smlouvou ze dne 4. 1. 2010 byl tento limit stanoven měsíčně částkou do 2.500 Kč, Smlouvou ze dne 27. 1. 2014 byl limit snižen na částku 2.000 Kč měsíčně, Smlouvou ze dne 21. 5. 2014 byl limit vymezen od července 2014 na 3.000 Kč měsíčně. Další smlouva, o níž hovořila opatrovnice I.B., byla ze dne 12. 1. 2018 (č. l. 1634) a limit kapesného pro J.H. byl stanoven týdně na částku 750 Kč. Poslední Příkazní smlouva je z 25. 1. 2018 a bylo jí prokázáno, že J.H. směla být vyplácena třikrát týdně částka po 150 Kč, a to vždy pondělí, středa a pátek. Tyto skutečnosti, prokázané shora rozebranými listinnými důkazy, i výpověďmi obou opatrovnic, porovnával nalézací soud s dalšími listinnými důkazy, kterými byly jednak **Souhlasy k mimořádným výdajům** (č. l. 1638 a násl.) a zejména **Přehledy finančních depozit** včetně **Objednávky výdeje finančních depozit**, které pak podepisovala přímo obžalovaná, jako osoba, která finanční prostředky z pokladny převzala a měla je předat J.H. oproti jeho podpisu. Při porovnání takto prokázaných skutečností, tj. jednak horních limitů měsíčně vypláceného kapesného, s odkazem na soudní rozhodnutí i příkazní smlouvy, a jednak s přihlédnutím k mimořádným výběrům povoleným opatrovnicemi, stanovil nalézací soud částky, které byly

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

z depozitního účtu J.H. vybrány vždy nad tento stanovený limit právě obžalovanou. Lze konstatovat, že v roce 2013 nebyl měsíční limit kapesného ve výši 2.500 Kč překročen. V roce 2014 byl tento limit překročen až v období od září 2014, kdy bylo nad rámec nového limitu ve výši 3.000 Kč vybráno 1.000 Kč, neboť se jednalo o výběr ve výši 4.000 Kč. V roce 2015 došlo k nadlimitnímu výběru, tj. k výběru nad 3.000 Kč v dubnu, kdy byla vybrána částka 4.500 Kč a v červenci, kdy byla vybrána stejná částka, tj. v případě obou měsíců bylo vždy vybráno nad povolený rámec 1.500 Kč. V říjnu 2015 byla nad povolený limit 3.000 Kč vybrána částka 2.000 Kč, neboť listinné důkazy prokazují výběr částky 5.000 Kč. Rovněž v roce 2016 byl limit kapesného pro J.H. 3.000 Kč, avšak v únoru a v květnu, kdy bylo vybráno 5.000 Kč, byl tento limit překročen vždy o 2.000 Kč, v srpnu bylo vybráno 3.500 Kč a v říjnu dokonce 6.100 Kč. Celkově byl limit v roce 2016 překročen o 7.600 Kč. V následujícím období, tj. v roce 2017 byl limit 3.000 Kč vždy respektován. Nálezací soud proto upravil popis skutkového děje v části týkající se J.H. o upřesnění časových údajů, v nichž docházelo k výběru finančních prostředků z jeho depozitního účtu nad povolený limit. Prokazatelně obžalovaná jednala trestněprávně významným způsobem v období od 1. 9. 2014 (č. l. 1687) až do 19. 10. 2016 (č. l. 1735). Neoprávněně tak vybrala částku nejméně 13.600 Kč. Nad rámec shora rozebraných stěžejních důkazů, z nichž nálezací soud vycházel při svých závěrech, lze i v případě tohoto dílčího útoku poukázat na výpovědi obou pracovnic XXXXX, které se vyjadřovaly rovněž ke zdravotnímu stavu některých pacientů. K osobě J.H. **A.H.** uvedla (č. l. 1410), že pro svoji potřebu si sice dělal nákupy sám, ale na vycházky nechodil, neboť se bál. J.H. byl omezen ve svéprávnosti a nějaké nákupy mu dělala i opatrovnice. Pokud se kupovaly dárky na vánoce, musela opatrovnice udělit souhlas k mimořádné spotřebě peněz z jeho účtu. **Svědkyň V.H.** k osobě J.H. uvedla (č. l. 406), že pouze ví, že mu obžalovaná kupovala tzv. „dobrotky“, ale za jaké to bylo částky, sama neví. J.H. byl omezen ve svéprávnosti.

Bod I./10 – R.CH.

V době od 18. 7. 2011 do 3. 10. 2017 XXXXX, z depozitního účtu XXXXX jménem R.CH., nar. XXXXX, bez jeho souhlasu a vědomí, vybrala nejméně celkem 40.950 Kč,

35. **Obžalovaná A.F.** u hlavního líčení 10. 2. 2021 (str. 8) uvedla, že R.CH. peníze z účtu nezpronevěřila. On sám si uměl peníze spočítat a všechny peníze, které mu sama předávala, si R.CH. převzal, což uvedla i opatrovnice, která ho měla na starosti.
36. **Svědka R.CH.** v přípravném řízení dne 27. 3. 2019 (č. l. 1771) potvrdil, že je XXXXX asi 10 let (pozn. soudu asi od roku 2009) a vždycky dostával kapesné 700 Kč týdně. Od tohoto roku (tj. roku 2019) dostává 1.000 Kč na týden. Na oddělení č. 14 mu kapesné vždycky vydávala staniční sestra F. Primářkou oddělení bylo rozhodnuto tak, že bude dostávat 100 Kč denně, a to mu obžalovaná každý den dávala. R.CH. potvrdil, že podepisoval převzetí peněz vždycky jednou za týden, ale 100 Kč dostal každý den a nebylo to nikdy jinak. Jednoznačně uvedl, že nikdy nedostal více nebo méně peněz, ale opakovaně vypověděl, že potvrzení podepisoval jednou týdně. Když se díval na částku uvedenou na potvrzení, bylo to vždycky správně. Po předestření dokladů o výběru částek podstatně vyšších svědek uvedl, že na potvrzení ze dne 23. 7. 2013 o převzetí částky 3.100 Kč je jeho podpis, ale on sám neví, zda tyto peníze převzal. Obdobně se vyjádřil i k potvrzení z 31. 7. 2013, kdy měl rovněž převzít právě částku 3.100 Kč. Stejně stanovisko zaujal i potvrzení ze dne 9. 8. 2013 o převzetí částky 2.000 Kč, když rovněž uvedl, že podpis je jeho, ale neví, jestli peníze převzal. K poslednímu potvrzení, které mu bylo předloženo, o převzetí částky 6.000 Kč dne 12. 5. 2017,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

svědek jednoznačně uvedl, že zde jeho podpis není a také tyto peníze nedostal. Nad rámec běžného kapesného dostal 500 Kč cca jednou za měsíc, a to na vycházky nebo na oblečení.

37. **Rozsudkem Okresního soudu v Hodoníně ze dne 13. 8. 1989** (č. l. 1784) bylo prokázáno, že R.CH. byl zbaven způsobilosti k právním úkonům. **Usnesením** téhož soudu ve věci vedené pod sp. zn. P 226/94 (č. l. 1785) bylo prokázáno, že opatrovníkem R.CH. bylo ustanoveno Město Kyjov. Z hlediska nyní projednávané trestní věci považuje nalézací soud za významný **Rozsudek Městského soudu Brno ze dne 1. 12. 2015 sp. zn. 40 P 51/2014** (č. l. 1786), který nabyl právní moci 6. 1. 2016. Bylo rozhodnuto, že R.CH. se omezuje ve svéprávnosti tak, že není způsobilý činit právní jednání, kdy hodnota předmětu právního jednání převyšuje částku 700 Kč. Naposled bylo v této záležitosti rozhodnuto **Rozsudkem Městského soudu Brno ze dne 1. 8. 2019**, který nabyl právní moci 17. 9. 2019, sp. zn. 40 P 51/2014 (č. l. 4902). R.CH. byl omezen ve svéprávnosti mj. tak, že není způsobilý samostatně nakládat s penězi a majetkovými hodnotami v částce nad 1.000 Kč týdně. Jeho opatrovníkem bylo nově jmenováno Statutární město Brno. Limity výběru finančních prostředků z depozitního účtu R.CH. vedeného v XXXXX byly prokázány především **Příkazními smlouvami**, které XXXXX s R.CH., zastoupeným jeho opatrovníky, uzavřela. Příkazní smlouvu z 31. 5. 2011 (č. l. 1788) bylo prokázáno, že R.CH. mohly být vypláceny finance až do částky 4.000 Kč měsíčně. Příkazní smlouvou z 1. 8. 2011 nebyl limit vyplácených finančních prostředků nijak stanoven (č. l. 1789). Příkazní smlouvou ze dne 16. 8. 2011 (č. l. 1790) byl stanoven limit vyplácených finančních prostředků na částku do 6.000 Kč měsíčně (č. l. 1790). Následující Příkazní smlouvou ze dne 21. 11. 2011 (č. l. 1791) byl limit stanoven na částku 800 Kč týdně, což představuje 3.200 Kč měsíčně. Uvedená částka byla přejata také do Příkazní smlouvy z 12. 1. 2012 (č. l. 1794). V Příkazní smlouvě ze dne 17. 4. 2015 (č. l. 1795) sice maximálně vyplácena částka stanovena nebyla, avšak stejnou smlouvou ze dne 9. 2. 2016 (č. l. 1796) byla ujednána částka ve výši 4.200 Kč měsíčně.
38. **Usnesením Okresního soudu v Hodoníně** ze dne 28. 4. 2008 (č. l. 1804) bylo opatrovníkem nesvéprávného R.CH. stanoveno Město Kyjov. Výkonem této funkce byl pověřen mj. J.Ř., event. další jeho spolupracovníci (č. l. 1805-1806). Opatrovník učinil opakovaně písemný souhlas jednak se zvýšením kapesného a jednak s vyplácením mimořádných částek z depozita R.CH., což je prokázáno dalšími listinnými důkazy (č. l. 1807-1823). Jedná se o souhlas s mimořádnými výběry za období let 2013 až 2016. Následně opatrovnictví převzalo Statutární město Brno, které výkonem uvedené činnosti pověřilo Úřad městské části Brno-Černovice, resp. jeho pracovníci M.S. (č. l. 1830-1832). **Svědkyň M.S.** byla vyslechnuta v přípravném řízení dne 11. 4. 2019 (č. l. 1883) a potvrdila, že R.CH. byl soudem omezen ve svéprávnosti a dlouhodobě umístěn v XXXXX. Jak vyplývá z listinných důkazů i z výpovědi této svědkyně, namísto původního opatrovníka Města Kyjov, nastoupilo v roce 2016, jako opatrovník Město Brno a ona sama byla pověřena konkrétním výkonem opatrovnictví. Svědkyně vypověděla, že R.CH. zasílala na depozitní účet původně částku 4.200 Kč z jeho invalidního důchodu, který byl zasílán na účet jejich úřadu a ona sama jako opatrovník s tím disponovala. Případný nadlimitní výběr z účtu R.CH. v XXXXX projednávala vždy se staniční sestrou A.F. Svědkyně v rámci své výpovědi přesně specifikovala data, výše částek i účel, pro který byly nadlimitní výběry R.CH. povoleny, resp. zasílány na jeho depozitní účet v XXXXX. Při doplnění své výpovědi dne 11. 4. 2019 (č. l. 1887) svědkyně jednoznačně uvedla, že R.CH. si uvědomoval hodnotu peněz a podle jejího názoru si při předávání dokázal peníze spočítat. Souhlasy s nadlimitními výběry, které svědkyně jménem opatrovníka učinila, specifikovala jednak ve své výpovědi a jednak doložila písemně pro rok 2016 a pro rok 2017 (č. l. 1835, 1837), resp. jednotlivými konkrétními souhlasy (č. l. 1839-1872).

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

39. Stěžejními důkazy pro prokázání trestného jednání obžalované z hlediska časového i z hlediska neoprávněného výběru konkrétních částek byly **Přehledy finančních depozit** a zejména **Objednávky výdeje finančních depozit**, podepsané nejen R.CH., ale zejména samotnou obžalovanou (č. l. 1907-2011). Nalézací soud vycházel z těchto listinných důkazů, jakož i z příkazních smluv a výše uvedených rozsudků, které stanovily horní hranici možného finančního limitu pro výběr kapesného pro R.CH. V roce 2013 mohlo být R.CH. vypláceno 800 Kč týdně, tedy 3.200 Kč měsíčně mimo mimořádné výběry povolené opatrovníkem. Bylo však prokázáno, že v období od 27. 7. 2013 do 19. 12. 2013 (č. l. 1911) bylo vybráno celkem 31.000 Kč, avšak nárok poškozeného představovala pouze částka 20.000 Kč. Neoprávněně bylo vybráno 11.000 Kč. Zcela nápadné jsou neoprávněné výběry např. v případě částek 3.100 Kč ze dne 27. 7. a 31. 7., když zcela důvodně se lze domnívat, že R.CH. podepsal převzetí částky 100 Kč, což odpovídalo jeho vyjádření i listinným důkazům a částka 3.000 Kč, resp. předřazená číslice 3 byla následně dopsána. Ostatně poškozený v případě těchto dvou částek, stejně jako částky 2.000 Kč z 9. 8. 2013 uvedl, že podpis je sice jeho, ale neví, jestli takové částky převzal. Převzetí částek odporuje jak jeho výpovědi, tak příkazním smlouvám. V roce 2014 mohlo být podle příkazní smlouvy R.CH. vypláceno 800 Kč týdně, tedy 3.200 Kč měsíčně a za celý kalendářní rok mohl dostat 38.400 Kč. Ze stěžejních výběrů nadlimitních částek, převyšujících míru obvyklého kapesného (č. l. 1922 a násl.) však bylo prokázáno, že tyto nadlimitní částky tvoří maximálně 16.900 Kč, což nepřevyšuje horní hranici, která mohla být R.CH. vyplacena. Toto období soud z popisu skutkového děje vyřadil, obdobně jako období roku 2015 a 2016. Ani v tomto případě nadlimitní částky, vybírané nad hranici běžného kapesného, nepřekračují částku 38.400 Kč ročně při propočtu 3.200 Kč měsíčně, resp. 800 Kč týdně. Vyšší finanční částky, vybírané z depozitního účtu poškozeného, tvořily v roce 2015 v souhrnu 32.500 Kč (č. l. 1943 a násl.). V roce 2016 mohl R.CH. získat na kapesném v lednu částku 3.200 Kč, avšak od února již částku 4.200 Kč na podkladě příkazní smlouvy z 9. 2. 2016 (č. l. 1796). Za celý kalendářní rok mohlo být R.CH. vypláceno 49.400 Kč. Souhrn nadlimitních částek sice tvořil 72.800 Kč, avšak pokud byly dále odpočítány další, mimo příkazní smlouvu povolené, finanční částky, k jejichž výběru dal souhlas opatrovník, bylo zjištěno, že tvořily nejméně 33.500 Kč. V souhrnu tedy nebylo, podle názoru soudu, možné konstatovat, že by se obžalovaná neoprávněnými výběry obohatila, resp. že tyto skutečnosti byly relevantně prokázány. Teprve v roce 2017, jak bylo prokázáno z příkazní smlouvy, mohlo být R.CH. vypláceno kapesné za období od ledna do září, tj. 9 měsíců, vždy ve výši 4.200 Kč na podkladě příkazní smlouvy z 9. 2. 2016. Celkově mohl získat 37.800 Kč. Nadlimitními výběry za toto období od 17. 1. 2017 (č. l. 1979) však bylo prokázáno, že obžalovaná z účtu R.CH. vybrala nejméně 50.700 Kč, ačkoliv R.CH. měl nárok na 37.800 Kč. Žádné mimořádné výběry povolené opatrovníkem v tomto období prokázány nebyly. Nalézací soud proto považoval za prokázanou částku 12.900 Kč, jako neoprávněný výběr z depozitního účtu R.CH. v roce 2017. V této souvislosti lze poukázat na stanovisko R.CH. k výběru částky 6.000 Kč z 12. 5. 2017, který uvedl, že zde jednak není jeho podpis a jednak peníze vůbec nedostal. V souhrnu tedy ke škodě R.CH. se obžalovaná A.F. obohatila v roce 2013 o částku 11.000 Kč a v roce 2017 o částku 12.900 Kč. Nalézací soud tuto část skutkového děje uzavřel na základě provedených důkazů tak, že konkretizoval časové období právě s odkazem na důsledně hodnocené listinné důkazy a také specifikoval celkovou částku, kterou obžalovaná na úkor poškozeného získala, jako 23.900 Kč.

Bod I./11 obžaloby – K.J.

40. Pro přehlednost nalézací soud konstatuje, že tento bod obžaloby se nestal předmětem výroku odsuzujícího rozsudku a skutková zjištění jsou obsažena v samostatné pasáži, týkající se zprošťujícího výroku

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

Bod I./11 – F.J. (bod I./12 obžaloby)

V době od 3. 2. 2017 do 8. 2. 2017 XXXXX, z depozitního účtu XXXXX jménem F.J., nar. XXXXX, bez jeho souhlasu a vědomí, vybrala nejméně celkem 16.000 Kč.

41. **Obžalovaná A.F.** u hlavního líčení dne 10. 2. 2021 (str. 8) uvedla, že částku 16.000 Kč F.J. z účtu zpronevěřila.
42. **Svěděk F.J.** v přípravném řízení dne 9. 5. 2019 (č. l. 2182) k věci uvedl, že v XXXXX byl hospitalizovaný od listopadu 2014 do září 2018. V jednom případě si vložil na depozitní účet částku 41.000 Kč, k čemuž také doložil výpis ze svého účtu. Při odchodu z nemocnice mu 27. 5. 2017 byly peníze vydané, s výjimkou výběrů ze dne 3. 2. 2017 ve výši 6.000 Kč a 8. 2. 2017 ve výši 10.000 Kč. Tyto výběry sám neuskutečnil. Po nahlédnutí na doklady o převzetí těchto dvou částek svědek jednoznačně uvedl, že podpis není jeho a finanční prostředky ve výši 6.000 Kč a 10.000 Kč nepřevzal.
43. **Příkazní smlouvou ze dne 11. 12. 2014** (č. l. 1188) bylo prokázáno, že F.J. si zřídil depozitní účet v XXXXX bez toho, že by byl jakkoliv limitován týdenní nebo měsíční výběr. S výpovědí svědka koresponduje **příjmový pokladní doklad** (č. l. 2190), kterým bylo prokázáno, že si svědek na tento depozitní účet vložil částku 41.000 Kč dne 1. 12. 2014. **Přehledem finančních depozit** na účtu F.J.(č. l. 2191 a 2192) byly prokázány finanční transakce, které byly z účtu realizovány a mj. mělo být 3. 2. 2017 svědkovi vyplaceno 6.000 Kč a 8. 2. 2017 10.000 Kč. Tyto skutečnosti prokazují také **Objednávky výdeje finančních depozit** (č. l. 2193 a 2194). Na obou listinných dokladech, ostatně jako na všech typově stejných listinných dokladech, které se týkají výběrů finančních prostředků z depozitních účtů jiných poškozených, tj. hospitalizovaných pacientů, je uvedeno jméno obžalované A.F. včetně jejího podpisu. Svědek F.J. však, jak je shora uvedeno, jednoznačně potvrdil, že podpis na těchto listinných dokladech především není jeho a také jednoznačně uvedl, že tyto finanční prostředky nepřevzal. Na rozdíl od jiných obdobných případů, obžalovaná tuto část trestného jednání plně doznala. Nalézací soud proto uzavřel, že důkazy provedenými u hlavního líčení byl skutkový děj, popsáný v bodě I./12 obžaloby prokázán v plném rozsahu, a proto jej vtělil do bodu I./11 výroku rozsudku bez jakýchkoliv změn.

Bod I./12 – J.K.(bod I./13 obžaloby)

V době od 21. 1. 2014 do 3. 10. 2017 XXXXX, z depozitního účtu XXXXX jménem J.K., nar. XXXXX, bez jeho souhlasu a vědomí, vybrala nejméně celkem 150.026 Kč.

44. **Obžalovaná A.F.** u hlavního líčení 10. 2. 2021 k tomuto skutku uvedla (str. 8), že uznává výši částky zpronevěry u J.K. 70.000 Kč. Když J.K.do XXXXX nastoupil, byl to svéprávný pacient. Ona mu vyplácela peníze z účtu na operaci očí, což bylo kolem 20.000 Kč. J.K.měl přítelkyni ve Slavkově v léčebně, za kterou jezdil, vybíral si peníze, které předával i přítelkyni, až potom byl kvůli tomu zbaven svéprávnosti.
45. **Svěděk J.K.** ve své výpovědi v přípravném řízení 19. 3. 2019 (č. l. 2202) uvedl, že byl opakovaně hospitalizován v XXXXX, a to nejdřív na oddělení 14, poté na oddělení 10, odkud byl přeložen do Slavkova. Když byl hospitalizována na oddělení 14 peníze na kapesné mu vždy vydávala staniční sestra A.F. V této XXXXX měl svědek depozitní účet, kam mu chodil invalidní důchod ve výši kolem 7.000 Kč. J.K. jednoznačně uvedl, že jako kapesné dostával vždy 1.000 Kč na týden, a to tak, že v pondělí dostal 400 Kč, ve středu 200 Kč a v pátek rovněž 400 Kč. Bylo to vždycky stejné.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

Peníze mu vyplácela obžalovaná, která šla na toto oddělení 14, a když svědka viděla, peníze mu předala. J.K. ovšem uvedl, že nic nepodepisoval a obžalovaná mu peníze nejčastěji vydávala, když se vracel z terapie, a to v sesterně. Když to bylo v sesterně, tam podepsal potvrzení. Někdy potvrzení podepsal 1krát týdně, někdy 2krát týdně, ale peníze určitě dostával 3krát týdně, tak jak uvedl. Tehdy ovšem sám neměl brýle, takže se nedíval, co je na potvrzení napsáno. Staniční sestře F. věřil, proto to podepsal. V průběhu výslechu byly svědkovi předloženy listinné doklady označené jako Přehled finančních depozit za období let 2014-2017, když byl hospitalizován na 14 oddělení XXXXX. J.K. jednoznačně uvedl, že částky 2.000 Kč – 15.000 Kč, které jsou zde uvedeny jako výběry, neodpovídají pravdě. Jsou zde po sobě jdoucí vydané vyšší peněžní částky, které nedostal. Opakovaně a jednoznačně trval na tom, že dostával 1.000 Kč týdně. Operace očních čoček stály 14.000 Kč a obžalovaná mu na to dala peníze z jeho depozitního účtu. Svědek měl tehdy omezení výběru a nemohl dostat více než 4.000 Kč měsíčně. Peníze na operaci očí mu obžalovaná dala v obálce, ale on sám jí nic nepodepisoval. Co se týče mimořádných výběrů, pouze jednou dostal od opatrovnice k vánocům částku 1.000 Kč, která byla použita na zakoupení léků a za zbytek si koupil rádio.

46. S výpovědí svědka korespondují především listinné důkazy. Jedná se o **lékařskou zprávu** (č. l. 2206), kterou bylo prokázáno, že předpokládaná operace očí svědka představovala částku 2krát 7.000 Kč. Na operaci se J.K. měl dostavit 20. 4. 2015. Lékařská zpráva je ze dne 10. 3. 2015.
47. S výpovědí svědka o finančním omezení výběru koresponduje také **rozsudek Krajského soudu Brno ze dne 30. 9. 2015 sp. zn. 44 Co 255/2013** (č. l. 2213), kterým byl změněn původní rozsudek Městského soudu Brno z 25. 4. 2013 č. j. 82 Nc 907/2012-50, a to tak, že J.K. je omezen ve svéprávnosti mj. pokud jde o samostatné nakládání s finanční hotovostí převyšující 1.000 Kč týdně. Opatrovníkem J.K. bylo jmenováno Statutární město Brno, které následně výkonem opatrovnictví pověřilo B.M. (č. l. 2216, 2218). Dalšími listinnými důkazy, které ostatně korespondují s výpovědí svědka J.K. a také prokazují relevantní skutečnosti, jsou **Příkazní smlouvy** (č. l. 2219-2223). Bylo prokázáno, že Příkazní smlouvou ze dne 22. 7. 2011 byl omezen výběr finančních prostředků z depozitního účtu J.K. v XXXXX na částku 3.000 Kč měsíčně (č. l. 2219). V následující smlouvě ze dne 27. 3. 2015, 24. 4. 2015 a 26. 8. 2015 není výběr finančních prostředků nikterak limitován (č. l. 2220-2222). Poslední Příkazní smlouvou z 13. 1. 2016 (č. l. 2223) bylo prokázáno, že J.K. mohla být po dobu hospitalizace vyplácena, jako kapesné, z depozitního účtu částka maximálně 1.000 Kč týdně.
48. **Svědčce B.M.** byla vyslechnuta v přípravném řízení 27. 3. 2019 (č. l. 2234) a uvedla, že je pověřena výkonem opatrovnictví J.K., a proto na jeho depozitní účet v XXXXX posílá částku 5.000 Kč měsíčně. Od počátku jeho hospitalizace na oddělení 14 zde byla staniční sestrou A.F.. Svědkyně dostává zhruba půlroční přehledy výběru kapesného z depozitního účtu J.K. v XXXXX a nezjistila z nich žádné nadměrné výběry. Pouze v jednom případě v roce 2016 v říjnu zjistila, že byl proveden jednorázový výběr částky 3.000 Kč a v červenci 2017 bylo v menších částkách vybráno více, než byl stanoven limit. Pokud jde o mimořádné výběry, ty sama povolovala, ale vždy je projednávala se sociální pracovníci, zejména pokud šlo o peníze na oblečení, na brýle apod. K tomu svědkyně udělovala písemné souhlasy. S výpovědí svědkyně o písemném povolení nadlimitních výběrů z depozitního účtu koresponduje také listinný důkaz (č. l. 2226), kterým je **Stanovisko opatrovníka se souhlasem k mimořádným výběrům v letech 2016** (částky 2krát 2.000 Kč, dále 250 Kč a 300 Kč) a **v roce 2017** (1krát 1.000 Kč). Pro úplnost lze odkázat také na **Zprávu XXXXX** z 8. 10. 2018 (č. l. 2241), kterou bylo prokázáno, že J.K. byl hospitalizován na stanici č. 14 XXXXX v době, kdy zde byla staniční sestrou obžalovaná A.F., a to v období let 2014-

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

2018, které je ve zprávě přesně specifikováno. V mezidobí byl hospitalizován i na jiných odděleních, nebo dokonce na odloučeném pracovišti ve Slavkově.

49. Také v případě J.K. považoval nalézací soud za podstatné listinné důkazy označené jako **Přehled finančních depozit** a zejména **Objednávky výdeje finančních depozit** v příslušných dnech, které podepisovala vedle J.K. především obžalovaná A.F., jako osoba, která peněžní prostředky převzala (č. l. 2242-2397). Obdobně jako v případě jiných dílčích útoků přehled finančních depozit prokazuje vždy v příslušném období pohyb na depozitním účtu pacienta XXXXX, avšak nalézací soud tyto skutečnosti považoval pouze za východisko skutkových zjištění, neboť rozhodující byly Objednávky výdeje finančních depozit, které obžalovaná vždy sama podepsala a také doklady o mimořádných výběrech, povolených opatrovníkem nad stanovený limit, resp. Příkazní smlouvy, kde bylo výslovně ujednáno, jaké částky mohou být pacientovi vypláceny. Jak je shora uvedeno, J.K. opakovaně potvrdil, že dostával částku 1.000 Kč týdně. Ne vždy byla výše této částky v souladu s příkazní smlouvou, avšak nalézací soud rozporné skutečnosti hodnotil v souladu s procesní zásadou „in dubio pro reo“, tj. v případě pochybností ve prospěch obžalované. Považoval tak rozhodující, že J.K. bylo vyplaceno vždy minimálně 4.000 Kč měsíčně, byť od roku 2011 byl limit maximálně 3.000 Kč měsíčně, avšak tato skutečnost odpovídá poslední příkazní smlouvě z 13. 1. 2016, kdy byl limit 1.000 Kč týdně, tedy 4.000 Kč měsíčně. Předchozí tři Příkazní smlouvy z roku 2015 tento limit neobsahovaly a ve prospěch obžalované lze tedy hodnotit, pro nedostatek údajů uvedených v Příkazních smlouvách, vyjádření J.K. Z jednotlivých objednávek pro rok 2014 bylo prokázáno, že od 24. 1. 2014 (č. l. 2259) až do konce roku (č. l. 2305) bylo z depozitního účtu vybráno obžalovanou celkem 128.500 Kč. J.K. však měl nárok na částku 1.000 Kč týdně, tj. 4.000 Kč měsíčně po dobu 50 týdnů, z čehož lze dovodit, že rozdíl představoval 78.500 Kč. V roce 2015 v období od 15. 1. 2015 (č. l. 2309) až do konce roku bylo vybráno celkem 96.200 Kč. Od toho je však třeba odečíst oprávněné částky kapesného ve výši 1.000 Kč týdně, tj. celkem 52.000 Kč a dále částku 14.000 Kč prokazatelně vyplacenou na operaci očí. Neoprávněně vybrané výběry představovaly v souhrnu za rok 2015 částku 30.200 Kč. Pro rok 2016 měl soud k dispozici pouze dva doklady podepsané obžalovanou, a to ze dne 4. 5. 2016 ve výši 2.000 Kč, což však představuje výběr povolený opatrovníci (č. l. 2226) a další je výběr obžalovanou z 13. 10. ve výši 3.000 Kč. V roce 2016 tedy obžalovaná vybrala neoprávněně 3.000 Kč (č. l. 2327). V roce 2017 byl J.K. hospitalizován 40 týdnů, a proto mu mohlo být vyplaceno do 4. 10. 2017 40.000 Kč. Z listinných dokladů, které se vztahují k tomuto období (č. l. 2331-2377) však bylo zjištěno, že celkově bylo vybráno nejméně 47.100 Kč, tedy povolené výběry byly překročeny o částku 7.100 Kč. Celkově tak obžalovaná v období od 24. 1. 2014 do 4. 10. 2017 neoprávněně vybrala z depozitního účtu J.K. částku ve výši nejméně 118.800 Kč. Také v případě tohoto dílčího útoku upřesnil nalézací soud skutková zjištění ve výroku rozsudku tak, aby odpovídala důkazům, provedeným u hlavního líčení, a to v údajích týkajících se časového období, kdy obžalovaná trestnou činností páchala a zejména v závěrečném údaji, který se týká škody, kterou J.K. způsobila.

Bod I./13 – M.K. (bod I./14 obžaloby)

V době od 27. 2. 2015 do 27. 9. 2017 XXXXX, z depozitního účtu XXXXX jménem M.K., nar. XXXXX, bez jejího souhlasu a vědomí, vybrala nejméně celkem 148.100 Kč.

50. **Obžalovaná A.F.** u hlavního líčení 10. 2. 2021 k tomuto dílčímu útoku uvedla, že částku 148.100 Kč uznává v plné výši.
51. **Svěděk M.K.** byl vyslechnut v přípravném řízení 1. 4. 2019 (č. l. 2498) a uvedl, že v XXXXX je hospitalizován od konce ledna roku 2015, a to po celou dobu na oddělení č. 14. Sám není omezen

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

ve svéprávnosti a na depozitní účet mu chodí částka cca 6.000 Kč, neboť se mu z důchodu sráží exekuce. Kapesné mu na tomto oddělení vždycky vydávala staniční sestra S.F. a svědek sám čerpal peníze ve výši 200 Kč vždy v pondělí, ve středu a v pátek. Když výjimečně potřeboval více peněz, třeba na kredit mobilního telefonu, potom se domluvil se S. a ona mu vydala 500 Kč. K tomu docházelo přibližně 2krát do měsíce. Jako každý jiný pacient také svědek sám podepisoval písemné potvrzení, že peníze převzal. M.K. jednoznačně uvedl, že vždycky kontroloval částku, která byla na potvrzení uvedena a ta souhlasila s penězi, které přebíral. Kromě těchto částek ve výši 200 Kč a 500 Kč si nikdy nevybíral a nedostával ani víc ani méně peněz. Pouze v jednom případě, ale to už nebyla na oddělení sestra S., si vybral částku 2.000 Kč na nový mobilní telefon, peníze mu vydávala sestra I.V. Po předložení výpisu z depozita M.K. jednoznačně uvedl, že finanční částky, které jsou zde uvedeny jako výběry za období od 27. 2. 2015 do 27. 9. 2017 vždy v částkách 1.000 Kč a vyšších nedostal. Přehled finančních depozit však v minulosti neviděl a ani neměl možnost ho na pokladně kontrolovat, protože u sebe neměl svůj občanský průkaz. V závěru své výpovědi M.K. uvedl, že S. důvěřoval, a proto nešel na pokladnu výpis z depozita kontrolovat. Po předložení několika potvrzení o výběrech, resp. převzetí peněz svědek uvedl, že s podpisy je problém, sám nemůže určitě říct, kde je podpis pravý, ale opakovaně trval na tom, že vysoké částky v řádu 1.000 Kč a vyšších z účtu nevybíral s výjimkou jednoho případu, o kterém mluvil.

52. **Příkazní smlouvou z 29. 1. 2015** (č. l. 2503) bylo prokázáno, že limit výběru z depozitního účtu pro M.K. byl sjednán na částku 3.000 Kč měsíčně. V následující **Příkazní smlouvě z 23. 1. 2018** (č. l. 2505) však žádné omezení výběru finančních prostředků ujednáno není. Podstatnými listinnými důkazy byly také v případě poškozeného M.K. **Výpisy z depozitního účtu**, který měl veden v XXXXX na základě příkazních smluv a také konkrétní objednávky výdaje finančních depozit v jednotlivých dnech, které pro M.K. a další pacienty oddělení 14 XXXXX vybírala právě obžalovaná A.F., což stvrdila svým podpisem. Nalézací soud vyšel primárně z příkazní smlouvy a výpovědi svědka, z čehož dovodil maximální hranici finančních prostředků, které byly svědkovi vyplaceny ve formě kapesného. Svědek potvrdil, že dostával 3krát 200 Kč, tj. 600 Kč týdně, což představuje částku 2.400 Kč měsíčně a kromě toho si dvakrát měsíčně vybíral částku 500 Kč na mobilní telefon. Vzhledem k tomu, že nebyl omezen ve svéprávnosti, mohl na základě svého rozhodnutí hranici 3.000 Kč měsíčně uvedenou v příkazní smlouvě překročit. Nalézací soud akceptoval vyjádření svědka o tom, že vybral měsíčně částku 2.400 Kč + 1.000 Kč, tedy 3.400 Kč, o čemž svědčí jednoznačné vyjádření svědka, který také jednoznačně uvedl, že vybíral vždy po 200 Kč, resp. 2krát měsíčně 500 Kč a nikdy nepřevzal částku vyšší nebo nižší. Při propočtu 3.400 Kč měsíčně, roční výběr představuje 40.800 Kč. Konkretizované částky pro potřeby kapesného byly respektovány v únoru 2015 (č. l. 2522), avšak od 27. 2. (č. l. 2528) jsou ve výpisu jeho depozitního účtu zaznamenány opakované výběry každý měsíc v částkách 1.000 Kč a vyšší (č. l. 2528-2544). V souhrnu mělo být svědkovi vyplaceno v roce 2015 z jeho účtu 49.600 Kč, avšak maximální možný výběr představoval částku 40.800 Kč. Rozdíl neoprávněně vybraných finančních prostředků činí 8.800 Kč. Obdobným propočtem nalézací soud zjistil, že v roce 2016 (č. l. 2547-2559) bylo z jeho účtu vybráno 54.500 Kč a po odpočtu částky 40.800 Kč, kterou potvrdil svědek lze dospět k rozdílu, tj. výpočtu neoprávněně odčerpané částky 13.700 Kč. V roce 2017 byly výběry realizovány až do 27. 9. 2017 (č. l. 2565-2577), a to ve výši 41.000 Kč. Pokud M.K. přebíral maximálně 3.400 Kč měsíčně, dostal do své dispozice 30.600 Kč, částka 10.400 Kč tak představuje škodu, která vznikla opět trestným jednáním obžalované. V souhrnném období od 27. 2. 2015 (č. l. 2528) do 27. 9. 2017 (č. l. 2577) obžalovaná, jak bylo prokázáno výpovědí svědka i listinnými důkazy, neoprávněně vybrala z účtu M.K. částku ve výši nejméně 32.900 Kč (8.800 Kč + 13.700 Kč + 10.400 Kč). I když obžalovaná v rámci své výpovědi potvrdila částku vyšší, nalézací soud podle stanovených pravidel trestního procesu, tedy jednak v souladu se zásadou „in dubio pro reo“,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

ale také v souladu se zásadou, že doznání obžalovaného nezbavuje soud povinnosti prokázat jeho vinu řádnými důkazy, ustálil skutkový děj do podoby uvedené ve výroku tohoto rozsudku, jak je shora uvedeno.

Bod I./14 – O.K. (bod I/15 obžaloby)

V době od 26. 9. 2016 do 17. 2. 2017 XXXXX, z depozitního účtu XXXXX jménem O.K., nar. XXXXX, bez jeho souhlasu a vědomí, vybrala nejméně celkem 172.529 Kč,

53. **Obžalovaná A.F.** u hlavního líčení 10. 2. 2021 k tomuto bodu obžaloby uvedla (str. 8), že O.K. peníze z účtu nezpronevěřila, neboť on při propuštění z léčebny chtěl peníze v hotovosti, proto mu sama vyplatila 9.000 Kč a dalších 129.000 Kč mu poslala na účet. Obžalovaná také potvrdila, že potom si od O.K. peníze půjčila, na což existuje doklad, notářsky ověřený jako půjčka.
54. **Svěděk O.K.** v přípravném řízení 20. 3. 2019 (č. l. 2663) uvedl, že je hospitalizován v XXXXX asi od roku 2014 nebo 2015 na různých odděleních. Posledního půl roku je však umístěn na oddělení 14. Od samého začátku má v XXXXX depozitní účet, na který mu chodí jeho invalidní důchod, který v počátku představoval částku 3.800 Kč a od března 2015 dostával nejdříve 8.300 Kč a později dokonce 8.700 Kč. Ze svého depozitního účtu svědek čerpal peníze, ale nebylo to pravidelně, jen v případě, když si chtěl něco koupit. Svědek jednoznačně uvedl, že pouze v jednom případě vybral 10.000 Kč, když si kupoval boty, brýle apod., ale to byl ještě na oddělení 18. Když byl na oddělení 14, vybíral si částky třeba 200 Kč, ale nejvýše 400 Kč. Průběžné informace o zůstatku peněz na depozitním účtu sice neměl, ale když mu před odchodem obžalovaná řekla, že tam má asi 68.000 Kč, divil se, že je to tak málo a při vycházce doma s matkou spočítal, že by tam měl být asi přes 200.000 Kč. Když to řekl obžalované, ona mu nejdříve tvrdila, že tam má 120.000 Kč a nakonec uvedla, že tam má 179.000 Kč s dotazem, jestli mu to tak stačí. Když měl dostat výplatu peněžního zbytku, obžalovaná mu nejdříve říkala, že se jim z banky vrátily peníze, které údajně poslala na jeho účet. Peníze při odchodu z XXXXX proto O.K. nedostal. Když se pro peníze do XXXXX vrátil, obžalovaná mu řekla, že mu to vyplatí v hotovosti, přestože chtěl, aby mu peníze poslala na účet. Z těch 179.000 Kč si proto svědek převzal jen 9.000 Kč v hotovosti, což také obžalované podepsal a ona slíbila, že mu zbylých 170.000 Kč pošle na účet. Když uběhlo půl roku a svědek peníze na účtu neměl, kontaktoval obžalovanou, ale ona se vymlouvala, že jsou nějaké problémy, že to poslala na špatný účet apod. Asi za 4 až 6 měsíců poslala na jeho účet v Aquabank 120.000 Kč. O.K. jí proto znovu kontaktoval s tím, proč mu neposlala celých 170.000 Kč. Obžalovaná se opět vymlouvala, že těch 50.000 Kč poslala někomu jinému, že nelze zjistit jeho totožnost, že to bude řešit s bankou, potom tvrdila, že dotyčný peníze utratil, že je bude splácet apod. Podle názoru svědka bylo divné, že poslala jen 120.000 Kč a 50.000 Kč měla poslat někomu jinému, neboť to je nesmysl. Ke dni výslechu mu obžalovaná uvedených 50.000 Kč nevrátila. Po předložení listinných důkazů, objednávek výdeje z finančních depozit za jednotlivé dny, na nichž je uvedeno svědkovo jméno, O.K. uvedl, které finanční částky převzal a které nepřevzal. To je detailně zaznamenáno v protokolu o jeho výpovědi z přípravného řízení (č. l. 2666-2667) a nalézací soud to také zohlednil při výpočtu celkové částky, kterou obžalovaná z účtu O.K. v XXXXX neoprávněně získala.
55. **Příkazní smlouvou ze dne 14. 10. 2014** (č. l. 2703) bylo prokázáno, že O.K. měl zřízen v XXXXX depozitní účet, avšak žádné omezení týdenního nebo měsíčního výběru finančních prostředků zde uvedeno není. Při stanovení výše škody vycházel nalézací soud opět nejen z výpovědi svědka O.K., ale také ze stěžejních listinných důkazů, kterými jsou **Přehledy finančních depozit** a **Objednávky výdeje finančních depozit** v jednotlivých dnech, na nichž je uveden podpis obžalované a vztahují se k finančním prostředkům, které měly být O.K. vyplaceny (č. l. 2710-2761). Nalézací soud vyšel

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

z výpovědi svědka O.K., který, jak vyplývá z jeho výpovědi z přípravného řízení, v celém řadě případů, dokladovaných objednávkami výdeje finančních depozit, jednoznačně uvedl, že finanční prostředky nepřevzal a podpis na listinných dokladech není jeho. Za období od 26. 9. 2016 (č. l. 2713) do 17. 2. 2017 (č. l. 2761) svědek vyloučil, že by převzal finanční prostředky v celkové výši 171.729 Kč (objednávky výdeje finančních depozit č. l. 2713, 2715, 2717, 2719, 2722, 2723-2729, 2732, 2733, 2735-2743, 2746, 2747, 2749-2750, dále v roce 2017 č. l. 2752, 2753, 2757-2761).

56. Na základě provedeného dokazování proto nalézací soud ustálil skutkový děj do podoby uvedené ve výroku tohoto rozsudku, když pouze dílčím způsobem upřesnil výši způsobené škody, která činí nikoliv 172.529 Kč, ale 171.729 Kč, i když časový interval trestného jednání obžalované zůstává stejný, a je vymezen jako období 26. 9. 2016 až 17. 2. 2017.

Bod I./15 – V.K.(bod I./16 obžaloby)

V době od 13. 7. 2012 do 22. 3. 2017 XXXXX, z depozitního účtu XXXXX jménem V.K., nar. XXXX, bez jeho souhlasu a vědomí, vybrala nejméně celkem 182.419 Kč.

57. **Obžalovaná A.F.** u hlavního líčení 10. 2. 2021 (str. 9) uvedla, že V.K. žádné peníze z účtu nezpronevěřila. Pokud on sám se cítí poškozeným, pak ona sama uznává vinu u částky 49.000 Kč. V.K. měl opatrovníka, který ve výpovědi uváděl, že nezjistil žádné neoprávněné výběry na účtu V.K.
58. **Svědka V.K.** v přípravném řízení 9. 4. 2019 (č. l. 2780) uvedl, že v XXXXX byl hospitalizovaný od roku 2010 do května 2018, kdy nastoupil do Domovu seniorů ve XXXXX. V XXXXX měl depozitní účet, kam mu chodil důchod. Peníze si vybíral proto, aby mohl nakupovat cigarety, poplatky, kávu apod. Nákupy si však dělal sám. Jeho důchod byl v minulosti asi 9.000 Kč, v současné době představuje asi 10.500 Kč. K dotazu policejních orgánů svědek uvedl, že peníze dostával vždycky, když přišel důchod, což bylo 12. dne v měsíci. Potom dostal buď 100 Kč nebo 300 Kč, ale přesně si to nepamatuje. Svědek jednoznačně vyloučil, že by někdy dostal částku větší nebo ji použil k platbě jiných, než běžných potravin a cigaret. Peníze dostával měsíčně a vydávala mu je staniční sestra, které vždycky podepsal papír, že peníze převzal. Když podepisoval papír, nekontroloval částky, které byly uvedeny, ale zkrátka to podepsal. V závěru své výpovědi V.K. jednoznačně vyloučil, že by někdy vybral nebo dostal částku převyšující 1.000 Kč.
59. S výpovědí svědka V.K. koresponduje výpověď **svědka J.N.**, jeho opatrovníka, který v přípravném 9. 4. 2019 (č. l. 2784) uvedl, že je bratrancem V.K., který vlastně od roku 2014 byl omezen ve svéprávnosti a nesměl manipulovat s penězi. Od roku 2010 byl V.K. v XXXXX a už v té době byl zřejmě zbaven způsobilosti k právním úkonům. Svědek mu byl ustanoven opatrovníkem asi v roce 2014 a potom uzavřel s XXXXX písemnou smlouvu o tom, jak vysokou částku mohou maximálně V.K. vyplácet. Výše této částky se měnila v závislosti na zdravotním stavu V.K. Na příkaz soudu zřídil svědek V.K. v roce 2017 účet u ČSOB, kam byly mj. uloženy peníze z prodeje domu V.K., s nimiž však svědek bez svolení soudu nemohl manipulovat. Po dobu jeho hospitalizace v XXXXX musel svědek odsouhlasit veškeré výběry peněz z jeho depozitního účtu nad stanovený limit a každý měsíc dostával vyúčtování, jak bylo s penězi V.K. nakládáno. S výpovědí svědka J.N. korespondují listinné důkazy, které se týkají svéprávnosti poškozeného. **Rozsudkem Okresního soudu v Brno-venkov ze dne 30. 5. 2012 sp. zn. Nc 591/2010** (č. l. 2781), který nabyl právní moci 10. 7. 2012, bylo prokázáno, že V.K. byl zbaven způsobilosti k právním úkonům a jeho opatrovníkem byl ustanoven J.N. **Rozsudkem Městského soudu Brno ze dne 26. 4. 2016** (č. l. 2790), který nabyl právní moci 15. 7. 2016, bylo rozhodnuto tak, že V.K.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

je omezen ve svéprávnosti a není schopen samostatně nakládat s penězi a majetkovými hodnotami v žádné částce, spravovat své jmění uzavírat jakékoliv smlouvy s majetkovým předmětem v žádné částce. Opatrovníkem V.K. byl opět jmenován J.N. S výpověďmi svědka J.N. korespondují také **Příkazní smlouvy**, které byly uzavřeny v XXXXX za účelem vedení depozitního účtu pro V.K. Ve smlouvě ze dne 17. 3. 2010 (č. l. 2796) byl stanoven měsíční limit výběru finančních prostředků ve výši 6.100 Kč. Příkazní smlouvu ze 14. 2. 2012 (č. l. 2798) byl stanoven limit na částku 3.000 Kč měsíčně. Další dvě smlouvy uzavřel ve prospěch V.K. jeho opatrovník, tj. svědek J.N. Smlouvou ze dne 20. 8. 2012 (č. l. 2800) byl stanoven měsíční limit na částku 4.500 Kč a smlouvou ze dne 5. 1. 2017 byl tento limit zvýšen na částku 4.600 Kč měsíčně.

60. Při stanovení výše škody vyšel soud nejen z výpisu z depozitního účtu vedeného v XXXXX pro V.K., ale také z konkrétních dokladů o výběru finančních prostředků pro jednotlivé pacienty, mezi nimi i pro V.K., které jsou konkrétně podepsány obžalovanou, jako osobou, která pro příslušné oddělení finanční prostředky vždy převzala (č. l. 2820-2828, resp. 2830 a násl.). Při porovnání těchto listinných důkazů s příkazními smlouvami, z nichž vyplývá horní limit finančních prostředků, nalézací soud zjistil, že v roce 2013, kdy byl stanoven limit ve výši 4.500 Kč měsíčně, byl tento limit překročen zásadně dne 24. 6. 2013, neboť byla neoprávněně vybrána částka 7.000 Kč (č. l. 2830). V roce 2014 byly neoprávněně výběry v částkách 1.000 Kč a vyšší realizovány od 21. 3. 2014 (č. l. 2831) až do 22. 12. 2014. Součtem těchto nadlimitních výběrů bylo zjištěno, že neoprávněně byla odčerpána částka 39.500 Kč. Obdobným způsobem stanovil soud škodu vzniklou v roce 2015, kdy opět vycházel z listinných dokladů (č. l. 2839-3853), prokazujících výběr částek 1.000 Kč a vyšších. Bylo zjištěno, že v roce 2015 bylo neoprávněně vybráno 49.900 Kč. V roce 2016 tyto nadlimitní výběry (č. l. 2854 a násl.) představovaly celkovou částku 123.000 Kč. Součtem neoprávněně vybraných částek za jednotlivé roky 2013-2016 (7.000 Kč + 39.500 Kč + 49.900 Kč + 123.000 Kč) byla stanovena výše škody na částku 219.400 Kč. V případě této části skutkového děje nalézací soud dílčím způsobem upřesnil časový interval trestného jednání obžalované, který byl do jisté míry zúžen, tak aby odrážel konkrétní ob dobí, kdy obžalovaná realizovala neoprávněně výběry. V tomto případě, na rozdíl od jiných dílčích útoků, však bylo zjištěno, že finanční prostředky byly neoprávněně z depozitního účtu V.K. obžalovanou vybrány v částce 219.400 Kč, která je poněkud vyšší, než byla uvedena v obžalobě (182.419 Kč).

Bod I./16 – J.K. (bod I./17 obžaloby)

V době od 1. 5. 2010 do 3. 10. 2017 XXXXX, z depozitního účtu XXXXX jménem J.K., nar. XXXXX, bez jeho souhlasu a vědomí, vybrala nejméně celkem 692.685 Kč.

61. **Obžalovaná A.F.** u hlavního líčení 10. 2. 2021 (str. 9) uvedla, že v případě J.K. uznává výši zpronevěry asi 300.000 Kč. J.K. byl svéprávný pacient, který denně dostával 100 Kč do obálky, a to na nákupy a cigarety. Peníze mu vybírala obžalovaná a J.K. si buď chodil nakupovat sám, a když nechtěl, tak mu kartón cigaret na týden kupovala právě obžalovaná. Kromě toho ovšem J.K. chodil do učiliště, kde si nakupoval různé dobroty. Když byl ve městě, tak si kupoval třeba zlatý řetízek, hodinky, platila se mu pedikúra, vánoční dárky. Na oddělení se také oslavovaly narozeniny a každý pacient chtěl chlebičky pro ostatní, také dort, a to všechno bylo z jeho peněz. Vzhledem k tomu, že J.K., stejně jako někteří další pacienti, byl svéprávný, nemá obžalovaná doklady o těchto penězích.
62. **Svědka J.K.** vyslechnutý v přípravném řízení 1. 4. 2019 (č. l. 2880) potvrdil, že v XXXXX je hospitalizován asi 23 – 24 let, a to na různých odděleních. Delší dobu je také umístěn na oddělení č. 14. Omezen ve svéprávnosti však není. V XXXXX má depozitní účet, kam mu chodí důchod ve

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

výši asi 12.200 Kč. Jiné peníze si na tento účet nevložil. Z kapesného si asi před 5 lety vybral částku 2.000 Kč na hodinky a potom v roce 2018 taky 2.000 Kč na hodinky, které dostal na vánoce. Z účtu si vybíral kapesné jednou týdně, a to ve výši 1.000 Kč. Za to si kupoval cigarety, a to za 880 Kč, kávu za 60 Kč a zbytek peněz mu dávala sestra do obálky. Když mu zbytek peněz dala, nakoupil si za ně v kantýně a přinesl sestře účet a zbytek peněz, které ona vložila znovu do obálky. Obžalovaná, tj. sestra F. mu vždycky nakoupila, ale účty mu neukazovala a peníze, které případně zbyly, měla uložit zpátky do obálky. Co s nimi ale udělala, J.K. uvést nedokázal. Potvrdil však, že za působnosti obžalované obálku na peníze vlastně neměl. Nákupy byly pořád stejné jednou za týden. Když požadoval výplatu kapesného 1.000 Kč, potom v kanceláři u obžalované podepsal, že si peníze z účtu na nákup vybral. Částky, které byly uvedeny na potvrzeních o výběru, ovšem při podpisu kontroloval málokdy. Měl v obžalovanou důvěru, a proto to podepsal. S odstupem času sice nemůže jasně potvrdit, protože si to nepamatuje, které peněžní částky převzal a které ne, ale jednoznačně trval na tom, že pravidelně vybíral 800 Kč týdně a od roku 2017 potom 1.000 Kč týdně. Výjimkou byly pouze ty dva případy, kdy si kupoval hodinky. Pokud chodil na vycházky, kupoval si nějaké drobnosti na jídlo a utratil za to třeba 100 Kč.

63. **Svědkyň I.V.** v přípravném řízení uvedla (č. l. 433), že J.K. byl dlouhodobým pacientem XXXXX a měl přehled přes své finance. Jak to měl s A.F., svědkyně neví, ale J.K. jí zřejmě důvěřoval. Sám měl spotřebu dva kartóny cigaret měsíčně, každý týden si kupoval kávu a také nějaké uzeniny. Svědkyně sice nezjistila žádné změny v chování J.K. po odchodu obžalované, avšak je zřejmé, že J.K. je smutný z toho, že jej obžalovaná okradla. Její kolegyně **A.H.** ve svém vysvětlení (č. l. 410) rovněž potvrdila, že J.K. je svéprávný, hodně kouří a nákupy si dělá sám. Příležitostně mu cigarety nebo jídlo kupuje staniční sestra, ale jaká je jeho měsíční spotřeba, potvrdit nedokázala.
64. **Příkazní smlouvou ze dne 8. 1. 2008** (č. l. 2902, resp. 2942) bylo prokázáno, že J.K. měl po dobu své hospitalizace v XXXXX zřízen depozitní účet, avšak horní hranice týdenního nebo měsíčního výběru nebyla v této příkazní smlouvě nijak stanovena. Nálezací soud proto vyšel z jednoznačné a věcné výpovědi svědka, který potvrdil, že nejdříve měl kapesné 800 Kč týdně, tj. 3.200 Kč měsíčně a od roku 2017 kapesné činilo 1.000 Kč týdně, tj. 4.000 Kč měsíčně. Výjimku tvořily pouze dva výběry vždy ve výši 2.000 Kč, a to jednak v roce 2018 a jednak dříve, přičemž peníze si vybral na hodinky.
65. Při propočtu výše způsobené škody vycházel nálezací soud z údajů uváděných svědkem J.K. o maximálním týdenním, resp. měsíčním výběru z depozitního účtu a porovnával jeho vyjádření se skutečnostmi prokazovanými listinnými důkazy, a to **Přehledem depozit** za každý kalendářní rok 2013-2017, kdy byl J.K. v XXXXX hospitalizován a zejména pak s jednotlivými objednávkami výběru finančních depozit, které prokazují převzetí finančních prostředků obžalovanou A.F. Takto dospěl ke zjištění, že listinnými důkazy, prokazujícími výběry v roce 2013 (č. l. 2978) lze, v porovnání s výpovědí poškozeného, dospět k závěru, že byly vybrány finanční prostředky z jeho depozitního účtu sice ve výši 141.275 Kč, avšak od této částky je třeba odečíst 41.600 Kč (52 týdnů po 800 Kč). Neoprávněně tak v roce 2013 bylo z účtu J.K. odčerpáno 99.675 Kč (č. l. 2978-3066). Obdobným propočtem bylo zjištěno, že v roce 2014 bylo odčerpáno z účtu 148.000 Kč (č. l. 3026-3066) a po odpočtu částky 41.600 Kč (52 týdnů krát 800 Kč), byla neoprávněně odčerpána částka stanovena na 106.400 Kč. V roce 2015 představovaly výběry částku 115.000 Kč (č. l. 3069-3081), avšak také od této částky je třeba odečíst částku 41.600 Kč (52 týdnů po 800 Kč). Neoprávněné výběry z účtu J.K. v roce 2015 tak představují částku 73.400 Kč. V roce 2016 bylo vybráno celkem 89.000 Kč (č. l. 3084-3112), což při odpočtu shodné částky 41.600 Kč (52 týdnů krát 800 Kč) představuje škodu ve výši 47.400 Kč. V roce 2017 bylo z účtu J.K. vybráno celkově 153.970 Kč,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

avšak od této částky je třeba odečíst 44.000 Kč, protože svědek každý týden získával kapesné ve výši 1.000 Kč a poslední výběr byl realizován 4. 10. 2017, tedy v 44. týdnu kalendářního roku. Celkově obžalovaná vybrala z účtu J.K. částku 436.845 Kč (99.675 Kč + 106.400 Kč + 73.400 Kč + 47.400 + 109.970 Kč), avšak od této částky je třeba odečíst v souladu s procesní zásadou „in dubio pro reo“, tedy v případě pochybností ve prospěch obžalované, další částku 4.000 Kč. J.K. totiž potvrdil, že ve dvou případech mu bylo vyplaceno vždy 2.000 Kč na nákup hodinek. Nálezací soud tedy uzavřel, že trestným jednáním páchaným v období od 8. 1. 2013 do 4. 10. 2017, jak bylo prokázáno především listinnými důkazy, obžalovaná neoprávněně získala z depozitního účtu J.K. částku ve výši nejméně 432.845 Kč.

Bod I./17 – J.L. (bod I./18 obžaloby)

V době od 26. 5. 2017 do 20. 9. 2017 XXXXX, z depozitního účtu XXXXX jménem J.L., nar. XXXXX, bez jeho souhlasu a vědomí, vybrala nejméně celkem 369.050 Kč,

66. **Obžalovaná A.F.** u hlavního líčení 10. 2. 2021 k tomuto bodu obžaloby uvedla (str. 9), že J.L. peníze z účtu zpronevěřila, ale jen ve výši 150.000 Kč. Částku 110.000 Kč přeposílala jeho rodině na účet, což by mělo být zaznamenáno ve spise.
67. **Svědka J.L.** v přípravném řízení 1. 4. 2019 (č. l. 3216) uvedl, že v XXXXX je sice od 9. 6. 2011, ale na oddělení 14 je hospitalizovaný od 17. 2. 2017. Sám je omezen ve svéprávnosti a opatrovníkem byl ustanoven jeho bratr M.L. Když byla staniční sestrou obžalovaná A.F., dostával peníze na kapesné a kupoval si za to kávu, cukr a někdy i lisované tabletky nikoretky, aby nemusel kouřit. J.L. uvedl, že dostával vždycky v pondělí částku 500-600 Kč na týden. Někdy podepsal potvrzení o tom, že peníze dostal, někdy ne. Od února 2017 obžalované říkal, aby mu z této částky 600 Kč, kterou dostával na týden, schovala 300 Kč, protože si peníze spořil. Vlastně peníze nedostal. Obžalovaná tvrdila, že má peníze někde uloženy, ale svědek sám neví kde. Když se jí ptal, jak pokračuje jeho spoření, řekla, že dobře. Do doby, než odešla z oddělení, mu ovšem obžalovaná z těchto peněz, které si spořil, nikdy nic nevyplatila. Svědek dále uvedl, že má důchod 11.042 Kč měsíčně, ale z jeho důchodu chodí do XXXXX částka asi 2.400 Kč měsíčně. Za významné považuje nálezací soud vyjádření svědka J.L. o tom, že když obžalované podepisoval potvrzení o převzetí peněz, obžalovaná měla ruku tak, že výši peněžní částky, kterou svědek podepisoval, vlastně neviděl. Papír podepisoval vždycky v kanceláři obžalované a nikdy u toho nikdo třetí nebyl. Obžalovaná mu řekla, že to má podepsat, ale že nemusí, tak to někdy nepodepisoval. Ona pak řekla, že to podepíše třeba zítra, ale když se jí svědek připomínal, že by měl podepsat papír, ona řekla, že to už podepsat nemusí. Ke svým podpisům J.L. vysvětlil, že používá vlastně dva typy podpisů, jeden dlouhý a jeden zkratkovitý a sám se domnívám, že podpisy pozná. Od obžalované dostával každé pondělí 500 nebo 600 Kč týdně, méně dostal nikdy a jednou za 14 dní dostal 200 Kč na ty nikoretky. To bylo ovšem z těch naspořených peněz, z té částky 300 Kč, kterou si vždycky odkládal k obžalované. Nikoretky stojí 193 Kč a svědek si je kupuje v ústavní lékárně.
68. S výpovědí svědka J.L. korespondují listinné důkazy i svědecká výpověď **svědka M.L.**, vyslechnutého 1. 4. 2019 (č. l. 3227). Svědek potvrdil, že je bratrem J.L., který je dlouhodobě hospitalizován v XXXXX. Svědek byl ustanoven jeho opatrovníkem, a proto hospodaří s jeho účtem v České spořitelně, na který chodí důchod J.L. Na základě trvalého příkazu, který svědek zadal, chodí z tohoto účtu na účet v XXXXX měsíčně určitá částka, která je omezena soudním rozhodnutím. Před dvěma nebo třemi lety (pozn. soudu cca v roce 2016 nebo 2017) svědek zjistil, že z depozitního účtu jeho bratra byly vybrány vysoké finanční částky, a to 30.000 Kč a 20.000 Kč, což se pokoušel řešit s pracovníci na sociálce, kde zjistil, že to bratr údajně podepsal. Svědek proto

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

převedel peníze z účtu J.L. na účet v České spořitelně, přičemž šlo o částku asi 101.000 Kč. Sociální pracovnice dodatečně zjistila, že podobných případů, kdy byly pacientům zcizeny peníze z účtu, bylo více a XXXXX to následně začala řešit. Díky právnímu zástupci bylo na účet J.L. vyplaceno z XXXXX 228.000 Kč. Tato skutečnost je ostatně potvrzena i **Výpisem z účtu J.L.**, který je veden u České spořitelny a. s. (č. l. 3230). Částka 228.000 Kč sem byla připsána z XXXXX 1. 3. 2019. Svědek také potvrdil, po předestření dalšího **výpisu z účtu** jeho manželky J.L., který je veden v Komerční bance a. s., že sem bylo 22. 8. 2017 zasláno 10.000 Kč. Uvedená skutečnost je prokázána výpisem z tohoto účtu (č. l. 3234). Vklad byl proveden 28. 8. 2017 v hotovosti s poznámkou „pac. peníze p. L.“. S výpovědí svědka M.L. a ostatně i s výpovědí svědka J.L. korespondují také listinné důkazy, týkající se opatrovnictví J.L.. **Rozsudkem Okresního soudu Brno-venkov ze dne 5. 6. 2015 sp. zn. P 112/2011** (č. l. 3222), který nabyl právní moci 10. 9. 2015, bylo prokázáno, že J.L. byl omezen ve svéprávnosti tak, že není způsobilý mj. hospodařit s finanční částkou přesahující 500 Kč týdně. Současně byl jeho opatrovníkem jmenován svědek M.L. Opatrovnictví J.L. M.L. bylo prokázáno **usnesením Okresního soudu Brno-venkov** již ze dne 18. 5. 2011 č. j. P 112/2011 (č. l. 3220).

69. **Příkazní smlouvou ze dne 9. 6. 2011** (č. l. 3242) bylo prokázáno, že M.L., jako opatrovník J.L., smlouvu o zřízení depozitního účtu s XXXXX uzavřel a ve smlouvě je limitován výběr finančních prostředků J.L. na částku 1.000 Kč, avšak perioda týdenní, měsíční či jiná přesně konkretizována není. Také v případě poškozeného J.L. vycházel při výpočtu výše škody nalézací soud především z listinných důkazů, a to z **Přehledu výběru z depozitního účtu** i jednotlivých **Objednávek výdeje**, a to pouze těch, které jsou podepsány obžalovanou, jako osobou, která finanční prostředky převzala. První prokázaná výplata, která byla v dispozici obžalované A.F., je ze dne 20. 2. 2017 (č. l. 3265). Od tohoto data až do 20. 9. 2017 (č. l. 3319) bylo z účtu J.L. vyplaceno celkem 387.750 Kč. J.L. uvedl, že dostával částku 500 Kč až 600 Kč týdně. V souladu s procesní zásadou „in dubio pro reo“, proto nalézací soud vycházel z částky, která je pro obžalovanou příznivější, i když výše citovaným rozsudkem Okresního soudu Brno-venkov (č. l. 3222) směla být J.L. vyplacena částka pouze 500 Kč týdně. Při propočtu faktických výběrů, které J.L. potvrdil, lze dovodit, že měsíčně mu bylo vyplaceno 2.400 Kč (4krát 600 Kč). Výběry obžalovaná realizovala v době od 20. 2. 2017, i když J.L. byl na oddělení hospitalizován již od 17. 2. 2017. Prokazatelně mu bylo vyplaceno kapesné v únoru za 1 týden, stejně tak v říjnu za 1 týden, a to při hospitalizaci do 3. 10. 2017. Ve zbylých měsících (březen až září) mu bylo vypláceno kapesné vždy 4krát měsíčně. Celkově za dobu hospitalizace bylo J.L. vyplaceno kapesné ve výši nejméně 18.000 Kč (30 týdnů krát 600 Kč). Od celkově vyplacené částky 387.750 Kč proto soud odčetl částku 18.000 Kč a dospěl k závěru, že na úkor J.L. obžalovaná neoprávněně odčerpala z jeho depozitního účtu částku nejméně 369.750 Kč. Pro úplnost lze podotknout, že pokud obžalovaná dodatečně vložila na účet J.L. částku 10.000 Kč a 100.000 Kč (č. l. 3238, resp. 3240 a 3241) mohla by mít tato skutečnost vliv nejvýše z hlediska rozhodnutí o nároku na náhradu škody. V rovině základů trestní odpovědnosti, jak bude rozvedeno dále, je však rozhodující podvodně vylákaná částka bez toho, zda pachatel dodatečně peníze vrátí.

Bod I./18 – P.M. (bod I./19 obžaloby)

V době od 7. 6. 2016 do 10. 3. 2017 XXXXX, z depozitního účtu XXXXX jménem P.M., nar. XXXXX, bez jeho souhlasu a vědomí, vybrala nejméně celkem 50.700 Kč.

70. **Obžalovaná A.F.** u hlavního líčení dne 10. 2. 2021 k tomuto dílčímu útoku uvedla, že P.M. peníze z účtu nezpronevěřila, neboť on při propuštění peníze dostal. Jak sám uvádí, nejdříve požadoval 50.000 Kč, potom 30.000 Kč a nakonec uvedl, že částku, kterou mu obžalovaná předala, si nepamatuje.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

71. **Svědék P.M.** v přípravném řízení dne 15. 3. 2019 (č. l. 3324 a násl.) uvedl, že od roku 2015 až do dubna 2017 se léčil v XXXXX na různých oddělení a měl zde také depozitní účet, na který mu chodily peníze z jeho invalidního důchodu. Zpočátku měl invalidní důchod asi 5.050 Kč, potom dostal plný invalidní důchod 11.500 Kč. Z toho mu bylo vypláceno kapesné, které používal na nákup tabáku, cigaret a na cesty domů. Když byl hospitalizovaný na oddělení 14, peníze mu vyplácela staniční sestra A.F., která mu však nechtěla vydat víc, než 1.000 Kč na týden. V několika případech, po dohodě s primářkou oddělení, dostal více než 1.000 Kč, což bylo asi dvakrát nebo třikrát. Po předložení finančního přehledu výběru depozit za dobu, kdy byl svědek hospitalizován na oddělení 14 XXXXX, P.M. uvedl, že mu údaje zde uvedené tzv. nesedí. Tolik peněz, jak je zde uvedeno, nedostával. Z výpisu vyplývá, že měl vybírat peníze více než jednou týdně, což není pravda. Dostával peníze pouze jednou týdně, a to 1.000 Kč. Mimořádně si v jednom případě vybral 5.000 Kč nebo 5.500 Kč a potom ještě v jednom případě 3.000 Kč. Při odchodu z oddělení 14 dostal zbytek peněz, které byly na depozitním účtu. Když zde byl hospitalizován, všechno si kupoval sám.
72. **Příkazní smlouvou ze dne 27. 2. 2015** (č. l. 3331) bylo prokázáno, že svědek P.M. měl v XXXXX zřízen depozitní účet, avšak výše výběru finančních prostředků v průběhu týdne nebo měsíce nebyla nijak limitována. Při stanovení výše škody P.M. vyšel nalézací soud především z jeho svědecké výpovědi, tj. z údaje o tom, že s výjimkou dvou mimořádných případů dostával každý týden 1.000 Kč. To představuje částku 4.000 Kč měsíčně. Dále nalézací soud vycházel z listinných důkazů, mezi které patří nejen **Přehled finančních depozit** (č. l. 3334), ale také **Objednávky výdeje finančních depozit**, kterými bylo prokázáno, že to byla právě obžalovaná, která objednala, převzala a údajně i P.M. peněžní prostředky z jeho finančního depozita vybrala (č. l. 3336-3354). Bylo prokázáno, že za období od 4. 7. 2016 (č. l. 3337) do 17. 2. 2017 (č. l. 3354) bylo z účtu P.M. vybráno celkem 52.500 Kč, a to při odpočtu mimořádných výběrů ve výši 3.000 Kč ze dne 8. 8. 2016 a výběru ve výši 5.500 Kč, který je zaznamenán 7. 6. 2016 (č. l. 3336), které P.M. potvrdil. Od této souhrnné částky 52.500 Kč je třeba odečíst za dobu 8 měsíců vždy částku 4.000 Kč, tj. celkově 32.000 Kč (období červenec 2016 – 17. 2. 2017). Nalézací soud tak dospěl k závěru, že listinnými důkazy i výpovědí svědka P.M. bylo prokázáno, že obžalovaná neoprávněně z jeho účtu vybrala částku nejméně 20.500 Kč. Ovšem i v tomto případě z přehledu finančních depozit (č. l. 3334-3335) je zřejmé, že byly vybírány další vyšší finanční částky, avšak nebylo prokázáno, obdobně jako v případě jiných dílčích útoků, listinnými důkazy, označenými jako Objednávka výdeje, že s penězi disponovala obžalovaná. Nalézací soud tedy nemohl ani v případě P.M. akceptovat propočty, který provedl policejní orgán, neboť tyto výpočty nedokladují trestněprávně významné jednání obžalované.

Bod I./19 – J.N. (bod I./20 obžaloby)

V době od 20. 1. 2017 do 25. 9. 2017 XXXXX z depozitního účtu XXXXX jménem J.N., nar. XXXXX, bez jeho souhlasu a vědomí, vybrala nejméně celkem 205.300 Kč.

73. **Obžalovaná A.F.** u hlavního líčení 10. 2. 2021 k tomuto bodu obžaloby, tj. škodě způsobenému J.N. ve výši 205.300 Kč uvedla, že uznává tu zpronevěru plus tu platební kartu, kterou už u hlavního líčení řešila. (pozn. soudu - v obžalobě je její trestné jednání spáchané za pomoci platební karty poškozeného J.N. popsáno pod bodem IV.)

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

74. **Svěděk J.N.** v přípravném řízení 3. 4. 2019 (č. l. 3367 a násl.) uvedl, že v XXXXX je hospitalizován asi tři roky a má zde depozitní účet, na který mu chodí jeho důchod. Z tohoto účtu si vybírá peníze. Za působení sestry S. F. to bylo tak, že ona na pokladně ty peníze na kapesné pro všechny pacienty na oddělení vybrala a potom je pacientům vydávala. Svědek chtěl vždy 1.000 Kč na týden, ale ne vždy je dostal. Výslovně uvedl, že „Sestra S. dělala, jakoby mi je dávala ze svého“. Někdy dostal J.N. méně, ale s odstupem času již nedokázal říct, jak to bylo často. Nalézací soud považuje za významné jeho vyjádření o tom, že nikdy nedostal více, než 1.000 Kč týdně. Obžalovaná mu vydávala 1.000 Kč většinou v pondělí, jednorázově a on musel podepsat potvrzení o výdeji peněz. Také svědek J.N. popsal obdobné jednání obžalované jako další svědkové, když uvedl, že „Sestra S. částku, kterou jsem podepisoval, zakrývala rukou, takže jsem neviděl, jaká částka je na potvrzení uvedena“. Nákupy si dělal J.N. sám, ale neměl přehled o stavu svého depozitního účtu. Až, když obžalovaná, tj. sestra S. odešla, řekla mu nová staniční sestra I., že má na účtu asi 19 Kč. J.N. také potvrdil, že v minulosti měl rodinný dům, který byl prodán a částka 700.000 nebo 800.000 Kč přišla právě na jeho depozitní účet ve XXXXX. V další části své výpovědi se J.N. vyjádřil k dílčímu útoku popsanému v jiných pasážích výroku rozsudku, resp. výroku obžaloby a jeho stanovisko bude proto rozvedeno v příslušných částech odůvodnění tohoto rozsudku. V závěru své výpovědi, po předložení finančního přehledu jeho depozitního účtu v roce 2017 J.N. uvedl, že pokud jsou zde uvedeny vysoké částky, např. 50.000 Kč, které měl převzít, je to nesmysl. Dostával maximálně menší částky 700-1.000 Kč. Obžalovaná mu víc než 1.000 Kč nedala, což J.N. upřesnil s vysvětlením, že když chtěl víc než 1.000 Kč, obžalovaná se doslova „kroutil“ a víc mu nedala.
75. **Příkazní smlouvou ze dne 3. 6. 2014** (č. l. 3378) bylo prokázáno, že J.N. měl v XXXXX veden svůj depozitní účet, avšak na základě smlouvy nebyla nikterak omezena částka v průběhu týdne nebo měsíce, která mu mohla být vyplácena. Ze **zprávy XXXXX** ze dne 14. 5. 2015 (č. l. 3381) bylo zjištěno, že J.N. byl hospitalizován na oddělení č. 14 v době od 10. 1. 2017 do 18. 11. 2017, nikoliv pouze do 31. 1. 2017, jak bylo původně uvedeno. Za uvedené období hospitalizace na oddělení č. 14, kde byla staniční sestrou obžalovaná A.F., byly z depozitního účtu J.N. vypláceny finanční prostředky v podobě kapesného. Pohyb na depozitním účtu je prokazován listinným důkazem označeným jako **Finanční depozita – přehled** (č. l. 3384-3385). Kromě tohoto listinného důkazu považoval nalézací soud za rozhodující především **Objednávky výdeje finančních depozit**, které prováděla právě obžalovaná A.F., což stvrdila svým podpisem (č. l. 3389-3460). Za toto období byly prokázány výběry ve výši 207.800 Kč. Jednalo se o periodu 36 týdnů, kdy jak vyplývá z výpovědi svědka, mohla být vyplácena maximálně částka ve výši 36.000 Kč (1.000 Kč týdně). Nalézací soud tak dospěl k závěru, že v uvedeném období od 12. 1. 2017 (č. l. 3389) až do 25. 9. 2017 obžalovaná neoprávněně z depozitního účtu J.N. vybrala částku nejméně 171.800 Kč.
76. Pro přehlednost lze podotknout, že skutek popsaný v bodě I./21 obžaloby, kdy ke škodě J.N. měla obžalovaná způsobit škodu 630.000 Kč, avšak jednání, které se svým charakterem vymyká z jednání popsaného v jiných dílčích útocích pod bodem I, byl zařazen pod bod II./10 výroku rozsudku.
- Bod I./21 obžaloby – J.N.**
77. Pro přehlednost lze podotknout, že tato část skutkového děje, kdy obžalovaná měla podvodně vylákat od J.N. částku 630.000 Kč, je zařazena ve výroku rozsudku jako bod II./10.
- Bod I./20 – P.N. (bod I./22 obžaloby)**

V době od 1. 1. 2015 do 27. 9. 2017 XXXXX, z depozitního účtu XXXXX jménem P.N., nar. XXXXX, bez jeho souhlasu a vědomí, vybrala nejméně celkem 97.500 Kč.

78. **Obžalovaná A.F.** u hlavního líčení 10. 2. 2021 (strana 9) k tomuto dílčímu útoku uvedla, že P.N. peníze z účtu nezpronevěřila. Peníze sice vybírala, ale vrátila je na účet, jak uvádí i opatrovnice ve spise. Pokud se cítí paní opatrovnice být poškozena, pak obžalovaná uznává nějakých 30.000 Kč.
79. **Svěddek P.N.** byl vyslechnut v přípravném řízení 3. 4. 2019 (č. l. 3465) a potvrdil, že v XXXXX je hospitalizován asi 30 let, posledních 6-7 let je na oddělení 14. Co je to depozitní účet, sám neví. Za působení staniční sestry S. F. na oddělení 14 dostával kapesné asi 500 Kč týdně, a to jednorázově. Nejdříve za její působnosti to měl rozdělené na 200 Kč, 150 Kč a 150 Kč, což dostával v pondělí, ve středu a v pátek. Za kapesné si kupoval jídlo v kantýně. Sám chodí na vycházky jen se svojí sestrou, která je také jeho opatrovnici. V závěru své výpovědi P.N. uvedl, že pokud v minulosti dostával jako kapesné částky vyšší, bylo to na oddělení 18, kde dostával 3x týdně vždy po 400 Kč. Když byl hospitalizován na oddělení 14, nikdy nedostal víc, než dohromady 500 Kč týdně. Pouze v jednom případě chtěl 5.000 Kč na fotoaparát a tyto peníze dostal. Vyšší částky, které jsou uvedeny ve výpise, nedostal. Na oddělení 14 mu nikdo, nic dalšího nekupoval, jako např. mobilní telefon, potraviny apod.
80. **Svědčyně I.V.**, vyslechnutá v přípravném řízení 2. 4. 2019 (č. l. 3479), potvrdila, že její bratr P.N. je omezen ve svéprávnosti a ona je soudním rozhodnutím od roku 2015 ustanovena jeho opatrovníkem. Její bratr nemá pojem o hodnotě peněz vzhledem ke svému duševnímu onemocnění. Svědkyně v jeho výpisech z depozitního účtu od roku 2015 zjistila, že jsou v něm uvedeny částky, které měl její bratr dostat, ale on jí potvrdil, že tyto částky nedostal. Svědkyně zdůraznila, že vzhledem k duševnímu onemocnění její bratr na základě soudního rozhodnutí nemůže nakládat s částkou vyšší, než 500 Kč týdně. Z tohoto důvodu ona mu na depozitní účet v XXXXX posílá 2.500 Kč měsíčně, aby je měl na kapesné, které se mu vyplácí. Od bratra ví, že dostává jako kapesné vždy v pondělí 500 Kč. Nalézací soud považuje za významné vyjádření svědkyně o tom, že z výpisu depozitního účtu bratra zjistila, že mu mělo být vyplaceno 1x 20.000 Kč, potom zase 30.000 Kč apod. Sociální pracovnice paní H. jí sdělila, že tyto záležitosti má na starosti staniční sestra F., na jejímž oddělení je P.N. umístěn. I.V. podle svého vyjádření vyžadovala od obžalované vysvětlení, a ta jí sdělila, že P. chce fyzicky vidět své peníze, proto ona mu je vybrala a uložila k sobě do trezoru s tím, že to pacienta uklidní. Svědkyně ji upozornila, že nemá právo takto s penězi nakládat bez toho, že by jí ona dala souhlas. Obžalovaná tak začala vracet peněžní prostředky na depozitní účet P.N., a to v letech 2016 i 2017. Svědkyně ovšem při opakovaných setkáních žádala obžalovanou, aby vrátila všechny peníze na depozitní účet P.N., ale obžalovaná se vymlouvala, že svědkyně bude muset prokazovat před soudem, jak hospodáří s finančními prostředky. Teprve po upozornění svědkyně, že učiní oznámení na kriminální policii, A.F. na účet P.N. vrátila další finanční prostředky. Svědkyně nakonec zřídila v roce 2015 bratrovi účet na jeho jméno ve FioBance, kam mu převedla všechny peníze z depozitního účtu v XXXXX a v následujícím období tam vždycky převáděla částky v řádu desetitisíců, které byly naspořeny na účtu v XXXXX. S výpovědí svědkyně I.V. korespondují i příslušná soudní rozhodnutí, týkající se omezení svéprávnosti P.N. **Rozsudkem Městského soudu Brno ze dne 9. 6. 2012**, který nabyt právní mocí 28. 8. 2012 (č. l. 3468) bylo prokázáno, že P.N. byl zbaven způsobilosti k právním úkonům. **Usnesením Městského soud Brno ze dne 5. 9. 2012 č. j. 22 Nc 906/2011** (č. l. 3470) byla opatrovníkem P.N. ustanovena svědkyně I.V. (viz č. l. 3471). **Příkazní smlouvou ze dne 29. 10. 1997**(č. l. 3503) bylo prokázáno, že limit k výběru z depozitního účtu P.N. byl stanoven na částku 1.000 Kč měsíčně. Příkazní smlouvou z 1. 7. 2010 (č. l. 3504) byl tento limit omezen na

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

částku 3.000 Kč měsíčně. **Příkazní smlouvou z 28. 2. 2012** (č. l. 3505) tento limit nebyl stanoven. **Příkazní smlouvu ze 7. 6. 2012** (č. l. 3507) byl limit výběru v průběhu měsíce omezen na částku 2.500 Kč. Aktuálně byl **Příkazní smlouvou z 19. 8. 2016** (č. l. 3506) tento limit omezen na částku 500 Kč, což představuje 2.000 Kč měsíčně.

81. Listinnými důkazy, a to nejen **Přehledem finančních depozit**, ale zejména jednotlivými **Objednávkami výdeje finančních depozit** vždy v příslušném dni v rámci kalendářního roku, které podepsala sama obžalovaná, jako osoba, která peníze převzala, byly prokázány rozhodující skutečnosti pro stanovení výše způsobené škody. Nálezací soud pochopitelně údaje, uvedené ve finančních depozitech, porovnával se skutečnostmi, prokázanými, jak svědkyní I.V., tak samotným P.N. a také s finančními limity stanovenými v příkazní smlouvě. Pro rok 2015 bylo listinnými důkazy (č. l. 3515-3546) prokázáno, že byly vybrány finanční prostředky ve výši 74.000 Kč. Limit finančního výběru byl stanoven příkazní smlouvou z 1. 7. 2010 na částku tehdy 3.000 Kč měsíčně, což představuje 36.000 Kč ročně. V roce 2015 bylo neoprávněně obžalovanou vybráno 38.000 Kč (74.000-36.000). Obdobnými důkazy, nejen výpověďmi obou svědků a příkazními smlouvami, ale také přehledem finančních depozit a odpovídajícími objednávkami pro rok 2016 (č. l. 3515-3546) bylo prokázáno, že stanovené limity ve výši 2.500 Kč měsíčně podle příkazní smlouvy ze 7. 6. 2012, resp. 2.000 Kč měsíčně (500 Kč týdně) na základě příkazní smlouvy z 19. 8. 2016 byly přečerpávány především v období od srpna 2016 (č. l. 3552 a násl.). Celkově pak bylo v roce 2016 neoprávněně vybráno z účtu P.N. 27.000 Kč. V roce 2017 bylo od ledna až do 4. 10. 2017 (č. l. 3558-3598) vyčerpáno z účtu celkem 64.150 Kč, avšak za 40 týdnů tj. do 4. 10. 2017 měl P.N. nárok na výplatu pouze částky 20.000 Kč. Rozdíl tedy činí 44.150 Kč. Nálezací soud tak na základě důkazů provedených u hlavního líčení ustálil skutkový děj opět především v otázkách časového intervalu, které vymezovaly rozsah trestného jednání obžalované a stejně tak v otázce způsobeného následku. Za období od 2. 1. 2015 (č. l. 3531) do 4. 10. 2017 (č. l. 3598) obžalovaná neoprávněně získala z depozitního účtu P.N. částku 109.150 Kč (38.000+27.000+44.150 Kč). Také v tomto případě je třeba zdůraznit, že pokud obžalovaná sama dodatečně nějaké finanční prostředky na účet P.N. vrátila, ať už v roce 2016 nebo v roce 2017, částky 30.000 Kč, 29.000 Kč, 20.000 Kč, 24.000 Kč + 20.000 Kč, tj. celkově 125.000 Kč, má tato skutečnost vliv nejvýše při rozhodování o výroku o náhradě škody, nikoliv v rovině základů trestní odpovědnosti, kdy je rozhodující částka podvodným jednáním získaná.

Bod I./21 – J.N. (bod I./23 obžaloby)

V době od 1. 5. 2010 do 3. 10. 2017 XXXXX, z depozitního účtu XXXXX jménem J.N., nar. XXXXX, bez jejího souhlasu a vědomí, vybrala nejméně celkem 218.809 Kč.

82. **Obžalovaná A.F.** u hlavního líčení 10. 2. 2021 k této části skutkového děje uvedla (str. 9), že u J.N. uznává výši zpronevěry 130.000 Kč. J.N. byl nesvéprávný pacient, který okrádal jiné pacienty a moc dobře si uměl spočítat peníze. Kradl také při léčebné terapii, kam chodil, a to částky 2.000 Kč a potom 3.000 Kč, které se vracely. J.N. chodil na vycházky, nakupoval si cigarety, každý den byl ve městě a několikrát ho přivezla policie s tím, že ukradl v obchodě nějaké věci.
83. **Svěděk J.N.** v přípravném řízení 3. 4. 2019 (č. l. 3603) uvedl, že je dlouhodobě hospitalizovaný v XXXXX, kde má také svůj účet. Na tento účet mu bratr, který je jeho opatrovníkem, posílá peníze. Každý den dostává svědek, podle svého vyjádření, kapesné ve výši 100 Kč, za které si kupuje jídlo v místní kantýně. Když je hezké počasí, chodí na vycházky, kde si kupuje třeba čokoládu a někdy mu také věci kupuje jeho bratr. Když byla na oddělení 14 staniční sestra S.F., vydávala mu ona peníze. Svědek jí vždycky v kanceláři podepsal potvrzení, že peníze dostal, a když

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

peníze převzal, šel na nákup. J.N., stejně jako další svědkové (např. J.N., J.L.) uvedl, že když podepisoval potvrzení o převzetí peněz, neví, jaká částka na něm byla uvedena, protože sestra S. tuto částku zakrývala. Ona to dělala u všech. Nálezací soud považuje za podstatné vyjádření svědka J.N. o tom, že když měl třeba narozeniny, dostal další peníze, a to od svého bratra V. Jinak dostával jenom tu stovku, výjimečně, když šel na vycházku, dostal třeba 200 Kč. Jeho bratr mu také dával peníze nebo kupoval oblečení. Po předestření listinného důkazu označeného jako Finanční přehled depozit, J.N. uvedl, že se k tomu vyjádřit nedokáže, protože si jednotlivé částky nepamatuje.

84. Výpovědi **svědka V.N.** ze dne 3. 4. 2019 (č. l. 3620) bylo prokázáno, že je opatrovníkem svého bratra J.N., který je dlouhodobě hospitalizován v XXXXX. Již několik let posílá bratrovi na depozitní účet v nemocnici částku kolem 7.000 Kč a částku 1.000 Kč, o kterou je důchod bratra vyšší, mu spoří na vkladní knížku. Bratra chodí navštěvovat zpravidla 2x měsíčně a vždycky mu dává peníze s tím, že bratr tvrdí, že mu kapesné nestačí. Příležitostně bratrovi kupuje nějaké věci jako např. oblečení nebo hodinky, a to za vlastní peníze, nikoliv za peníze, které má v nemocnici. Na žádost staniční sestry F. povoloval mimořádné výběry z depozitního účtu svého bratra, a to např. částku 2.000 Kč na oblečení nebo na tramvajenku apod. Od roku 2015 takových mimořádných povolení mohlo být asi 5, ale nikdy to nebylo více než 3.000 Kč. S výpovědi svědka V.N. o jeho opatrovnictví bratra J. korespondují také listinné důkazy. **Rozsudkem Městského soudu Brno ze dne 18. 9. 2000** (č. l. 3606) **sp. zn. 25 Nc 913/99**, který nabyl právní moci 7. 11. 2000 (č. l. 3606) bylo prokázáno, že J.N. byl zbaven způsobilosti k právním úkonům. **Rozsudkem Městského soudu Brno ze dne 16. 6. 2015 sp. zn. 25 P 315/2000**, který nabyl právní moci 18. 7. 2015 (č. l. 3607) bylo prokázáno, že J.N. byl omezen ve svéprávnosti mj. tak, že není způsobilý samostatně nakládat s finančními prostředky a majetkovými hodnotami nad 500 Kč a uzavírat jakékoliv smlouvy, jejichž předmětem je majetek nad 500 Kč. Opatrovníkem J.N. byl jmenován jeho bratr V.N. (jmenovací listina č. l. 3609).
85. **Příkazní smlouvou ze dne 19. 4. 2010** (č. l. 3610) bylo prokázáno, že svědek V.N., jako opatrovník, tuto smlouvu o depozitním účtu svého bratra J.N. uzavřel s XXXXX. Z textu smlouvy lze zjistit, že finanční částky jako kapesné vyplácené J.N., byly limitovány částkou 1.500 Kč týdně. Od právní moci výše citovaného rozsudku byl limit stanoven na částku 500 Kč, avšak nová příkazní smlouva uzavřena nebyla. Při stanovení výše škody způsobené J.N. neoprávněným výběrem peněžních prostředků z depozitního účtu XXXXX, vycházel nálezací soud také především z listinných důkazů, jedná se o **Přehledy finančních depozit a Žádanky o vyplacení peněz**, resp. **Objednávky výdeje finančních depozit**, na nichž je vždy uvedena obžalovaná jako osoba, která peněžní prostředky převzala. K mimořádným výběrům z depozitního účtu se v **doplnění své svědecké výpovědi ze dne 10. 6. 2019** (č. l. 3641x) vyjádřil ještě **V.N.**, který jako opatrovník dával písemné souhlasy s mimořádnými výběry nad povolený limit. Písemné souhlasy svědka, které mu byly v průběhu výpovědi předloženy (č. l. 3641b – 3641x) se vztahují k období předcházejícímu rozhodnému období, vymezenému v obžalobě. K tomu, co je uvedeno v obžalobě, pak V.N. poznamenal, že v letech 2013 a následující, písemné souhlasy s výběrem částky 1.000 Kč ze dne 15. 9. 2014, ze dne 5. 11. 2014, stejně jako s výběrem částky 3.000 Kč ze dne 4. 2. 2016 jsou v pořádku a odpovídají skutečnosti. Tyto platby nálezací soud proto nezahrnul do rozhodné částky výběrů realizovaných obžalovanou z depozitního účtu J.N.. Za období roku 2014 byly předloženy listinné důkazy svědčící o výběrech z depozitního účtu obžalovanou (č. l. 3663-3703) v celkové výši 59.9000 Kč. Výpověď J.N. hodnotil soud v souladu s procesní zásadou „in dubio pro reo“ a akceptoval jeho stanovisko o tom, že denně dostával 100 Kč a kromě toho 2x týdně 200 Kč, když chodil na vycházky. Celkově podle svého tvrzení J.N. dostával 900 Kč týdně, což představuje částku 3.600 Kč měsíčně, resp. 43.200 Kč ročně. V roce 2013 mu tak byla jednáním obžalované způsobena

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

škoda ve výši nejméně 16.7000 Kč (59.900-43.200). Propočtem podle stejných pravidel, bylo z listinných důkazů, vztahujících se k roku 2014 (č. l. 3704-3706) zjištěno, že z účtu J.N. bylo vybráno 77.700 Kč, avšak s výběrem 2.000 Kč učinil souhlas opatrovník. Od částky 75.700 Kč bylo dále třeba odpočítat částku 43.200 Kč, která představovala oprávněný výběr kapesného, prokázaný výpovědí svědka i listinnými důkazy (12x36.000 Kč). Celkově tak obžalovaná odčerpala z účtu J.N. neoprávněně v roce 2014 částku nejméně 32.5000 Kč. Souhlasy opatrovníka s výběrem částky vždy 1.000 Kč ve dnech 5. 11. 2014 a 15. 9. 2014 jsou založeny na č. l. 3641t a 3641t'. V roce 2015 byly výběry z účtu poškozeného J.N. prokazovány rovněž listinnými důkazy (č. l. 3737-3750), a to ve výši 79.000 Kč. Po odpočtu částky 43.200 Kč (3.600 Kč x 12měsíců) tak lze dovodit minimální výši neoprávněných výběrů v částce 35.800 Kč. Obdobným propočtem, na podkladě listinných důkazů, vztahujících se k roku 2016 (č. l. 3753-3764) bylo zjištěno, že nadstandardní výběry činily částku 70.500 Kč, resp. v konečném důsledku tj. po odpočtu částky 43.200 Kč (12 měsíců x 3.600 Kč) se jednalo o částku 27.300 Kč. Byla zohledněna rovněž, za souhlasu opatrovníka, mimořádně vybraná částka 3.000 Kč dne 4. 2. 2016, když souhlas je založen ve spise (č. l. 3641x). V roce 2017 byly neoprávněné výběry realizovány až do 25. 9. 2017. Celkově pak listinnými důkazy (č. l. 3767-3814) bylo prokázáno, že byla vybrána částka 61.400 Kč, od níž bylo třeba odečíst za období leden až září, vždy 3.200 Kč, tj. celkově 32.400 Kč. Škoda způsobená obžalovanou v tomto roce tak představovala částku 29.000 Kč (61.400-32.400). Nalézací soud na základě provedeného dokazování uzavřel, že v období od 7. 1. 2013 do 25. 9. 2017 vybrala obžalovaná neoprávněně z depozitního účtu J.N. částku ve výši nejméně 141.300 Kč (16.700+32.500+35.800+27.300+29.000). Také v tomto případě soud upřesnil skutkové údaje v rozsudku v porovnání s obžalobou tak, aby odpovídaly provedeným důkazům.

Bod I/24 obžaloby – A.R.

86. Pro přehlednost nalézací soud konstatuje, že tento bod obžaloby se nestal předmětem výroku odsuzujícího rozsudku a skutková zjištění jsou obsažena v samostatné pasáži, týkající se zprošťujícího výroku.

Bod I./22 – A.T. (bod I./25 obžaloby)

V době od 1. 5. 2010 do 3. 10. 2017 XXXXX, z depozitního účtu XXXXX jménem A.T., nar. XXXXX, bez jeho souhlasu a vědomí, vybrala nejméně celkem 587.783 Kč.

87. **Obžalovaná A.F.** u hlavního líčení dne 10. 2. 2021 uvedla, že u A.T. uznává maximální výši zpronevěry 210.000 Kč. A.T. byl silný kuřák, denně vykouřil dvě až tři krabičky cigaret. Obžalovaná s ním sama chodila na nákupy, protože on se bál chodit ven. Potom to došlo až tak daleko, že začal chodit sám do kantýny, kde dostal soupis, co si má nakoupit, dostal peníze a zvládal si to nakoupit sám. Byl schopen i vrátit se zpátky. Tento pacient měl rád hodinky a řetízky, takže spolu chodili do stánku vietnamských prodejců, který byl před léčebnou, když si A.T. chtěl nakupovat hodinky. Byly to sice položky 200 nebo 300 Kč, ale on si hodinky kupoval 2x nebo 3x do týdne.
88. **Úředním záznamem o podaném vysvětlení podle § 158 odst. 6 trestního řádu** (č. l. 3928), který byl čten u hlavního líčení dne 10. 2. 2021 postupem podle § 211 odst. 6 trestního řádu, bylo prokázáno, že **A.T.** nebyl schopen srozumitelně vůbec vypovídat, vyjadřovat se k otázkám týkajícím se jeho účtu, finančních prostředků, které mu byly vydávány. V zásadě, jak vyplývá z tohoto dokumentu, nebyl schopen komunikovat v souvislých větách.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

89. **Příkazní smlouvou ze dne 8. 1. 2008** (č. l. 3938) bylo prokázáno, že v XXXXX byl A.T. zřízen depozitní účet, avšak výběr peněžních prostředků nebyl nijak limitován.
90. **Rozsudek Městského soudu Brno ze dne 8. 1. 2019** (č. l. 4948), který byl vydán pod sp. zn. 83 Nc 909/2018 a nabyl právní moci dne 26. 2. 2019. Bylo prokázáno, že A.T. byl omezen ve svéprávnosti na dobu 5 let tak, že není způsobilý mimo jiné nakládat s finanční hotovostí převyšující částku 1.200 Kč týdně, a činit právní jednání, kdy hodnota předmětu právního jednání převyšuje částku 200 Kč. Opatrovníkem A.T. bylo jmenováno Statutární město Brno. V minulosti A.T. zastupovala jeho sestra L.J., a to na základě plné moci, kterou jí udělil dne 4. 10. 2018 (č. l. 3930). **Úředním záznamem o podaném vysvětlení, které dne 16. 3. 2018 poskytla L.J.** (č. l. 3932) bylo prokázáno, že je jediným příbuzným svého bratra, který je již asi 30 let v XXXXXX. Podle názoru L.J. není A.T. schopen vnímat realitu, mluví z cesty, nemá ponětí ani o čase apod. Aktuálně je hospitalizován v XXXXX na oddělení č. 14. Její bratr pobírá důchod, ale o tyto jeho záležitosti se stará XXXXX, proto ona sama nemá žádné informace o krádežích z jeho depozita. Po předložení výpisu z depozitního účtu A.T. za období od 1. 1. 2013 do 10. 10. 2017 L.J. zjistila, že zde bratr nemá prakticky žádné úspory, neboť vždy, když obdrží důchod, dojde vždy k výběru větší částky a zbytek je v příslušném měsíci vybrán po menších částkách. Sama s tím nemůže souhlasit, neboť je nepochopitelné, za co by bratr peníze utratil. Podle jejího názoru totiž A.T. není schopen si sám říct o peníze, není schopen plánovat výběr nějaké větší částky, a rozhodně ne s takovou pravidelností, tedy vždy po obdržení důchodu, když ani neví, kdy důchod bere. Jestliže staniční sestra, tj. obžalovaná A.F. uvádí, že mu měla odcizit z depozita částku 100.000 Kč, pak podle L.J. se muselo jednat o částku podstatně vyšší. Na podkladě těchto důkazů, zejména výše citovaného rozsudku v opatrovnickém řízení i stanovisku L.J. nalézací soud zjistil z odůvodnění rozsudku, že zdravotní stav A.T. je setrvalý a jako předběžnou otázku vyřešil maximálně možný výběr finančních prostředků z depozitního účtu, který lze považovat za legální. Jestliže byl v lednu 2019 na podkladě setrvalého stavu A.T. omezen v nakládání s finančními prostředky částkou maximálně 1.200 Kč týdně, lze považovat za odpovídající této skutečnosti částku 4.800 Kč měsíčně.
91. Listinnými důkazy, zejména **Přehledem finančních depozit a Objednávkami výdeje finančních depozit**, na nichž je uvedena sama obžalovaná, jako osoba, která peněžní prostředky vybírala, nalézací soud provedl výpočet minimální výše neoprávněně odčerpaných finančních prostředků obžalovanou z depozitního účtu A.T. Výběry v roce 2013 byly prokázány listinnými důkazy (č. l. 3968-3918) v celkové výši 77.700 Kč. Při propočtu 4.800 Kč měsíčně (4 x 1.200 Kč týdně) lze považovat za oprávněné výběry ve výši 57.600 Kč ročně. Při odpočtu této částky od sumy výběrů, tj. částky 77.700 Kč lze určit neoprávněné výběry obžalovanou ve výši 20.100 Kč. Obdobné principy byly aplikovány také pro výpočet škody v následujících letech. V roce 2014 jsou výběry z depozitního účtu dokladovány rovněž obdobnými listinnými důkazy, tj. objednávka výdaje finančních depozit (č. l. 4021-4045) ve výši 94.000 Kč. V roce 2015 obdobné listinné důkazy (č. l. 4048-4064) prokazují výběry ve výši 85.500 Kč, v roce 2016 (č. l. 4068-4199) prokazují výběry ve výši 88.500 Kč. Rovněž v těchto letech bylo třeba odpočítat od výběrů částku 57.600 Kč. V roce 2017 byly výběry realizovány pouze do 4. 10. 2017 (č. l. 4103-4193) a představovaly výběry částku 47.950 Kč. Od této částky však bylo třeba odpočítat částku 44.400 Kč, a to za 9 měsíců a 1 týden roku 2017. Nalézací soud tak celkově stanovil výši neoprávněných výběrů z depozitního účtu A.T. na 118.850 Kč, a to v období od 7. 1. 2013 do 4. 10. 2017 (20.100 + 36.400 + 27.900 + 30.900 + 3.550 Kč).

Bod I./23 A.V. (bod I./26 obžaloby)

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

V době od 1. 5. 2010 do 3. 10. 2017 XXXXX, z depozitního účtu XXXXX jménem A.V., nar. XXXXX, bez jeho souhlasu a vědomí, vybrala nejméně celkem 576.700 Kč.

92. **Obžalovaná A.F.** u hlavního líčení dne 10. 2. 2021 k tomuto bodu uvedla (str. 9), že u A.V. uznává výši zpronevěry ve výši 250.000 Kč. A.V. dostával 100 Kč denně, sice nebyl silný kuřák, ale kupoval si chlebičky, platil si pedikúry, kadeřníky, oblečení. Některé peníze z jeho účtu se přeposílaly jeho bratrovi. Podle názoru obžalované byl A.V. lehce ovlivnitelný a vždy, když dostal peníze, tak ho další pacienti, třeba p. Ch. nebo p. N., o tyto peníze okradli, takže o to víc se mu ty peníze, které měl A.V. na svoje potřeby, dávaly.
93. **Svěděk A.V.** v přípravném řízení dne 4. 4. 2019 (č. l. 4199) uvedl, že se léčí v XXXXX nejméně 13 let, ale neví o tom, že by byl omezen ve svéprávnosti. Kapesné dostává vždy 100 Kč ve středu a v pátek a v dalších dnech, tedy v pondělí, úterý a čtvrtek dostává 50 Kč. Sám pobírá důchod ve výši asi 11.400 Kč měsíčně, který má v ústavní pokladně. Když na oddělení působila jako staniční sestra S.F., vydávala mu peníze vždy ve vyšetřovně, 2x nebo 3x týdně jí podepisoval potvrzení o převzetí peněz a teprve potom peníze dostal. Když na tom byl zdravotně špatně, nákupy mu dělal další pacient, když se jeho zdravotní stav zlepšil, chodil si nakupovat sám. A.V. potvrdil, že když mu sestra S. vydávala peníze na nákupy, jako kapesné, nikdo další u toho nebyl přítomen. Ne při každém převzetí peněz potvrzení podepisoval, ale když se při podpisu díval na potvrzení, částky, které zde byly uvedeny, souhlasily. Po předložení jednotlivých potvrzení o výběru finančních prostředků, které A.V. podepsal, sice svědek tvrdil, že tam nejsou jeho podpisy, avšak přítomný opatrovník J.V. upozornil orgány činné v přípravném řízení, že jeho bratr není schopen svoje podpisy rozeznat a podepíše všechno, co mu předloží. Z uvedené pasáže protokolu o výslechu A.V. je zřejmé, že byl do jisté míry intelektově limitován, o čemž svědčí např. výroky, že mu obžalovaná nabízela, aby se s ní oženil, ale když mu Ježíš řekl, aby se neženil, tak se neoženil. Přesto však byl svědek schopen k dotazu policejního orgánu opakovaně uvést, že dostával kapesné vždy ve středu a v pátek ve výši 100 Kč, a v pondělí, úterý a čtvrtek ve výši 50 Kč.
94. **Svědčyně I.V.** se vyjádřila k osobě poškozeného A.V. v přípravném řízení (č. l. 433), když rovněž potvrdila, že není omezen ve svéprávnosti a ani v příkazní smlouvě neměl omezen finanční limit. Za jejího působení ve funkci staniční sestry na tomto oddělení dostával A.V. 450 Kč týdně. Svědkyně ovšem uvedla, že A.V. občas mluví tzv. z cesty, neboť trpí bludy. Někdy chodí do kantýny s ošetřovatelem, protože se bojí, že by ho někdo okradl. Z peněz na kapesné si bere 50 Kč v pondělí, v úterý a čtvrtek, jinak ve středu a v pátek 100 Kč. Jaké peníze mu vyplácela A.F., svědkyně sama neví. V chování A.V. svědkyně také nezjistila po odchodu obžalované žádné změny. Rovněž svědkyně **V.H.** uvedla, že A.V. si žije ve svém světě, o penězích nemá příliš ponětí (č. l. 407). **A.H.** k osobě A.V. potvrdila (č. l. 410), že je v XXXXX hospitalizován celou dobu na oddělení 14 a je svéprávný. Sama ví, že nekouří a nákupy si dělá sám, když na vycházky do města nechodí. Z tohoto pohledu považuje nalézací soud za podstatné vyjádření svědkyně I.V. v části, která se týkala finančních prostředků vyplácených A.V., neboť v zásadě odpovídají údajům, které i přes svůj ne zcela standardní duševní stav opakovaně uvedl A.V..
95. **Svěděk J.V.**, vyslechnutý v přípravném řízení dne 4. 4. 2019 (č. l. 4211) potvrdil, že jeho bratr A.V. je dlouhodobě v ústavním léčení v XXXXX, kde ho sám navštěvuje. A.V., podle jeho zjištění, není omezen ve svéprávnosti a důchod mu chodí na účet, který má veden v XXXXX, ve výši asi 11.500 Kč měsíčně. Když svědek bratra v XXXXX navštěvoval, bratr se od něho domáhal peněz, ale přesto svědkovi sdělil, že si za týden vybírá 200 nebo 400 Kč, za které si kupuje jídlo v místní kantýně. Když potřeboval A.V. kabát nebo hodinky, kupoval mu takové věci svědek z vlastních

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

finančních prostředků. Sám neví o tom, že by mu někdo z personálu takové věci kupoval. Dodatečně od sociální pracovnice svědek zjistil, že zde obžalovaná jako staniční sestra okrádala pacienty. Sociální pracovnice H. svědkovi ukázala přehled depozitního účtu A.V., kde bylo vidět, že probíhaly výběry v řádu tisíců Kč, avšak A.V. takové peníze nemohl utratit. Také J.V. uvedl, že vnímání reality jeho bratrem je značně zkreslené.

96. **Příkazní smlouvou ze dne 8. 3. 2004** (č. l. 4215) ani **Příkazní smlouvou ze dne 8. 1. 2008** (č. l. 4216) nebyly ujednány žádné maximální výplaty v průběhu týdne nebo měsíce pro A.V. z jeho depozitního účtu. I když byl jeho zdravotní stav po intelektuální stránce zjevně nestandardní, A.V. prokazatelně nebyl omezen ve svéprávnosti. Také v jeho případě řešil nalézací soud jako předběžnou otázku výši finančních prostředků, která byla z depozitního účtu A.V. pravidelně vyplácena. Vzhledem k intelektovým limitům tohoto svědka, neměl nalézací soud důvodu pochybovat o jeho opakovaném tvrzení, že dostával 3x týdně po 50 Kč a 2x týdně po 100 Kč, to je cca 350 Kč týdně. Propočtem lze dovodit, že takto mohl získat vždy 1.400 Kč měsíčně, respektive 16.800 Kč ročně.
97. Výše finančních prostředků, vybraných z depozitního účtu A.V. obžalovanou A.F., je prokazována listinnými důkazy, kterými také v jeho případě jsou nejen **Přehledy finančních depozit**, ale zejména **Žádanky o vyplacení peněz**, resp. **Objednávky výdeje finančních depozit**, na nichž je podpis obžalované A.F., jako osoby, která peníze v pokladně XXXXX převzala, aby je vydávala pacientům. V roce 2013 byly výběry prokazovány listinnými důkazy za období od 7. 1. 2013 (č. l. 4242) až do 27. 12. 2013 (č. l. 4287). Obžalovaná vybrala 91.800 Kč a po odpočtu předpokládané částky pro vyplacení kapesného A.V. ve výši 16.800 Kč, jak je uvedeno shora, bylo zjištěno, že obžalovaná neoprávněně vybrala nejméně 75.000 Kč. V roce 2014 byly výběry realizovány v období od 6. 1. 2014 (č. l. 4290) až do 3. 12. 2014 (č. l. 4321), a to v celkové výši 104.900 Kč. Po odpočtu obvyklé částky 16.800 Kč tvořily neoprávněné výběry obžalovanou v roce 2014 částku 88.100 Kč. V roce 2015 byly výběry prokazovány stejnými listinnými důkazy za období od 2. 1. 2015 (č. l. 4324) až do 2. 12. 2015 (č. l. 4342), a to ve výši 98.000 Kč. Po odpočtu obvyklé částky 16.800 Kč tvoří neoprávněné výběry realizované obžalovanou v roce 2015 částku 81.200 Kč. V roce 2016 byly rovněž výběry prokazovány listinnými důkazy, a to od 4. 1. 2016 (č. l. 4345) až do 21. 12. 2016 (č. l. 4423). Výběry představovaly částku 121.920 Kč a po odpočtu obvyklého kapesného, které bylo A.V. vypláceno ve výši 16.800 Kč, soud uzavřel, že neoprávněné výběry realizované obžalovanou představovaly částku nejméně 105.120 Kč. V roce 2017 bylo listinnými doklady (č. l. 4427-4524) prokázáno, že výběry činily 85.900 Kč. V tomto roce však byla odpočítána pouze částka 12.950 Kč, a to za leden až září, tj. 9 x 1.400 Kč, a za jeden týden v říjnu 2017 ve výši 350 Kč. Celkově tak neoprávněné výběry realizované obžalovanou v roce 2017 činily 72.950 Kč. Na základě provedeného dokazování nalézací soud uzavřel, že obžalovaná neoprávněně vybrala z depozitního účtu A.V. za období od 7. 1. 2013 do 2. 10. 2017 částku ve výši nejméně 422.370 Kč (75.000 + 88.100 + 81.200 + 105.120 + 72.950 Kč).

Bod I./24 R.K. (bod I./27 obžaloby)

V době od 1. 1. 2017 do 3. 10. 2017 z depozitního účtu XXXXX jménem R.K., nar. XXXXX, bez jeho souhlasu a vědomí, vybrala nejméně 13.100 Kč.

98. **Obžalovaná A.F.** k tomuto bodu obžaloby u hlavního líčení dne 10. 2. 2021 uvedla (str. 9 a 10), že R.K. byl nespolečenský pacient, měl svoji opatrovnici. Obžalovaná mu nikdy žádné peníze nezpronevěřila. Všechny doklady předala opatrovnici.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

99. **Svědék R.K.** v přípravném řízení dne 4. 4. 2019 uvedl (č. l. 2588), že v XXXXX je hospitalizován asi 4,5 roku, když první rok byl na oddělení 17 a od té doby je na oddělení 14. Vzhledem k tomu, že je omezen ve svéprávnosti, je mu ustanovena opatrovnice, kterou je paní J.Š. Opatrovnice mu posílá na účet peníze, pokud mu je nepředává při osobní návštěvě. Peníze z účtu mu vydává sestra v ošetrovně. Svědek jí podepisuje potvrzení o převzetí. Když byla na oddělení staniční sestrou obžalovaná A.F., vydávala peníze pouze ona, i když někdy u toho byla i jiná sestra. R.K. potvrdil, že dostával celkem 700 Kč na týden, a to v pondělí a ve středu po 200 Kč a v pátek 300 Kč. Potvrzení někdy podepsal třeba předem, i když peníze dostal až druhý den. Kolik tam však bylo napsáno, neví, neboť na potvrzení se nedíval. K dotazu policejního orgánu svědek vyloučil, že by dostával jiné částky, tedy vyšší nebo nižší, než které sám uvedl. Poté, co byly svědkovi předloženy přehledy finančních depozit z jeho účtu, svědek znovu potvrdil, že částky odpovídají tomu, co dostal. Pokud si kupoval nějaké další věci, např. mikinu, bylo to za jeho vlastní peníze. Dárky jako takové z jiných peněz nedostal. R.K. také potvrdil, že jeho podpis je lehce napodobitelný, ale přesto na potvrzení ze dne 24. 10. 2016 o převzetí částky 1.000 Kč považuje svůj podpis za divný. Na potvrzení ze dne 7. 4. 2017 u částky 2.500 Kč jeho podpis není, stejně jako na potvrzení ze dne 27. 4. 2017 u částky 4.500 Kč. Za divný považoval i svůj podpis na potvrzení ze dne 4. 9. 2017 o výběru částky 2.000 Kč.
100. **Rozsudkem Okresního soudu v Břeclavi ze dne 13. 6. 2016, sp. zn. 0 P 226/2005**, který nabyl právní moci dne 3. 8. 2016 (č. l. 2591) bylo prokázáno, že R.K. byl omezen ve svéprávnosti tak, že mimo jiné není způsobilý nakládat s majetkem, jehož hodnota přesahuje 100 Kč měsíčně. Opatrovníkem R.K. bylo jmenováno Město Mikulov. O špatném zdravotním stavu R.K., z hlediska duševního, svědčí původní **rozsudek Okresního soudu v Břeclavi**, resp. jeho fragment (č. l. 2607), z něhož je patrné, že tímto rozsudkem, který nabyl právní moci 17. 8. 2005, byl již R.K. zbaven zcela způsobilosti k právním úkonům.
101. **Svědčyně J.Š.** v přípravném řízení dne 4. 4. 2019 (č. l. 2601) uvedla, že byla pověřena výkonem opatrovnictví R.K., který byl zcela zbaven způsobilosti k právním úkonům, neboť jeho opatrovníkem bylo jmenováno Město Mikulov. Původně byl R.K. omezen v nakládání s finančními prostředky částkou 100 Kč měsíčně, avšak svědkyně po dohodě s jeho ošetřujícím lékařem i staniční sestrou A.F. vyhodnotila, že by R.K. mohl dostávat 700 Kč týdně s podmínkou, že útratu doloží účtenkami. To také R.K. plnil. Pokud šlo o mimořádné výdaje, potom svědkyně sama povolovala nákupy oblečení, telefonu, opravu notebooku apod., k čemuž dávala písemné souhlasy. V této části výpověď svědkyně J.Š. koresponduje s odpovídajícími listinnými důkazy (č. l. 2610-2615), kterými bylo prokázáno, že povolila mimořádnou výplatu finančních prostředků z depozitního účtu R.K., a to v období od 9. 12. 2015 do nejméně 10. 10. 2016. Další souhlasy se závěry roku 2017 a ze srpna 2018 již nejsou předmětem skutkového děje. Ze **Zprávy**, kterou svědkyně podala jménem opatrovníka, tj. Města Mikulov (č. l. 2618) bylo přehledně zjištěno, ve kterých konkrétních dnech byly povoleny mimořádné výběry v příslušných částkách z depozitního účtu R.K. To nalézací soud následně zohlednil při výpočtu způsobené škody, když tyto částky do nich pochopitelně nezahrnul. Pro úplnost lze odkázat také na **Příkazní smlouvu ze dne 1. 1. 2015**, kterou J.Š. jako zástupce opatrovníka R.K. uzavřela s XXXXX (č. l. 2620). Na základě této smlouvy týdenní výběr kapesného R.K. limitován částkou 700 Kč. Při hodnocení listinných důkazů týkajících se výběrů z depozitního účtu R.K. v roce 2016 (č. l. 2627-2632) bylo zjištěno, že byl měsíční výběr přečerpan např. v srpnu o částku 200 Kč a v říjnu o částku 700 Kč + 1.000 Kč, tedy celkově o 1.900 Kč, ale vzhledem k tomu, že v jiných měsících byly vybrány částky nižší, než byl stanoven limit, byly tyto přečerpané částky naopak nedočerpaním v jiném období kompenzovány. V roce 2017 prokázané výběry (č. l. 2635-2645) odpovídají souhlasům, které učinil opatrovník, a

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

ve zbytku bylo prokázáno, že obžalovaná vybrala z účtu R.K. 14.900 Kč. R.K. však v případě některých podpisů, které byly uvedeny na výběrních lístcích, popřel, že by se jednalo o jeho podpis tím, že tyto částky nepřevzal, když ostatně i tyto částky, na jejichž výběr nebyl učiněn souhlas opatrovníka, jsou navíc částkami tzv. nadlimitními. Nalézací soud tedy uzavřel, že v době od 1. 1. 2017 do 3. 10. 2017 obžalovaná neoprávněně vybrala z účtu R.K. částku ve výši nejméně 10.000 Kč, neboť tyto výběry R.K. popřel a také nebyly k nim udělen souhlas opatrovníkem.

Bod II.

102. Obdobného trestného jednání podvodného charakteru se obžalovaná dopouštěla jako soukromá osoba, nikoliv jako staniční sestra v XXXXX, která získávala finanční prostředky z depozitních účtů pacientů, jak je popsáno v bodě I. Přesto však do jisté míry i tato část jejího podvodného jednání souvisela se znalostmi nebo kontakty, které pramenily z jejího postavení staniční sestry v XXXXX. Obžalovaná podvodným způsobem vylákala dílem finanční prostředky od pacientů XXXXX, nikoliv však z jejich depozitního účtu (J.K. II./2, R.G. II./3, O.K. II./8, J.N. II./10) a dílem vylákala finanční prostředky od zaměstnanců XXXXX (R.N. II./7, L.K. II./9). V případě zbylých útoků jednala vůči dalším fyzickým osobám, které nebyly s XXXXX přímo spjaty (V.N. II./1, G.H. II./4, D.J. II./6). Specifické postavení měla pochopitelně J.Š., která nebyla pacientkou XXXXX, neznala se s obžalovanou soukromě, ale vykonávala funkci opatrovníka pro pacienta XXXXX R.K. a přesto od ní obžalovaná finanční prostředky vylákala způsobem, který je popsán ve výroku rozsudku (II./5). Ostatně obdobně využila svého postavení nebo informací, které jako staniční sestra měla vůči V.N. (II./1), který byl opatrovníkem pacienta XXXXX J.N. (I./21). K jednotlivým dílčím útokům byly zjištěny následující skutečnosti.

Bod II./1

V době od 17. 11. 2010 do 21. 1. 2011 XXXXX, pod záminkou půjčky, vylákala od V.N., nar. XXXXX, bytem XXXXX, postupně celkem 130.000 Kč s tím, že mu je vrátí v měsíčních splátkách po 10.000 Kč, dne 2. 3. 2011 mu vrátila 10.000 Kč a dne 27. 10. 2011 mu vrátila 7.000 Kč, zbytek peněžních prostředků již nevrátila a způsobila tak V.N. škodu 130.000 Kč.

103. **Obžalovaná A.F.** u hlavního líčení dne 10. 2. 2021 (str. 10) uvedla, že od poškozeného V.N. si nepůjčovala finanční prostředky s vědomím, že mu peníze nevrátí. Všem poškozeným, uvedeným v bodě II., až do roku 2017 peníze vracela.
104. Výpovědí **svědka V.N.**, vyslechnutého v přípravném řízení dne 3. 4. 2019 (č. l. 3620), bylo prokázáno, že je opatrovníkem svého bratra J.N., který je dlouhodobě hospitalizovaný v XXXXXX, na oddělení 14, kde byla staniční sestrou obžalovaná A.F. Svědek svého bratra v XXXXX navštěvoval a obžalovaná jej požádala o půjčku 120.000 Kč. Svědek potvrdil, že peníze vyzvedl ze svého účtu a obžalovaná mu přislíbila, že mu půjčku bude vracet ve splátkách asi 3.000 Kč měsíčně, které mu bude na tento účet posílat. V.N. potvrdil, že obžalovaná mu poslala ovšem pouze dvě splátky a potom se začala vymlouvat, že peníze nemá, že potřebovala na zuby, pro dceru, která je těžce nemocná apod. Ještě před touto půjčkou 120.000 Kč, asi v měsíčním předstihu, jí svědek půjčil cca 15.000 Kč. Tyto peníze měl doma a obžalovaná mu je měla vracet rovněž tak, že je bude posílat na číslo jeho účtu, které jí za tímto účelem V.N. předal. U předání peněz nikdo třetí nebyl přítomen, ani nesepsali žádné písemné potvrzení, což svědek vysvětlil tím, že obžalované věřil. V roce 2017 jej obžalovaná požádala o půjčku dalších peněz, ale tyto peníze už jí svědek

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

nepůjčil. Kromě dvou splátek ve výši 3.000 Kč mu obžalovaná nic nevrátila. V závěru své výpovědi, k dotazu obhajoby, svědek vysvětlil, že vrácené peníze odpovídají tomu, co je zachyceno na výpisu z jeho účtu, stejně jako finanční částky, které obžalované půjčil. S odstupem času si detaily skutečně nepamatuje. Nalézací soud považoval proto za podstatný důkaz **Výpis z účtu** svědka V.N., který byl veden u České spořitelny, a.s. (č. l. 3624). Tímto listinným důkazem bylo prokázáno, že dne 17. 1. 2011 V.N. vybral částku 100.000 Kč. Dne 2. 3. 2011 bylo na tento účet připsáno 10.000 Kč od obžalované A.F. (č. l. 3625) a dne 27. 10. 2011 bylo od obžalované na účet připsáno 7.000 Kč (č. l. 3626b). Na základě takto provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že skutkový děj byl prokázán v rozsahu menším, než bylo uvedeno v obžalobě. Vzhledem k absenci řádného listinného důkazu, kterým je např. smlouva o půjčce, musel nalézací soud vycházet z výpovědi svědka V.N. a z výpisů z jeho účtu. Nalézací soud sice nemá důvodu rámcově pochybovat o věrohodnosti výpovědi svědka V.N., avšak jeho tvrzení musel důsledně prověřovat zejména proto, že v některých směrech nebyla výpověď svědka, zejména co se týče půjčených částek zcela jednoznačná. V souladu s procesní zásadou in dubio pro reo, tedy v případě pochybností ve prospěch obžalované, hodnotil soud oba provedené důkazy. Nezpochybnitelně bylo prokázáno, že v inkriminované době bylo z účtu V.N. vybráno dne 17. 1. 2011 100.000 Kč, zbylé finanční prostředky, které měl svědek obžalované půjčit, měl doma uložené v hotovosti a obtížně lze určit výši částky, kterou svědek obžalované půjčil. Nalézací soud proto považoval bez pochyb za prokázanou listinným důkazem i výpověď svědka, půjčku ve výši 100.000 Kč. Shodně pak výpisem z účtu bylo prokázáno, že obžalovaná na účet svědka uhradila částku 17.000 Kč (10.000 + 7.000 Kč). Z hlediska následku podvodného jednání obžalované je rozhodující částka 100.000 Kč. Obžalovaná tyto peníze od poškozeného vylákala pod příslibem, že mu je vrátí v měsíčních splátkách, což však neučinila, neboť jak bývá u podvodného jednání tohoto typu obvyklé, uhradila mu pouze počáteční splátku a následně přestala půjčku platit. Obžalovaná nepochybně věděla v uvedené době, že vzhledem ke svým finančním poměrům nebude schopna svým slibům dostát. Pro účely náhrady škody je pak rozhodující dosud dlužná částka ve výši nejméně 83.000 Kč.

Bod II./2 obžaloby – B.H.

Pro přehlednost nalézací soud konstatuje, že podvodné jednání vůči B.H., jímž obžalovaná od něj vylákala částku 10.000 Kč, jak bylo popsáno v obžalobě, je předmětem samostatného zprošťujícího výroku.

Bod II./2 – J.K.(II./3 obžaloby)

Dne 19. 2. 2013 XXXXX vylákala od J.K., nar. XXXXX, nejméně 42.962 Kč, které vybral ze své vkladní knížky č. XXXXX České slovenské obchodní banky Poštovní spořitelny, pod záminkou, že peníze vloží na jeho depozitní účet v XXXXXX, tam je však nevložíla a peníze si ponechala pro svoji potřebu a způsobila tak J.K. škodu 42.962 Kč.

105. **Obžalovaná A.F.** v této části skutkového děje u hlavního líčení dne 10. 2. 2021 (str. 10) obdobně uvedla, že si rozhodně nepůjčovala od J.K., stejně jako od dalších poškozených uvedených v této části obžaloby, finanční prostředky s vědomím, že jim peníze nevrátí. Podle svého tvrzení, které je souhrnné ke všem dílčím útokům bodu II., vždy až do roku 2017 peníze těmto poškozeným vracela v plné výši.
106. **Svědka J.K.** byl vyslechnut v přípravném řízení dne 1. 4. 2019 (č. l. 2880) a k této části skutkového děje potvrdil, že není omezen ve svéprávnosti. Na depozitní účet v XXXXX mu chodí jen jeho důchod, asi 12.200 Kč měsíčně. Kromě těchto peněz měl svědek i úspory uložené na dvou

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

vkladních knížkách, z nichž jednu měl na poště a jednu měl v bance. Podle jeho názoru dohromady na obou vkladních knížkách bylo asi 130.000 Kč. S obžalovanou A.F. peníze na obou vkladních knížkách vybral v jeden den a peníze jí předal, aby mu je vložila na jeho depozitní účet, který má v XXXXX veden. Obžalovaná si však peníze nechala u sebe v kanceláři, sama mu řekla, že peníze z vkladních knížek na jeho depozitní účet nevložila, ale že mu z těchto peněz, které si nechala v kanceláři, vyplácí kapesné. Výpověď svědka J.K. byla prověřována orgány činnými v přípravném řízení, neboť svědek nebyl schopen přesně specifikovat peněžní ústav, u něhož měl svůj druhý účet veden. Bylo zjištěno, že tento **účet byl veden u ČSOB**, jenže se jednalo o vkladní knížku ČSOB Poštovní spořitelny a.s., č. XXXXX (č. l. 2900). Z tohoto účtu ke vkladní knížce byla před jeho zrušením dne 19. 2. 2013 vybrána částka 42.962 Kč, a to na poště Brno 18. Uvedená skutečnost je prokazována také **výpisem z tohoto účtu**, vedeného pro J.K. (č. l. 2909). **Z depozitního účtu**, který byl pro J.K. veden v XXXXX pro rok 2013 (č. l. 2974-2976), bylo zjištěno, že obžalovaná sem takovou částku, která by odpovídala výši vkladu ze zrušeného účtu, tj. 42.962 Kč, nevložila. Na základě provedeného dokazování nalézací soud opět důsledně hodnotil jak svědeckou výpověď svědka J.K., tak listinné důkazy a dospěl k závěru, že skutkový děj byl v této části prokázán v plném rozsahu obžaloby. Výpověď svědka J.K. v části, týkající se výše vybraných finančních prostředků, byla nalézacím soudem podrobena důslednému hodnocení. Vzhledem k tomu, že nebyly opatřeny a provedeny žádné relevantní důkazy, které by výpověď svědka v této části potvrzovaly, vycházel nalézací soud při určení výše částky, kterou získala obžalovaná do své dispozice, z listinných důkazů. Došlo tím sice k snížení částky, o které hovořil poškozený J.K., jako o částce, kterou obžalovaná měla převzít a vložit na jeho depozitní účet, ale v souladu s procesní zásadou in dubio pro reo musel nalézací soud akceptovat pouze údaje uvedené v relevantních listinných důkazech. Orgány činné v přípravném řízení u jiného peněžního ústavu nezjistily, že by zde byl na jméno J.K. veden jiný účet, z něhož by v uvedené době byly v hotovosti finanční prostředky vybrány. Vina obžalované v této části skutkového děje byla proto prokázána tak, jak bylo uvedeno v obžalobě.

Bod II./3 R.G. (II./4 obžaloby)

V době od 25. 2. 2016 do 16. 8. 2016 XXXXX vylákala od R.G., nar. XXXXX, bytem XXXXX, pacienta XXXXX, pod záminkou půjčky, postupně formou výběru z jeho účtu č. XXXXX v České spořitelně, a.s. celkem 248.000 Kč, žádná peníze nevrátila a způsobila mu tak škodu ve výši 248.000 Kč.

107. **Obžalovaná A.F.** u hlavního líčení dne 10. 2. 2021 (str. 10) rovněž uvedla, že si od R.G. nepůjčovala peníze s vědomím, že mu je nevrátí. Souhrnně, jako v případě ostatních obžalovaných, uvedla, že peníze vracela až do roku 2017 v plné výši.
108. **Poškozený R.G.** nebyl ani k tomuto dílčímu útoku vyslechnut v procesně řádné výpovědi svědka-poškozeného. Při rozboru skutkových zjištění bodu I./5, nalézací soud konstatoval, že v přípravném řízení byl R.G. vyzván k podání vysvětlení (č. l. 929), avšak z tohoto protokolu je zřejmé, že duševní stav R.G. byl natolik vážný, že nebyl schopen se srozumitelně vyjadřovat, nevěděl, zda má nějaký účet, zda mu byly z účtu vydávány peníze apod. V přípravném řízení proto nebyl pořízen obvyklý protokol o výslechu R.G. jako svědka. V mezidobí dne 27. 1. 2019 R.G. zemřel (č. l. 4867) a ani hypoteticky jej nebylo možno vyslechnout v procesním postavení svědka u hlavního líčení. Bratr poškozeného, **svědek V.G.** byl vyslechnut v přípravném řízení dne 21. 3. 2019 (č. l. 936) a uvedl, že jeho bratr R.G. i přes špatný zdravotní stav byl svéprávný. Rozhodně nebyl schopen sám založit v bance účet ani z něho vybírat peníze a neuměl zacházet s platební kartou, pokud ji vůbec měl.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

109. Ze **zprávy České spořitelny, a. s.** bylo zjištěno, že R.G. byl majitelem a jediným disponentem osobního účtu č. XXXXX, který byl založen dne 8. 1. 2016. K účtu nebyla vydána žádná platební karta a nebylo zřízeno ani elektronické bankovníctví. R.G. měl v XXXXX zřízen depozitní účet, což je prokázáno shora citovanou **Příkazní smlouvou ze dne 10. 7. 2009** (č. l. 973). Rozhodným listinným důkazem, kterým je **Jednorázový příkaz** (č. l. 975), bylo prokázáno, že R.G. dal dne 19. 2. 2016 XXXXX příkaz, aby na tento jeho účet vedený u České spořitelny, a.s. pod č. XXXXX převedla z jeho depozitního účtu částku 250.000 Kč. Faktický převod této částky z depozitního účtu v XXXXX na účet ČS a.s. dne 23. 2. 2016 je prokázán **Výpisem z tohoto bankovního účtu** (č. l. 943). Stejným listinným důkazem a výpisy následujícími (celkově č. l. 946-952) bylo prokázáno, že z účtu byly pokladnou vybrány částky dne 25. 2. 2016 – 50.000 Kč, dne 22. 3. 2016 – 20.000 Kč, dne 1. 4. 2016 – 16.000 Kč, dne 26. 4. 2016 – 40.000 Kč, dne 19. 5. 2016 – 50.000 Kč, dne 10. 6. 2016 – 20.000 Kč, dne 19. 7. 2016 – 36.000 Kč a dne 16. 8. 2016 – 16.000 Kč. Celkově tak v období od 25. 2. do 16. 8. 2016 bylo vybráno 248.000 Kč.
110. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem dospěl soud k závěru, že také v případě tohoto dílčího útoku bylo trestné jednání obžalované prokázáno v plném rozsahu obžaloby. Svědek V.G. potvrdil jednak, že svému bratrovi, byť byl svéprávný, ale byl ve velmi špatném duševním stavu, on ani nikdo z rodiny účet nezakládali. Tento účet s ním, podle svého vyjádření, založila obžalovaná, která také měla povědomí o tom, že na účet byla převedena částka 250.000 Kč. To je patrné z jednorázového příkazu, který učinil R.G., na němž je obžalovaná jako svědkyně také podepsána (č. l. 975). Důvodně se lze domnívat, že vzhledem ke svému špatnému duševnímu stavu by R.G. nebyl schopen takové úkony, jako je založení bankovního účtu, provedení jednorázového příkazu z depozitního účtu na tento bankovní účet provést bez asistence obžalované A.F. Stejně tak by nebyl schopen R.G. sám pravidelně z tohoto bankovního účtu v době krátce následující po převedení částky 250.000 Kč finanční prostředky v řádu desetitisíců vybírat, a to vždy přímo na pokladně bankovního ústavu. Nalézací soud pouze dílčím způsobem upravil popis tohoto skutku uvedeného v bodě II./3 obžaloby, aby z něho bylo zcela zřejmé podvodné a zejména pak lstivé jednání obžalované vůči R.G., jehož duševní onemocnění a duševních limitů si obžalovaná, jako sestra v XXXXX, kde byl R.G. hospitalizován, byla velmi dobře vědoma. Stejně tak znala jeho status jako osoby, která není zbavena svéprávnosti ani formálně nikterak omezena, a logicky tak spoléhala, že úkony, které takto R.G. se svými finančními prostředky učiní, budou považovány za relevantní a validní jeho formálnímu stavu. Prokazatelně však poškozený R.G. nebyl schopen sám tyto finanční prostředky z účtu na účet převést, nebyl by schopen je vybrat a pochopitelně by nebyl schopen adekvátně s nimi hospodařit. Zcela důvodně lze předpokládat, že pokud by si opakovaně do XXXXX, kde byl dlouhodobě hospitalizován, přinášel v hotovosti finanční prostředky v řádu desetitisíců, neuniklo by to pozornosti spolupacientů i ošetřujícího personálu. Ostatně obžalovaná ani ve své výpovědi u hlavního líčení (str. 10) nepopřela, že tyto finanční prostředky od poškozeného R.G. do své dispozice získala, avšak hájila se tím, že až do roku 2017 je splácela. V této souvislosti lze jen podotknout, že obhajobu obžalované považoval nalézací soud za obhajobu účelovou, když žádným relevantním listinným důkazem, event. svědeckou výpovědí a zejména pak výpisem z účtu R.G., nebylo prokázáno, že by tam v uvedené době jakoukoliv, byť dílčí platbu poskytl.

Bod II./4 G.H. (bod II./5 obžaloby)

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

V době od 6. 3. 2017 do 21. 3. 2017 XXXXX vylákala pod záminkou půjčky od G.H., nar. XXXXX, bytem XXXXX, celkem 220.000 Kč tak, že ji dne 6. 3. 2017 přesvědčila, aby si od firmy Komerční banka, a.s. vyžádala úvěr č. 0099017365938 ve výši 150.000 Kč, ze kterého na místě od G.H. převzala jako svou půjčku 100.000 Kč a dne 21. 3. 2017 G.H. přesvědčila, aby si od firmy Komerční banka, a.s. vyžádala další úvěr č. 0099017502090 ve výši 140.000 Kč, ze kterého na místě od G.H. převzala jako půjčku 120.000 Kč s tím, že tyto půjčky bude Komerční bance, a.s. splácet, půjčky však nesplácela, přičemž věděla, že slib splácení vzhledem k množství a výši svých předchozích dluhů a exekucí nemůže splnit, a způsobila tak G.H. škodu 220.000 Kč.

111. **Obžalovaná A.F.** také k tomuto bodu obžaloby u hlavního líčení dne 10. 2. 2021 uvedla, že si rozhodně ani od G.H. nepůjčovala finanční prostředky s vědomím, že jí je nevrátí. S touto poškozenou je i nadále v kontaktu, dosud jí platí 2.000 Kč měsíčně, takže z částky 220.000 Kč jí, podle svého tvrzení, částku 130.000 Kč vrátila (str. 5 protokolu o hlavním líčení).
112. **Svědkyň G.H.** v přípravném řízení dne 2. 4. 2019 (č. l. 1586) uvedla, že podnikala v prodejně tabáku, která byla nedaleko XXXXX, kde pracovala obžalovaná A.F. V průběhu doby se skamarádily a v roce 2017 v březnu ji obžalovaná požádala o půjčku finančních prostředků, což vysvětlila tím, že se dostala do problémů kvůli svému bývalému příteli. Svědkyně věděla, že obžalovaná pracuje a z toho dovodila, že nebude problém, aby jí peníze z výplat vrátila. V březnu 2017 ji obžalovaná požádala o půjčku 100.000 Kč, které přislíbila do dvou měsíců vrátit. Svědkyně peníze neměla v hotovosti, ale chtěla obžalované pomoci, proto si vzala v Komerční bance úvěr ve výši 150.000 Kč a z něho 100.000 Kč půjčila obžalované. Peníze jí předala v hotovosti a nikdo třetí u toho nebyl přítomen. Sepsaly však o půjčce smlouvu. Obžalovaná sama navrhla, že do smlouvy uvede jako částku 150.000 Kč za to, že jí vlastně peníze půjčila. Kromě toho obžalovaná, jako záruku, sdělila, že má stavební spoření, které jí do dvou měsíců vyplatí, a to ve výši 250.000 Kč. Asi za dva týdny ji obžalovaná znovu požádala o další půjčku, což vysvětlila tím, že má v nemocnici velký problém, neboť pacientovi vybrala peníze, když ho propouštěli, on chtěl peníze vrátit. Obžalovaná proto vybrala peníze, které měla pro pacienta nachystané v nemocničním trezoru, ale někdo jí ty peníze ukradl. Pacient jí údajně vyhrožoval, že věc oznámí na policii. G.H. potvrdila, že obžalovaná od ní v druhém případě chtěla půjčku ve výši 120.000 Kč, a proto ona sama šla znovu s obžalovanou do Komerční banky na Přemyslově náměstí XXXXX, kde si vzala půjčku 140.000 Kč. Peníze dostala v hotovosti a ihned z nich obžalované předala 120.000 Kč. O půjčce sepsaly potvrzení na pobočce pošty, kde byly ověřeny jejich podpisy. Krátce na to svědkyně chtěla, aby jí obžalovaná předložila smlouvu o svém stavebním spoření, ale obžalovaná se začala vymlouvat, takže svědkyně pochopila, že žádné stavební spoření nemá. Nakonec ukázala svědkyni smlouvu o životním pojištění, kde sice bylo uvedeno, že bude vyplaceno 250.000 Kč, ale jen v případě jejího úmrtí. V tom okamžiku svědkyni došlo, že ji obžalovaná zneužila a odmítla jí další peníze půjčovat. Obžalovaná jí začala půjčky splácet, a to tak, že jí jednou dala 50.000 Kč, potom jí dala asi 15.000 Kč nebo 20.000 Kč, potom 3 měsíce po sobě po 7.000 Kč. Celkově, jak G.H. potvrdila, jí obžalovaná do září 2017 splatila 106.000 Kč, ale poté se ztratila a už nebyla k nalezení. V závěru své výpovědi svědkyně upřesnila, že ji obžalovaná vlastně 10.000 Kč nebo 20.000 Kč nedala a celkem jí vrátila pouze 70.000 Kč.
113. S výpovědí svědkyně G.H. korespondují podstatné listinné důkazy. **Smlouvou o zápůjčce ze dne 6. 3. 2017** (č. l. 1580-1581) bylo prokázáno, že svědkyně G.H. poskytla obžalované půjčku ve výši 150.000 Kč, kterou se obžalovaná zavázala vrátit nejpozději do 6. 5. 2017. S touto smlouvou o zápůjčce i úvodní částí výpovědi svědkyně G.H. koresponduje **Smlouva o úvěru částky 150.000 Kč ze dne 6. 3. 2017**, kterou G.H. uzavřela v Komerční bance a.s. Smlouva o úvěru má č. 0099017365939. V další části pak s výpovědí svědkyně G.H. koresponduje další **Smlouva o úvěru**,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

tentokrát **částky 140.000 Kč ze dne 21. 3. 2017 č. 0099017502090**. Obě smlouvy o úvěru prokazují, že G.H. těmito finančními prostředky disponovala. Ačkoliv smlouva o zápůjčce obsahuje ujednání o tom, že svědkyně půjčila obžalované při první půjčce celkem 150.000 Kč, nalézací soud tento důkaz hodnotil v kontextu s výpovědí svědkyně G.H., v souladu s procesní zásadou in dubio pro reo. Svědkyně potvrdila, že si sice vzala úvěr ve výši 150.000 Kč, ale z něho poskytla obžalované fyzicky pouze 100.000 Kč jako půjčku, neboť zbylých 50.000 Kč použila pro vlastní potřebu. Na smlouvě o zápůjčce je uvedena částka o 50.000 Kč vyšší, tj. 150.000 Kč, neboť obžalovaná uvedla, že to měla být pro svědkyni odměna. Také v případě druhého úvěru, který svědkyně získala ve výši 140.000 Kč, bylo její výpovědí prokázáno, že půjčila obžalované částku nižší, tj. 120.000 Kč, neboť zbylých 20.000 Kč si ponechala pro svoji potřebu. K této druhé půjčce ve výši 120.000 Kč již obdobná smlouva o zápůjčce nebo jiný listinný důkaz nebyly k dispozici. Nalézací soud však přesto neměl důvodu pochybovat o věrohodnosti výpovědi svědkyně G.H., která jednak vypovídala ve prospěch obžalované a jednak bylo prokázáno, že s těmito peněžními prostředky disponovala. Veškeré důkazy je podle názoru soudu třeba hodnotit ve vzájemném kontextu, a proto nelze zpochybňovat výpověď svědkyně G.H. stran druhé půjčky jen proto, že o této půjčce není listinný důkaz. Ostatně sama obžalovaná tuto část trestného jednání doznala, když uvedla, že G.H. je snad jedinou z poškozených, kterým dosud peněžní prostředky vrátí. Nalézací soud tedy trestné jednání obžalované uzavřel tak, že od poškozené G.H. vylákala částku ve výši 220.000 Kč a dosud jí dluží 147.000 Kč, neboť jí následně vrátila částku nejméně 73.000 Kč. Vrácení finančních prostředků ve výši 73.000 Kč odpovídá tvrzení svědkyně o tom, že jí obžalovaná ke dni jejího výslechu v přípravném řízení vrátila 70.000 Kč, kdy obžalovaná dodatečně doložila doklad o tom, že poškozené dne 15. 9. 2020 vrátila 3.000 Kč (č. l. 4908). Tento **doklad o vkladu na účet** G.H. byl předložen v originále a lze jej považovat za nezpochybnitelný relevantní důkaz, na rozdíl od poměrně nečitelné kopie, která měla rovněž dokumentovat úhradu částek zřejmě 2x 2.000 Kč v blíže neurčených dnech (č. l. 4909). V této souvislosti lze podotknout, že pro posouzení následku trestného jednání obžalované vůči G.H. je rozhodující částka 220.000 Kč. Následně vrácené částka má vliv pro výrok o náhradě škody.

Bod II./5 – J.Š., resp. R.K. (bod II./6 obžaloby)

Dne 9. 3. 2017 XXXXX vylákala od opatrovnice pacienta XXXXX R.K., nar. XXXXX, J.Š., nar. XXXX, bytem XXXXX, částku 2.500 Kč z invalidního důchodu R.K., pod záminkou, že ji vloží na depozitní účet R.K. v XXXXXX, to však neučinila a peníze si ponechala pro svoji potřebu, čímž R.K. způsobila škodu ve výši 2.500 Kč.

114. **Obžalovaná A.F.** u hlavního líčení dne 10. 2. 2021 k tomuto bodu obžaloby uvedla, že od paní Š. si peněžní prostředky nepůjčovala s vědomím, že jí je nevrátí (str. 10).
115. **Svědka J.Š.**, vyslechnutá v přípravném řízení dne 4. 4. 2019 (č. l. 2601), potvrdila, že Město Mikulov bylo určeno opatrovníkem nesvéprávného R.K. a ona sama byla pověřena výkonem opatrovnictví od roku 2012 (viz I./24 výroku rozsudku). Svědkyně uvedla, že R.K. příležitostně v XXXXX navštěvovala a předávala mu kapesné. Minimálně v jednom případě, a to 9. 3. 2017, jak je uvedeno na potvrzení, dala finanční prostředky obžalované A.F., která byla staniční sestrou na oddělení, kde byl R.K. hospitalizován, aby mu peníze vložila na depozitní účet. Dodatečně se však od R.K. dozvěděla, že A.F. v XXXXX nějaké finanční prostředky zpronevěřila.
116. S výpovědí svědkyně korespondují listinné důkazy, a to především shora citovaná rozhodnutí o zbavení svéprávnosti R.K., o jmenování Města Mikulov opatrovníkem, jakož i pověření svědkyně výkonem opatrovnictví (č. l. 2606 a násl.). Podstatným listinným důkazem je **výdajový pokladní** Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

doklad ze dne 9. 3. 2017 (č. l. 2619), kterým bylo prokázáno, že Město Mikulov (pozn. soudu – zastoupené svědkyní J.Š.) vyplatilo A.F. částku 2.500 Kč pro R.K., jako kapesné na jízdné a občerstvení. Obžalovaná přijetí této částky stvrdila svým razítkem a podpisem. Z **výpisu z depozitního účtu R.K.**, vedeného v XXXXX především pro rok 2017 (č. l. 2633 a násl.) je však zřejmé, že žádný vklad odpovídající částce 2.500 Kč, kterou obžalovaná přijala, tam v období dni 9. 3. 2017 evidován není. Na základě provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že jak výpovědi svědkyně J.Š., tak listinnými důkazy bylo trestné jednání obžalované v plném rozsahu prokázáno.

Bod II./6 – D.J. (bod II./7 obžaloby)

V době od 22. 3. 2017 do 18. 4. 2017 XXXXX vylákala pod záminkou půjčky od D.J., nar. XXXXX, bytem XXXXX, celkem 598.000 Kč tak, že ji dne 22. 3. 2017 přesvědčila, aby si od firmy Československá obchodní banka, a.s. vyžádala úvěr č. 278933294/0300 ve výši 170.000 Kč, které na místě od D.J. převzala, dále dne 30. 3. 2017 D.J. přesvědčila, aby si od firmy Československá obchodní banka, a.s. vyžádala další úvěr č. 279052544/0300 ve výši 290.000 Kč, kterým byl splacen první úvěr (č. 278933294/0300 ve výši 170.000 Kč) a jako zbytek půjčky 290.000 Kč jí bylo vyplaceno 128.000 Kč, které na místě od D.J. převzala a dne 18. 4. 2017 D.J. přesvědčila, aby si od firmy Československá obchodní banka, a.s. vyžádala další úvěr č. XXXXX / XXXXX ve výši 300.000 Kč které na místě od D.J. také převzala s tím, že tyto půjčky bude bance Československá obchodní banka, a.s. splácet, půjčky však nesplácela, přičemž věděla, že slib splácení vzhledem k množství a výši svých předchozích dluhů a exekucí nemůže splnit, a způsobila tak D.J. škodu 598.000 Kč.

117. **Obžalovaná A.F.** u hlavního líčení 10. 2. 2021 (str. 10), jak je opakovaně shora uvedeno, zaujala souhrnné stanovisko k většině poškozených, uvedených v bodě II. výroku obžaloby. Také v případě poškozené D.J. trvala na tom, že si peníze nepůjčovala s vědomím, že nebude schopná je vrátit a až do roku 2017 peníze poškozeným vracela v plné výši.
118. **Svědčce D.J.** v přípravném řízení 14. 3. 2019 (č. l. 2018 a násl.) uvedla, že stejně jako obžalovaná pracovala v XXXXX, ale na jiném oddělení. Přibližně v březnu 2017 za ní obžalovaná přišla s tím, že její přítel, gambler, jí zanechal dluhy, které ona musí splácet a chtěla, aby jí svědkyně půjčila 200.000 Kč. Svědkyně vlastní peníze neměla, proto si vzala u Poštovní spořitelny půjčku ve výši řádově 200.000 Kč, a to na pobočce ČSOB XXXXX poblíž hlavního nádraží. Obžalovaná dokonce sama navrhla, že místo svědkyně bude peněžnímu ústavu jednotlivé splátky hradit. V konečném důsledku se dohodly tak, že obžalovaná bude měsíční splátky v hotovosti dávat přímo svědkyni a ona je bude platit bance. Po krátké době za ní přišla obžalovaná znovu s tím, že potřebuje půjčit dalších 200.000 Kč a svědkyně jí opět vyhověla. U stejného peněžního ústavu svědkyně sjednala druhou půjčku, znovu asi na 200.000 Kč a na místě peníze v hotovosti předala obžalované. Ve třetím případě za ní obžalovaná přišla asi v červnu 2017 s tím, že potřebuje půjčit další peníze ve výši opět kolem 200.000 Kč. Všechno probíhalo úplně stejně, tedy svědkyně šla s obžalovanou do stejného peněžního ústavu, a když peníze dostala, na místě je předala obžalované. Půjčky přitom zkonsolidovala do jedné velké půjčky. Obžalovaná však v červnu 2017 uhradila splátku pouze na základě upomínky od svědkyně. Koncem září 2017 jí přestala půjčky splácet, ačkoliv je svědkyně musela sama poskytovat peněžnímu ústavu. Když následně obžalovaná svědkyni kontaktovala s žádostí o další půjčku 300.000 Kč, už to svědkyně odmítla. Obžalovaná jí sice tvrdila, že měla nějaký problém v zaměstnání, protože se přišlo na to, že brala peníze z kont pacientů a těmi 300.000 Kč, které si chtěla od ní půjčit, to měla zaplatit. Svědkyně ovšem odmítla obžalované další půjčku poskytnout a poté už jí obžalovaná přestala splátky předchozích půjček hradit. Svědkyně nakonec, jak sama uvedla, pochopila, že z obžalované žádné peníze nedostane, proto se rozhodla,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

že všechny půjčky splatí. Proдалa svůj podíl z chalupy po rodičích a veškeré finanční prostředky použila na úhradu těchto půjček, které jednorázově doplatila. V závěru své výpovědi svědkyně D.J. jednoznačně uvedla, že finanční prostředky, které získala z těchto tří půjček, ani částečně nikdy nepoužila pro vlastní potřebu. Obžalovaná jí uhradila asi 5 až 6 splátek.

119. S výpovědí svědkyně D.J. korespondují listinné důkazy, které rovněž skutkový děj v detailech prokazují.
120. **Smlouvou o úvěru č. 009450388R** (č. l. 2056) ze dne 22. 3. 2017 bylo prokázáno, že D.J. získala úvěr ve výši 170.000 Kč. Smlouvu uzavřela s ČSOB a. s., pobočka Brno, Orlí 30 a peníze jí byly poskytnuty na účet č. XXXXX. **Smlouvou o úvěru z 30. 3. 2017 č. 009474230R** (č. l. 2078) bylo prokázáno, že svědkyni D.J. byl stejným peněžním ústavem poskytnut úvěr ve výši 290.000 Kč, a to opět na účet č. XXXXX. Svědkyně potvrdila, že z této částky poskytla obžalované 120.000 Kč a zbylých 170.000 Kč použila na úhradu předchozího úvěru, o čemž svědčí žádost o změnu úvěru z 30. 3. 2017 (č. l. 2064). Šlo o předčasné splacení celého zůstatku na tomto účtu ke dni 30. 3. 2017. **Výpis z tohoto prvního úvěrového účtu** (č. l. 2067) pak prokazuje, že tento účet byl ke dni 30. 3. 2017 uzavřen. **Třetí smlouvu o úvěru** (č. l. 2098) uzavřela svědkyně D.J. u stejného peněžního ústavu dne 18. 4. 2017 a smlouva o úvěru má č. 009518213R. Úvěr ve výši 300.000 Kč byl svědkyni poskytnut tímto peněžním ústavem na stejný účet č. XXXXX. S výpovědí svědkyně D.J. o tom, že v pořadí druhý úvěr použila na úhradu prvního úvěru, korespondují výše citované listinné důkazy. Stejně tak s výpovědí svědkyně o předčasném splacení druhého a třetího úvěru z vlastních zdrojů korespondují **výpisy z těchto dvou účtů** (č. l. 2088 a 2106), kterými bylo prokázáno, že ke dni 29. 6. 2017 byly oba úvěry splaceny, neboť účty byly uzavřeny. Jedná se tedy o úvěry ve výši 290.000 a 300.000 Kč. **Smlouvou o úvěru č. 009728233R** ze dne 28. 6. 2017 (č. l. 2114) bylo prokázáno, že svědkyně D.J. získala u téhož peněžního ústavu další úvěr ve výši 620.000 Kč, který prokazatelně sloužil na úhradu dluhů z předchozích smluv, a to v pořadí 2. a 3. smlouvy. To je ostatně patrné i z bodu I., II. a této úvěrové smlouvy, zůstatek na smlouvě v pořadí 2. ze dne 30. 3. 2017 č. 009474230R činil 277.454,36 Kč. Zůstatek na smlouvě v pořadí 3. č. 009518213R ze dne 18. 4. 2017 činil 295.605,42 Kč. V případě obou smluv je pak třeba vzít v úvahu i úroky, resp. poplatky z úvěrů. Celkově svědkyně D.J. doplatila částku 573.060 Kč (277.454,36 + 295.605,42 Kč). **Výpisem z účtu**, který se vztahuje k tomuto 4. úvěru na částku 620.000 Kč (č. l. 2122) bylo prokázáno, že účet byl 15. 1. 2018. To opět koresponduje s výpovědí svědkyně o tom, že po prodeji nemovitosti použila finanční prostředky na úhradu dluhů.
121. Nalézací soud pochopitelně ve prospěch obžalované, z hlediska následného výroku o náhradě škody hodnotil i výpověď svědkyně D.J., která v rámci své výpovědi v přípravném řízení potvrdila, že asi 5 – 6 splátek obžalovaná uhradila. První splátka, jak vyplývá ze smlouvy z 30. 3. 2017, činila 5.857 Kč a byla hrazena 20. 4. 2017. Z úvěru poskytnutého 18. 4. 2017 činila splátka 4.229 Kč a poprvé byla splatná 20. 5. 2017. Nalézací soud tedy provedl propočten poskytnutých splátek, které činily v dubnu pouze z jednoho úvěru, tj. 5.857 Kč. V následujícím období květen až srpen 2017 bylo nutno k této částce 5.857 Kč připočíst ještě splátku z následného úvěru ve výši 4.229 Kč. Obžalovaná v těchto čtyřech měsících uhradila minimálně 10.086 Kč. Od září, jak svědkyně výslovně uvedla, už jí žádné splátky neposkytovala. Celkově tak uhradila obžalovaná poškozené nejméně 4krát 10.086 Kč, tj. 40.344 Kč a dále 5.857 Kč, tedy minimálně 46.201 Kč. Dosud tak dluží poškozené nejméně 543.799 Kč (590.000 Kč – 46.201 Kč). Na základě provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že výpověď svědkyně D.J. je třeba považovat za důkaz věrohodný, který není osamocený, neboť je doprovázen dalšími, rovněž zcela věrohodnými,

listinnými důkazy. Trestné jednání obžalované bylo v bodě II./6 výroku rozsudku prokázáno v plném rozsahu obžaloby.

Bod II./7 – R.N. (bod II./8 obžaloby)

Dne 24. 6. 2017 XXXXX vylákala pod záminkou půjčky od R.N., nar. XXXXX, bytem XXXXX, celkem 20.000 Kč s tím, že mu je vrátí ve třech měsíčních splátkách, žádné peníze nevrátila, a způsobila tak R.N. škodu 20.000 Kč.

122. **Obžalovaná A.F.** také k této části skutkového děje u hlavního líčení 10. 2. 2021 (str. 10) uvedla, že peníze si půjčovala, nikoliv však s vědomím, že je poškozeným, tedy i R.N., nevrátí.
123. **Svědka R.N.** v přípravném řízení 10. 4. 2019 (č. l. 3821) potvrdil, že byl zaměstnancem XXXXX a měl zájem pracovat na oddělení 14, kde byla staniční sestrou právě obžalovaná A.F. Když se byl na tomto oddělení podívat, byla to právě obžalovaná, která ho po oddělení provedla a seznámila ho s chodem oddělení. Když se vraceli na uzavřenou zahradu, obžalovaná se doslova sesypala a říkal, že by potřebovala půjčit peníze, protože si půjčila od nějaké známé a ona měla peníze z dědického řízení a potřebuje je vrátit. Obžalovaná požádala svědka o půjčení částky 100.000 Kč nebo 300.000 Kč, což svědek aktuálně neměl, a proto tak vysokou půjčku odmítl. Ještě ten den mu obžalovaná poslala SMS zprávu se žádostí o půjčku alespoň 20.000 Kč. Nálezací soud považuje za významné vyjádření svědka o tom, že se rozhodl obžalované peníze půjčit, protože měla být jeho budoucí nadřízenou. Doma měl 17.000 Kč a 23. 6. 2017 vybral v Rosicích další 3.000 Kč. Následující den, tj. 24. 6. 2017 obžalované předal 20.000 Kč před ubytovnou XXXXX, kde ona tehdy bydlela. Obžalovaná mu tvrdila, že mu peníze vrátí ve třech měsíčních splátkách a jako odměnu mu dá další 2.000 Kč. První splátku měla vrátit v červenci, ale žádné peníze svědkovi nedala a tvrdila, že musí odjet k rodičům. Následně se začala vymlouvat, ale žádné peníze R.N. nevrátila. Jeden z telefonátů, kdy jí svědek upomínal, si dokonce nahrál na mobilní telefon.
124. S výpovědí svědka koresponduje i listinný důkaz, kterým je **Výpis z účtu R.N.**, vedený u mBank S.A. (č. l. 3825). Tímto listinným důkazem bylo prokázáno, že dne 24. 6. 2017 svědek vybral z bankomatu částku 3.000 Kč. V souladu s výpovědí svědka o následné komunikaci s obžalovanou, v níž jí upomínal o vrácení peněz, jsou také podstatné důkazy, které byly opatřeny z jeho mobilního telefonu díky **Odbornému vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat** (č. l. 3829 a násl.). Část telekomunikačního hovoru, kterou si svědek nahrál, a která byla zachycena v jeho mobilním telefonu, svědčí o tom, že již dne 16. 8. 2017 upomínal obžalovanou o splátku dluhu a 9. 10. 2017 jí výslovně žádal o vrácení částky 20.000 Kč. Obžalovaná však opakovaně pod různými výmluvami splátku peněžních prostředků odkládala.
125. Také v případě tohoto dílčího útoku nálezací soud dospěl k závěru, že trestné jednání obžalované bylo bezpečně a spolehlivě prokázáno. Věrohodnost poškozeného – svědka R.N. nebyla nikterak zpochybněna, neboť se jedná o výpověď věcnou, konkrétní, která navíc koresponduje s podstatným listinným důkazem, kterým je výpis z jeho účtu a koresponduje i s přepisem telefonické komunikace, kdy obžalovaná dala najevo své vědění o dluhu ve výši 20.000 Kč u R.N..

Bod II./8 – O.K. (bod II./9 obžaloby)

V době od 30. 5. 2017 do 19. 6. 2017 XXXXX vylákala pod záminkou půjčky od O.K., nar. XXXXX, bytem XXXXX, celkem 170.000 Kč s tím, že mu je vrátí v měsíčních splátkách po 15.000 Kč, žádné peníze nevrátila a způsobila tak O.K. škodu 170.000 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

126. **Obžalovaná A.F.** se také k tomuto dílčímu útoku vyjádřila u hlavního líčení 10. 2. 2021 (str. 10) shodně jako k ostatním dílčím útokům, uvedeným pod bodem II. výroku rozsudku, resp. výroku obžaloby. Půjčku finančních prostředků sice nepopřela, ale na svoji obhajobu uvedla, že si peníze nepůjčovala s vědomím, že je nebude moci poškozeným, tedy i O.K. vrátit.
127. **Svěděk O.K.** v přípravném řízení dne 20. 3. 2019 (č. l. 2665) uvedl, že byl dlouhodobě hospitalizován v XXXXX a posledního půl roku byl na oddělení 14, kde byla staniční sestrou právě obžalovaná. Svědek měl zřízen depozitní účet, na který mu chodil jeho invalidní důchod a ve formě kapesného z depozitního účtu čerpal peníze (viz bod I./14 tohoto rozsudku). Dále svědek uvedl, že v době, když měli s obžalovanou ještě přátelský vztah, jej obžalovaná požádala, aby jí půjčil peníze, a to částku 60.000 Kč na byt s tím, že až ona byt dostane, mohli by tam bydlet spolu. To bylo po jeho propuštění z XXXXX. Svědek uvedl, že peníze dal obžalované u bankomatu XXXXX na České ulici, kde částku 60.000 Kč vybral. Současně mu obžalovaná přislíbila tyto peníze vrátit ve splátkách 15.000 Kč měsíčně, a to od následujícího dne. Asi za měsíc jej obžalovaná požádala o půjčku 40.000 nebo 50.000 Kč s vysvětlením, že na byt potřebuje více peněz. Opět se sešli u bankomatu na České ulici XXXXX, kde svědek peníze vybral a ihned jí je předal. Splácet měla obžalovaná stále po 15.000 Kč měsíčně, ale jen delší dobu. Za krátkou dobu obžalovaná požádala svědka o další půjčku s tím, že jde znovu o kauci na byt a musí zaplatit dalších 20.000 Kč a potom ještě 40.000 Kč. I když svědek připustil, že poradí těchto dvou půjček z hlediska jejich výše mohlo být obrácené. Šlo vlastně o poslední peníze, které měl svědek k dispozici, a potřeboval je nutně od obžalované vrátit. Obžalovaná se doslova dušovala s tím, že si její sestra vybere spoření a těchto posledních 40.000 Kč mu do měsíce určitě vrátí. Obě tyto půjčky jí dal svědek také někde XXXXX u bankomatu, z něhož peníze vybral. Celkově jí půjčil 170.000 Kč, z nichž mu v pěti postupných splátkách vrátila jen 23.700 Kč. O.K. potvrdil, že o vracení peněz si vedl záznamy, které také poskytl orgánům činným v přípravném řízení. Při každé půjčce s obžalovanou sepsal smlouvu o půjčce a podpisy jeho i obžalované byly na poště ověřeny. Při každé další půjčce byla sepsána nová smlouva, která nahrazovala smlouvu původní, takže se měnila jen výše částky. Ve prospěch obžalované svědek potvrdil, že se s obžalovanou dohodli na tom, že předchozí smlouvy vždycky zničí, a proto je nemohl policejním orgánům poskytnout. Pro vysvětlení uvedl, že v poslední smlouvě je uvedena částka, jak za půjčky, z nichž mu nic nevrátila, tedy celých 170.000 Kč a k tomu je přičtena ještě částka 50.000 Kč, které mu měla obžalovaná poslat jako zůstatek z depozitního účtu XXXXX, a tyto peníze mu neposlala. Podrobná data a výše půjček obžalované jsou uvedeny ve výpisu z účtu svědka, který byl veden u Equabank. Nad rámec těchto transakcí obžalovaná A.F. dluží ještě 20.000 Kč, protože svědek měl založeno spoření u Raiffeisenbank, kam ročně vkládal 20.000 Kč. V závěru roku požádal obžalovanou, aby mu peníze na tento účet uložila, dal jí 20.000 Kč, ale obžalovaná mu tam peníze nezaslala.
128. S výpovědí svědka O.K. korespondují následující listinné důkazy. Jedná se především o **výpis z účtu u peněžního ústavu Equabank a. s.** (č. l. 2662), kterým byly prokázány hotovostní výběry z bankomatu, a to 2. 6. 2017 ve výši 50.000 Kč, 30. 5. 2017 ve výši 60.000 Kč, 19. 6. 2017 ve výši 40.000 Kč a 13. 6. 2017 ve výši 20.000 Kč. Celkem tak svědek v období od 30. 5. do 19. 6. vybral 170.000 Kč. Tato částka ostatně koresponduje i s vysvětlením, které svědek poskytl ke dvěma smlouvám o zápůjčce. Nálezací soud považuje za stěžejní **Smlouvu o zápůjčce** uzavřenou mezi svědkem O.K. a obžalovanou A.F. s datem 10. 10. 2017 (č. l. 2701), z níž je patrné, že svědek půjčil obžalované celkovou částku 220.000 Kč, kterou se obžalovaná zavázala splácet po částkách 15.000 Kč měsíčně na jeho účet ve smlouvě uvedený. Po odpočtu částky 50.000 Kč, kterou, podle tvrzení svědka i dalších důkazů, obžalovaná svědkovi nevrátila, avšak získala ji z jeho depozitního účtu v XXXXX lze dovodit, že prostřednictvím dílčích půjček získala od O.K. souhrnnou částku

170.000 Kč. Svědek rovněž vysvětlil, že o každé z dílčích půjček byla sepsována samostatná smlouva o zápůjčce, která ovšem vždy zahrnovala předchozí půjčky v celkové sumě. Příkladmo se lze zcela důvodně domnívat, že právě tato částka 50.000 Kč pocházející z depozitního účtu svědka v XXXXX může být zahrnuta celkové částky 110.000 Kč spolu s částkou 60.000 Kč vybranou z bankomatu 30. 5. 2017, byť smlouva o půjčce je časově o několik dnů uzavřena dříve. Tato smlouva o zápůjčce částky 110.000 Kč však není rozhodující pro prokázání relevantních skutkových okolností. Nalézací soud naopak považoval za rozhodující výpověď svědka O.K., smlouvu o zápůjčce ze dne 10. 10. 2017 (č. l. 2701) a výše citované výpisy z účtu. Souhrnně tak bylo uzavřeno, že O.K. půjčil obžalované částku ve výši nejméně 170.000 Kč, kterou se sice obžalovaná zavázala vrátit v měsíčních splátkách po 15.000 Kč, což však neučinila a dosud mu dluží nejméně 146.300 Kč. Svědek O.K. totiž sám v rámci své výpovědi potvrdil, že mu obžalovaná vrátila částku 23.700 Kč, a to v pěti postupných splátkách, o nichž si vedl evidenci. Jeho tvrzení také odpovídá listinnému důkazu, který policejnímu orgánu předložil (č. l. 2658). Jedná se o **Přehled dílčích splátek**, které v roce 2017 obžalovaná svědkovi poskytla, a to v období od 10. 8. 2017 do 23. 12. 2017 v částkách 15.000 Kč, 1.500 Kč, 1.200 Kč, 5.000 Kč a 1.000 Kč. Úhrada těchto dílčích splátek má také v tomto případě význam z hlediska výroku o náhradě škody, nikoliv z hlediska následku trestného jednání obžalované, kterým je celá podvodně vylákaná částka, tj. 170.000 Kč.

Bod II./9 – L.K. (bod. II./10 obžaloby)

V době od 13. 9. 2016 do 29. 9. 2017 XXXXX vylákala od L.K., nar. XXXXX, bytem XXXXX, celkem 467.830 Kč tak, že ji dne 13. 9. 2016 přesvědčila, aby si od firmy Sberbank CZ, a.s. vyžádala úvěr č. 211083 ve výši 201.000 Kč, které na místě od L.K. převzala, dále dne 19. 9. 2016 L.K. přesvědčila, aby si od firmy Sberbank CZ, a.s. vyžádala další úvěr č. 211384 ve výši 150.000 Kč, které na místě od L.K. převzala a v době od 13. 10. 2016 do 29. 9. 2017 navíc z úvěru č. 211083, pro jehož splácení byl bankou Sberbank CZ, a.s. založen účet č. XXXXX s kontokorentním úvěrem, prostřednictvím platební karty k tomuto účtu v bankomatech vybrala celkem 116.830 Kč s tím, že tyto úvěry bude Sberbank CZ, a.s. splácet, půjčky však nesplácela, přičemž věděla, že slib splácení vzhledem k množství a výši svých předchozích dluhů a exekucí nemůže splnit, a způsobila tak L.K. škodu 467.830 Kč.

129. Také k tomuto skutku **obžalovaná A.F.** u hlavního líčení 10. 2. 2021 (str. 10) zaujala shodné stanovisko, když půjčku v zásadě potvrdila, avšak hájila se tím, že si nepůjčovala peníze s vědomím, že je poškozeným, mezi nimi i L.K., nevrátí.
130. **Poškozená L.K.**, vyslechnutá v přípravném řízení dne 26. 3. 2019 (č. l. 2404), potvrdila, že od roku 2016 pracuje jako sanitářka v XXXXX a po nějaké době, kdy nastoupila na oddělení č. 14, za ní obžalovaná přišla s tím, že potřebuje, aby jí svědkyně půjčila peníze. Obžalovaná jí vysvětlila, že za ní chodí nějakí lichváři, kteří jí vyhrožují, a proto potřebuje půjčit 200.000 Kč. Když jí svědkyně řekla, že peníze nemá, obžalovaná jí sdělila, že když ona sama jí pomohla k tomu, aby svědkyně byla na tomto oddělení zaměstnaná, musí teď pomoci svědkyni jí. Dále přiměla svědkyni, aby si vzala půjčku u peněžního ústavu a sama přislíbila, že bude půjčku splácet. L.K. potvrdila, že obžalovaná všechno v bance domluvila a přivedla tam svědkyni, která zde podepsala papíry. Bylo to v září 2016, když byly na pobočce Sberbank Brno ve Vaňkovce a svědkyně si půjčila 200.000 Kč. Tyto peníze ihned dala na ruku obžalované, která si je vložila na svůj účet. Asi za týden přišla obžalovaná znovu, začala plakat, že je to málo, že potřebuje ještě 150.000 Kč. Mezitím už byla domluvená v bance, že dojde k navýšení původního úvěru, který zde svědkyně měla. L.K. proto šla znovu s obžalovanou do té Vaňkovy, tedy do pobočky Sberbank, kde podepsala navýšení půjčky o dalších 150.000 Kč. Peníze opět předala na místě obžalované, která je opět vložila na svůj účet.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

Dodatečně si svědkyně vybavila, že šlo o peněžní ústav, který se jmenoval Airbank, avšak v této souvislosti považuje nalézací soud za rozhodující listinné důkazy. Obžalovaná přislíbila svědkyni, že bude splátky nosit přímo do banky, a to ve výši, které banka určí. U první půjčky šlo o 3.200 Kč, u druhé půjčky se to navýšilo asi na 7.200 Kč. Po pár měsících však obžalovaná půjčky přestala hradit. Všechno je zadokumentované na výpisech z účtu, z nichž lze zjistit, které splátky uhradila obžalovaná a které sama svědkyně. V závěru své výpovědi k dotazu policejního orgánu svědkyně uvedla, že vlastně neví, čím si obžalovaná získala její důvěru, ale peníze jí půjčila proto, že jí obžalovaná zajistila práci a svědkyně sama byla ještě v té době ve zkušební době a obžalovaná by jí nepodepsala doporučení na prodloužení smlouvy. V doplnění své výpovědi dne 2. 4. 2019 (č. l. 2420) L.K. uvedla, že k tomuto úvěrovému účtu dostala také platební kartu. Tuto kartu si však se smlouvou o úvěru od ní vzala hned obžalovaná, která přislíbila, že bude úvěr hradit a chtěla mít údajně přehled, jak to má platit. Obžalovaná však svědkyni nikdy platební kartu nevrátila. Svědkyně zcela vyloučila, že by sama někdy platební kartu používala, ale sama si zřídila internetové bankovníctví, aby měla přehled o tom, jestli obžalovaná půjčku platí. Touto cestou zjistila, že obžalovaná sice na účet, vztahující se k úvěru, peníze posílá, ale za použití platební karty je ihned vybírá. Bezprostředně po tomto zjištění svědkyně platební kartu zablokovala.

131. S výpovědí svědkyně L.K. korespondují i následující listinné důkazy. **Smlouvou o spotřebitelském úvěru ze dne 13. 9. 2016** (č. l. 2432) bylo prokázáno, že svědkyně získala úvěr ve výši 201.000 Kč, který byl poskytnut na úvěrový účet č. XXXXX/ XXXXX. Dne 12. 10. 2016 byla k tomuto úvěrovému účtu vystavena platební karta VISA (č. l. 2443). **Smlouvou o spotřebitelském úvěru ze dne 19. 9. 2016** u téhož peněžního ústavu (č. l. 2439) bylo prokázáno, že původní úvěr byl navýšen o dalších 150.000 Kč. Splátky z prvního úvěru činily 96krát 3.750 Kč a splátky z tohoto druhého úvěru činily 96krát 2.889 Kč. Celková výše úvěru, který byl peněžním ústavem Sberbank CZ a. s. poskytnut L.K. činila 331.000 Kč (č. l. 2455). Obě dílčí úvěrové části byly vyplaceny na stejné číslo účtu. Dne 7. 9. 2017 požádala svědkyně o provedení konsolidace obou úvěrů, tj. jejich spojení do jednoho nového úvěru za účelem společného splácení (č. l. 2450). Uvedené skutečnosti potvrdil také peněžní ústav ve své zprávě ze dne 7. 8. 2018 (č. l. 2465). Podstatnými listinnými důkazy, které rovněž korespondují s výpovědí svědkyně L.K. jsou **výpisy z tohoto účtu** vedeného u peněžního ústavu Sberbank CZ a. s. (č. l. 2464-2487). Předně bylo prokázáno, že obě platby 200.000 Kč a 150.000 Kč byly na účet převedeny 14. 9. 2016 a 21. 9. 2016. S tím koresponduje **Smlouva o zápůjčce ze dne 10. 10. 2017** (č. l. 2456), uzavřená mezi svědkyní L.K., jako zapůjčitelem a obžalovanou A.F., jako dlužníkem. Obžalovaná potvrdila, že získala od L.K. půjčku v celkové výši 350.000 Kč, kterou se zavázala spolu s úroky hradit v měsíčních splátkách vždy 23. dne v měsíci, a to ve výši 7.555 Kč. Tyto finanční prostředky v celkové výši 350.000 Kč tedy zcela jednoznačně obžalovaná od poškozené L.K. převzala, což potvrdila především tato svědkyně, a to díky tomu, že L.K. uvedla v omyl o své solventnosti, tedy schopnosti půjčky včas a řádně splácet a zejména je od svědkyně vylákala s vědomím, že svědkyně usiluje o získání trvalé pracovní smlouvy na pracovišti, kde působí jako staniční sestra právě obžalovaná. Již v roce 2016 měla obžalovaná prokazatelně dluhy v takovém rozsahu, že její měsíční příjem, byť by se pohyboval ve standardní výši 20, 25 snad i 30.000 Kč by nestačil na úhradu jednotlivých splátek úvěrů, které sice jednotlivé fyzické osoby převzaly, avšak obžalovaná se zavázala je hradit. Také v tomto případě obžalovaná jednoznačně musela vědět, že nebude schopná ze svých příjmů částku měsíčně 7.555 Kč hradit, přesto však předstírala, že splátky hradí. Jak vyplynulo z výpisu z bankovního účtu, který byl k tomuto úvěrovému účtu veden, bezprostředně po vložení peněžních prostředků na účet obžalované peníze prostřednictvím platební karty vybrala. O tom svědčí zejména **výpisy z bankovního účtu Sberbank CZ a. s.**, který byl vedený pro svědkyni L.K. (zejména na č. l. 2468 a násl.). V uvedeném období od 27. 1. 2017 až do 2. 5. 2017

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

obžalovaná, prostřednictvím platební karty vybrala dne 27. 1. 2017 částku 20.000 Kč, dne 30. 1. 2017 2x částku 10.000 Kč, dne 1. 2. 2017 částku 10.000 Kč, dne 2. 2. 2017 částky 5.000 Kč, 4x částku 10.000 Kč, dne 6. 2. 2017 částku 5.000 Kč, dne 7. 2. 2017 sice pouze částku 200 Kč, avšak prokazatelně znovu v XXXXX, tedy v lokalitě, kde se pohybovala obžalovaná, nikoliv svědkyně, jak je tomu ostatně v případě dalších výběrů. Kromě toho vybrala obžalovaná dne 3. 3. 2017 částku 500 Kč, dne 22. 3. 2017 částku 3.000 Kč, dne 24. 4. 2017 částku 2.000 Kč a dne 2. 5. 2017 částku 500 Kč. Prostřednictvím platební karty tak obžalovaná vybrala nejméně 116.200 Kč, a to zpravidla krátce poté, co větší finanční částky byly na účet vloženy. Nalézací soud uzavřel, že celkově tak obžalovaná způsobila L.K. škodu ve výši nejméně 466.200 Kč (350.000 Kč, jako dvě poskytnuté půjčky ve výši 200.000 Kč + 150.000 Kč a 116.200 Kč, které z účtu vybrala prostřednictvím platební karty). Svědkyně v přípravném řízení sice opakovaně uvedla, že jí obžalovaná zaplatila asi jen 50.000 Kč (č. l. 2406, resp. 2422), avšak primárně tato skutečnost nemá význam v rovině základů trestní odpovědnosti, neboť obžalovaná tyto peníze bezprostředně z účtu znovu odčerpala. Při rozhodování o nároku na náhradu škody se nalézací soud řídil kritérii, která jsou uvedena v závěru odůvodnění tohoto rozsudku, který se týká adhezního řízení. Pro úplnost je třeba podotknout, že výše škody byla v porovnání s obžalobou nepatrně snížena (466.200 Kč oproti v obžalobě uvedené částce 467.830 Kč), a to proto, že nalézací soud vycházel důsledně z prokázaných skutečností, zejména pak z výpisu z úvěrového účtu, který byl veden v peněžním ústavu Sberbank CZ a. s., kdy bylo prokázáno, že platební kartou obžalovaná vybrala nejméně 116.200 Kč.

Bod II./10 – J.N. (bod I./21 obžaloby)

V době od 27. 2. 2017 do 9. 5. 2017 XXXXX, z depozitního účtu v XXXXX jménem J.N., bez jeho souhlasu a vědomí, převedla na svůj účet č. XXXXX celkem 630.000 Kč.

132. **Obžalovaná A.F.** k této části skutkového děje, vedené původně pod bodem I./21 obžaloby, u hlavního líčení 10. 2. 2021 (str. 9) uvedla, že zpronevěru na úkor J.N. plus tu platební kartu uznává. Již na úvod, v rámci své spontánní výpovědi (str. 7), obžalovaná uvedla, že částka 630.000 Kč, která přišla na její účet z účtu J.N., vedený u XXXXX, představovala peníze, které skutečně sama zpronevěřila. J.N. měl peníze uložené tzv. na kartě a z té karty ona peníze zpronevěřila, jak uvedla (str. 6).
133. **Svěděk J.N.** v přípravném řízení dne 3. 4. 2019 (č. l. 3367 a násl.) uvedl, že původně měl rodinný dům, který byl prodán a finanční prostředky ve výši asi 700 nebo 800 tis. Kč přišly na jeho depozitní účet, který měl v XXXXX. Obžalovaná s ním byla v České spořitelně, kde mu pomohla založit si účet. S odstupem času si svědek na další podrobnosti nedokázal vzpomenout, což bylo nepochybně ovlivněno jeho psychickým onemocněním. V závěru své výpovědi pouze uvedl, že mu obžalovaná dodatečně sdělila, že si vypůjčila jeho 700.000 Kč, že mu je do dvou let vrátí, když on aktuálně ještě domů nejde. Svědek také připustil, že napsal a podepsal něco, co mu obžalovaná diktovala. Po předstření listinného dokladu, v němž je text bez data, avšak vyplývá z něho, že svědek učinil souhlas s půjčením částky 700.000 Kč obžalované, J.N. v rámci své výpovědi potvrdil, že tento dokument (č. l. 3366) skutečně napsal a podepsal. Nalézací soud považuje za nezbytné konstatovat, že listinný důkaz jednak koresponduje s výpovědí J.N., i s jeho vyjádřením, že nebyl v dobrém psychickém stavu. Mimo jiné takto písemně učiněný souhlas není datován a zejména půjčka ve výši 700.000 Kč, o které J.N. hovoří, neodpovídá údaj, který je na této listině vypsán, neboť je zde uvedeno „7.000 tisíc“, což by při důsledné interpretaci znamenalo částku 7 milionů Kč, s níž svědek pochopitelně nedisponoval, a proto ji obžalované nemohl půjčit. Za podstatné důkazy, kromě vyjádření svědka i doznání obžalované, považuje nalézací soud také listinné důkazy. Jedná se

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

především o **příkazy k převodu finančních prostředků z depozitního účtu XXXXX**, vedeného pro pacienta J.N., které J.N. učinil s tím, že finanční prostředky mají být převedeny na účet číslo XXXXX. Ze **zprávy peněžního ústavu Airbank a výpisu z tohoto účtu** (č. l. 3376 a násl.) bylo zjištěno, že se jedná o účet vedený pro obžalovanou A.F. Svědek J.N. dal příkaz k převodu finančních prostředků na tento účet obžalované, a to dne 27. 2. 2017 ve výši 250.000 Kč (č. l. 3402), dne 13. 3. 2017 ve výši 140.000 Kč (č. l. 3407), blíže nezjištěného dne ve výši 90.000 Kč (č. l. 3412) a dne 9. 5. 2017 ve výši 150.000 Kč (č. l. 3417), tj. celkem 630.000 Kč. **Výpisem z účtu obžalované**, který byl vedený u Airbank a. s. č. XXXXX (č. l. 3376-3377) bylo prokázáno, že sem byly tyto platby z XXXXX připsány, a to 28. 2. 2017 250.000 Kč, 14. 3. 2017 140.000 Kč, 13. 4. 2017 (jedná se o platbu na základě příkazu, v němž nebylo datum zřetelně uvedeno) ve výši 90.000 Kč a 10. 5. 2017 ve výši 150.000 Kč. Celkem tedy obžalovaná získala z depozitního účtu poškozeného J.N. 630.000 Kč.

134. Na základě provedených důkazů, ať už dílčího doznání obžalované, výpovědi svědka i potřebných listinných důkazů, dospěl soud k závěru, že skutkový děj byl bezpečně a spolehlivě prokázán v rozsahu uvedeném pod bodem I/21 obžaloby. Vzhledem ke skutkovým okolnostem má však soud za to, že je na místě tento dílčí útok systematicky zařadit do bodu II, neboť obžalovaná sice odčerpala peněžní prostředky z depozitního účtu poškozeného J.N., nikoliv však způsobem obvyklým, popsaným u všech dílčích útoků v bodě I výroku rozsudku. Nejednalo se o finanční prostředky, u nichž by předstírala, že je vyplácí J.N. jako kapesné, čerpané z depozitního účtu. V konkrétním případě J.N. se totiž jednalo také o její dílčí jednání, popsané pod bodem I/19. V tomto případě však šlo o finanční prostředky, které obžalovaná získala na základě toho, že přiměla poškozeného, aby s vysokou mírou pravděpodobnosti v okamžiku, když byl ve špatném psychickém stavu, podepsal příkazy k převodu peněžních prostředků na osobní účet obžalované. Obžalovaná A.F. tak primárně uvedla v omyl poškozeného J.N., nikoliv pracovníky XXXXX, jako je tomu u dílčích útoků popsaných v bodě I obžaloby. V konečném důsledku ovšem také toto její trestné jednání soud podřadil pod rozsáhlé jednání, kvalifikované jako zločin podvodu, podrobně popsaný pod body I. a II. výroku rozsudku. Jednalo se spíše o systematické odlišení subjektu, jehož obžalovaná svým podvodným jednáním uvedla v omyl. Obžalovaná sice předstírala před pracovníky XXXXX, že příkazy k převodu finančních prostředků vědomě učinil poškozený J.N., avšak stěžejní a rozhodující je to, že uvedla v omyl J.N. a lstí, tedy při zneužití jeho duševního stavu, se znalostí zůstatku na jeho depozitním účtu, od něj takovým způsobem finanční prostředky vylákala a získala do své dispozice. Dodatečně, jak poškozený potvrdil, mu dokonce sdělila, že si od něj peníze vypůjčila, že mu je dodatečně vrátí a dokonce jej přiměla, aby sepsal písemný souhlas s půjčením těchto peněz obžalované.

Bod III.

135. Poněkud odlišný charakter má trestné jednání obžalované A.F., popsané pod body III/1 a 2 výroku rozsudku, když i v tomto případě získávala finanční prostředky na úkor pacientů XXXXX, a to J.N. J.R. V tomto případě, na rozdíl od rozsáhlého jednání popsaného pod body I. a II., však její jednání nemělo charakter jednání podvodného. Obžalovaná se dopustila následujících skutků:
136. **Bod III./1 – J.R. (bod III. obžaloby)**

V době od 9. 5. 2017 do 9. 9. 2017 XXXXX i jinde, v úmyslu získat neoprávněný finanční prospěch, bez vědomí a souhlasu pacienta J.R., nar. XXXX, bytem XXXXX, si přisvojila a použila jeho platební kartu na jméno J.R., kterou měl uloženu v depozitu XXXXX a z jeho účtu č. XXXXX v Komerční bance prostřednictvím

bankomatů XXXXX i jinde postupně vybrala celkem 123.500 Kč, které si ponechala, čímž J.R. způsobila škodu 123.500 Kč.

137. **Obžalovaná A.F.** u hlavního líčení 10. 2. 2021 (strana 10) uvedla, že tento skutek popsany pod bodem III. obžaloby, kdy J.R. neoprávněně vybrala z bankomatu, z jeho platební karty 123.500 Kč, uznává.
138. **Svědka J.R.** v přípravném řízení dne 8. 4. 2019 (č. l. 3879) uvedl, že po dobu hospitalizace v XXXXX měl svůj depozitní účet, který používal tak, že si zpravidla chodil pro peníze sám na pokladnu v ústavu. To bylo, když byl hospitalizován na jiných odděleních a útratu měl asi 500 Kč týdně. Když byl na oddělení 14, na kterém byla staniční sestrou obžalovaná A.F. a potřeboval vložit peníze na depozitní účet XXXXX, tak šel společně s obžalovanou k bankomatu FIObanky, v němž měl svůj soukromý účet. Tento bankomat byl před vchodem do XXXXX. Svědek zde vybral z bankomatu peníze a předal je obžalované A.F. Mohlo to být, podle jeho odhadu, asi 2.000 Kč, které měla obžalovaná vložit na jeho depozitní účet. Potom chodil vždycky s obžalovanou takto peníze z bankomatu vybírat a předával jí je, aby mu je vložila na depozitní účet. Peníze vybíral z bankomatu platební kartou, kterou k tomuto účtu měl. Karta byla uložena v trezoru u obžalované a ona mu ji předávala, jen když šel peníze z bankomatu vybrat. J.R. potvrdil, že vždycky zadal číslo, které bylo třeba k výběru peněz v bankomatu, a peníze potom předal obžalované, aby mu je vložila na depozitní účet. Když zjistil, že nebyla provedena platba za jeho mobilní telefon, bylo mu to divné, jak se mohly peníze z jeho účtu ztratit. Obrátil se tedy na své kamarády a oni u obžalované zjišťovali, kde se ztratily peníze, které měly být na jeho depozitním účtu. Při tom zjistili, že je vybírala obžalovaná a ona jim přislíbila, že peníze na účet vrátí. Také svědkovi samotnému se obžalovaná v kanceláři přiznala, že peníze vybrala. J.R. uvedl, že sice neví, jak obžalovaná zjistila PIN kód k výběru peněz prostřednictvím platební karty, ale současně připustil, že to mohla vidět, když si on sám peníze vybíral. Celou věc i se svými kamarády nahlásil právníkovi v XXXXX, který přislíbil, že to budou prošetřovat. Nakonec však se svými kamarády P.Š. a I.S., věc nahlásili na policii.
139. S výpovědí svědka J.R. koresponduje výpověď jeho známých, svědků I.S. a P.Š., kteří byli vyslechnuti v přípravném řízení 12. 4. 2019. **Svědce I.S.** potvrdila, že při jedné z návštěv ji a P.Š. svědek J.R. požádal, aby mu pomohli řešit stav financí na jeho depozitním účtu. Sociální pracovnice paní H. zavolala obžalovanou, tj. staniční sestru na oddělení 14, která jim sdělila, že by J.R. měl mít na účtu asi 30.000 Kč, což jim přišlo málo, neboť jeho důchod byl asi 15.000 Kč. Krátce poté jim J.R. sdělil, že nebyl zaplacen pravidelný paušál za jeho mobilní telefon. Když svědkyně v pondělí volala do XXXXX obžalované, ona začala dělat obstrukce a snažila se oddálit návštěvu svědkyně i jejího společného známého P.Š. v XXXXX. Nakonec až ve středu se sešli všichni i s J.R. v kanceláři obžalované a J.R. odpovídal v naučených větách, tvrdil, že obžalované důvěřuje, ale když odešel, Š. otevřeně sdělil obžalované, že jí nevěří, že jim lže a že bude nutné zajet do Komerční banky pro výpisy z jeho účtu. Obžalovaná se rozplakala, vytáhla zmačkané výpisy z Komerční banky a přiznala se, že z účtu J.R. vybrala finanční prostředky. Sice tvrdila, že šlo o 50.000 Kč, ale současně jim ukazovala na depozitním účtu, že tam asi 50.000 Kč vložila. Nakonec svědkyně i s P.Š. vzali J.R. v říjnu do pobočky Komerční banky, nechali vyhotovit výpisy z jeho účtu za celou dobu hospitalizace a takto zjistili, že z bankomatu u XXXXX a jednou také z bankomatu v XXXXX a na Masarykově třídě XXXXX, proběhly výběry prostřednictvím platební karty. Některé výběry byly i 3x denně a často se opakovaly dotazy na zůstatek účtu. Celou věc řešili nejdříve s právníkem XXXXX, který jednání obžalované nezpochybňoval, ale přesto nakonec učinili oznámení na policii. S výpovědí svědkyně I.S. koresponduje i výpověď **svědka P.Š.**

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

(č. l. 3888), který potvrdil z chronologického hlediska obdobné skutečnosti, resp. průběh událostí jako I.S.. Také tento svědek uvedl, že když zjistili nesrovnalosti, snažili se to řešit s obžalovanou, která se jim nakonec přiznala, že potřebovala peníze. Tvrdila, že měla přítele, který ji mlátil a bral jí peníze, nakonec jim předložila všechny výpisy z účtu J.R. v Komerční bance a takto zjistili, že bylo vybíráno třeba i 8.000 Kč opakovaně, jindy byly výběry provedeny 3x za den apod. Obžalovaná jim uvedla, že svého jednání lituje, ale že peníze, které vybrala z jeho účtu v Komerční bance, již vrátila na jeho depozitní účet, což se snažila jim také ukázat v počítačovém programu. Zde bylo vidět, že byl proveden vklad na účet J.R. 50.000-60.000 Kč. Takto považovali zpočátku situaci za vyřešenou, ale nakonec podali trestní oznámení, neboť v Komerční bance s J.R. získali výpisy z jeho účtu a zjistili, že zde byly prováděny výběry daleko vyšší. Vedle výpovědi všech tří svědků i doznání obžalované, jsou stěžejními důkazy, důkazy listinné, a to **výpisy z účtu J.R.**, který byl veden v Komerční bance, a.s. (č. l. 3893-3904). Bylo prokázáno, že za dobu od 9. 5. 2017, kdy byl J.R. hospitalizován na oddělení 14, v němž byla staniční sestrou obžalovaná A.F., bylo prostřednictvím jeho platební karty vybráno celkově 123.500 Kč, když současně těmto výběrům neodpovídaly vklady na depozitní účet J.R. v XXXXX (viz přehled depozitního účtu č. l. 3867). Výjimku tvoří vklad ve výši 53.900 Kč ze dne 20. 9. 2017, avšak tyto peněžní prostředky si na depozitní účet vložil sám J.R., aby vzápětí částku nejméně 53.400 Kč vybral, jak vyplývá z objednávky výdaje finančních depozit z 21. 9. 2017 (č. l. 3874 a násl.). Prokazatelně, za použití platební karty, bylo v období od 9. 5. 2017 do 7. 9. 2017 vybráno z tohoto bankovního účtu J.R. 123.500 Kč, a to v květnu 6.500 Kč (č. l. 3874), dále v červnu 32.000 Kč a 36.000 Kč (č. l. 3998b, 3899), dále v červnu a červenci 22.000 Kč (č. l. 3900), v srpnu 12.000 Kč, v září 10.000 Kč (č. l. 3902, 3903). Dne 20. 9. 2017 bylo vloženo výše uvedených 53.900 Kč, avšak vzápětí byly tyto finanční prostředky v následujících měsících vybrány takřka v plném rozsahu, tj. ve výši 53.400 Kč (č. l. 3874 a násl.). Celkově tak obžalovaná neoprávněně vybrala z účtu J.R., prostřednictvím platební karty částku 123.500 Kč, kterou, jak sama potvrdila, si ponechala pro svoji potřebu.

Bod III./2 – J.N. (původně bod IV. obžaloby)

V době od 9. 3. 2017 do 10. 3. 2017 XXXXX, v úmyslu získat neoprávněný finanční prospěch, bez souhlasu a vědomí J.N., nar. XXXXX, bytem XXXXX, si z jeho účtu č. XXXXX, ke kterému měla dispoziční právo, vybrala celkem 50.000 Kč, čímž J.N. způsobila škodu 50.000 Kč,

140. **Obžalovaná A.F.** v rámci své výpovědi u hlavního líčení dne 10. 2. 2021 (strana 10) doznala toto trestné jednání rovněž v plném rozsahu.
141. **Poškozený J.N.** v přípravném řízení 3. 4. 2019 (č. l. 3367 a násl.) uvedl, že mu obžalovaná pomohla založit účet v České spořitelně. S ohledem na svůj psychický stav se k detailům této transakce vyjádřit nedokázal. Podle názoru nalézacího soudu je však trestné jednání obžalované vedle jejího doznání spolehlivě prokazováno i listinnými důkazy. Ze **Zprávy České spořitelny, a. s.** (č. l. 3374) bylo zjištěno, že majitelem účtu č. XXXXX, je J.N., ale kromě něj má dispoziční právo k tomuto účtu také obžalovaná A.F. Účet byl založen 24. 2. 2017 a obžalovaná má dispoziční právo od 21. 4. 2017. **Výpisem z tohoto účtu** (č. l. 3375) bylo prokázáno, že sem dne 6. 3. 2017 byla připsána částka 50.000 Kč z XXXXX. **Příkazem**, který zadal J.N. XXXXXX (č. l. 3403) bylo prokázáno, že z jeho depozitního účtu vedeného v XXXXX na základě **Příkazní smlouvy z 3. 6. 2014** (č. l. 3378) mělo být převedeno 50.000 Kč na účet č. XXXXX, tedy na účet České spořitelny, a.s., jehož byl majitelem. Z tohoto účtu bylo ve dnech 9. 3. 2017 vybráno celkem 48.000 Kč (20.000 Kč + 20.000 Kč + 6.000 Kč + 2.000 Kč) a dne 10. 3. 2017 ještě 2.000 Kč. Celkem bylo vybráno 50.000 Kč, a to obžalovanou A.F., která svoje trestné jednání v plném rozsahu doznala.

142. Na základě rozsáhlého dokazování, provedeného u hlavního líčení, ustálil soud skutkový děj do podoby, uvedené ve výroku tohoto rozsudku, a to, jak ve výroku o vině, tak ve zprošťujícím výroku. Pro úplnost je třeba podotknout, že sám nalézací soud považoval rozsah dokazování, které bylo provedeno u hlavního líčení, za zcela vyčerpávající a ostatně státní zástupce, ani obžalovaná a její obhájce, resp. přítomná zmocněnkyně poškozeného v závěru dokazování u hlavního líčení dne 10. 2. 2021 ani dne 5. 3. 2021 jiné **důkazní návrhy** neučinili.
143. Nalézací soud považuje za nezbytné také reagovat na **argumenty obhajoby** obžalované, kterou uplatnila v průběhu řízení i v závěrečné řeči, kterou učinila sama nebo prostřednictvím svého obhájce. Dílčí doznání obžalované zohlednil nalézací soud zejména při rozhodování o trestu, když při samotném hodnocení důkazů měl na paměti pochopitelně jednu ze základních zásad trestního řízení, totiž to, že ani doznání obžalované nezabývá soud povinnosti prokázat její vinu relevantními důkazy. Doznání obžalované však nebylo úplné a bezvýhradné tak, aby mohl nalézací soud postupovat podle § 206c trestního řádu a rozhodovat o přijetí či nepřijetí prohlášení viny obžalované. Obhajoba obžalované, spočívající v tom, že peníze, které si půjčovala, byla připravena vrátit jednotlivým poškozeným je, podle názoru nalézacího soudu, obhajobou irelevantní. Především z hlediska konstrukce trestného činu podvodu, z jehož spáchání byla obžalovaná uznána vinnou, je třeba zdůraznit, že v rovině základů trestní odpovědnosti je rozhodující skutečně způsobená škoda, a to v celém rozsahu. Následkem trestného jednání je celá podvodně vylákaná částka, a to bez ohledu na to, zda pachatel později poškozenému vylákané peníze nebo jejich část vrátí (R 32/2004 – II.). Na tuto právní úpravu nalézací soud opakovaně poukázal již v některých pasážích odůvodnění tohoto rozsudku, včetně toho, že případné vrácení peněz obžalovanou jednotlivým poškozeným je třeba považovat jen za náhradu způsobené škody nebo její části, což může mít význam při rozhodování o trestu a náhradě škody. V rovině základů trestní odpovědnosti je pochopitelně rozhodující, zda se v případě půjčky finančních prostředků mohl pachatel dostat do zcela neočekávané finanční tísně, pro kterou by nebyl schopen následně, po získání finančních prostředků, tyto vrátit a nebyl by tedy schopen dostát svým závazkům. Takováto zcela neočekávaná, nepředvídatelná situace, nezávislá na vůli obžalované, však v jejím případě nenastala. Obžalovaná si byla vědoma své tíživé finanční situace a ostatně i svých reálných příjmů a musela tedy být schopna odhadnout, že takto získané finanční prostředky nebude schopná ve stanovených lhůtách vrátit. Stejně tak není zřejmé, na základě jakých věcných důkazů obžalovaná postavila svoji obhajobu o konkrétních částkách, které na úkor jednotlivých poškozených, zejména pacientů XXXXX získala. Mimo listinné důkazy, které nalézací soud považoval za věrohodné, mimo jednotlivé svědecké výpovědi, které jsou shora citovány, totiž obžalovaná nepředložila žádné relevantní důkazy, např. vlastní důsledné věcné a věrohodné poznámky o tom, kdy a jaké finanční prostředky na úkor jednotlivých poškozených získala. Nalézací soud jednotlivé provedené důkazy, jak vyplývá ze skutkových zjištění ve vztahu ke každému dílčímu útoku, hodnotil zcela důsledně v souladu se základní zásadou trestního řízení, tj. zásadou „in dubio pro reo“. Každý jednotlivý důkaz i důkazy ve vzájemných souvislostech byly podrobeny důslednému hodnocení nejen z hlediska jejich věrohodnosti, což je markantní zejména v případě některých svědeckých výpovědí, ale i z hlediska objektivity, věcnosti, neboť jen takto hodnocené důkazy, mohl nalézací soud považovat za spolehlivý podklad pro výrok o vině. V případě, kde nebyla vina obžalované bez důvodných a rozumných pochybností prokázána, nalézací soud upravil popis skutkového děje v jednotlivých částech výroku o vině. V případě několika dílčích útoků soud dokonce vyslovil zprošťující výrok. Ani obhajoba obžalované o tom, že byla závislá na hraní na výherních hracích automatech, není obhajobou, kterou by nalézací soud měl jakkoliv zohledňovat při výroku o vině nebo alespoň při výroku o trestu. V tomto směru je nezbytné odkázat na dále rozvedený znalecký

posudek, týkající se duševního stavu obžalované, kdy forenzně významná závislost obžalované prokázána nebyla.

144. Na základě provedeného dokazování nalézací soud dospěl závěru, že obžaloba byla na A.F. podána zcela oprávněně, i když nikoliv v plném rozsahu skutkových zjištění, prezentovaných v samotné obžalobě. V průběhu rozsáhlého dokazování, provedeného u hlavního líčení, totiž bylo zjištěno, že skutkové závěry uvedené v obžalobě nemají bezvýhradnou oporu ve výsledcích dokazování z přípravného řízení. Je třeba poukázat na to, že orgány činné v přípravném řízení si ne zcela správně vyložily podmínky trestní odpovědnosti. V případě fyzických osob je trestní odpovědnost v právním řádu konstruována jako odpovědnost za zavinění. Nalézací soud zaměřil svoje dokazování primárně na prokázání konkrétního jednání obžalované a také na prokázání znaků subjektivní stránky, v podobě úmyslu. Orgány činné v přípravném řízení totiž konstruovaly skutkový děj zejména v bodě I. podle výpisů z depozitních účtů poškozených v XXXXX. Nalézací soud však musel tyto údaje, obsažené na několika stovkách stran trestního spisu, důsledně korigovat. Soud porovnával každou finanční položku zcela důsledně s dalšími listinnými důkazy, zejména objednávkami výběrů z depozitních účtů, neboť právě tyto svědčí o konkrétním jednání obžalované A.F. Obžalované lze klást za vinu jen její vlastní konkrétní jednání, které bylo v případě výběrů z depozitních účtů prokazováno především tím, že konkrétní výběry finančních prostředků sama objednala a následně si tyto peníze ponechala buď zcela, nebo alespoň částečně pro svoji potřebu. Ostatně i to bylo prokazováno dílem jejím doznáním, dílem svědeckými výpověďmi a listinnými důkazy. Lze jen podotknout, že pokud by takto důsledně postupovaly orgány činné v přípravném řízení, byl by již v podané obžalobě rozsah skutkových zjištění podstatně omezen. Nalézací soud, jak opakovaně shora uvedl, hodnotil provedené důkazy nejdříve jednotlivě. To je zřejmé především při hodnocení svědeckých výpovědí svědků – pacientů XXXXX, jak je rozvedeno u každého dílčího útoku jednotlivě. Vedle svědeckých výpovědí hodnotil soud také listinné důkazy a v konečném důsledku pak hodnotil všechny důkazy ve vzájemných souvislostech. V případě pochybností stran skutkových zjištění učiněných na podkladě provedených důkazů, které lze považovat za vyčerpávající, nalézací soud korigoval zejména údaje o časovém rozsahu trestného jednání, jakož i údaje o výši finančních prostředků, které obžalovaná do své dispozice získala. Výsledkem důsledného hodnocení důkazů a důsledného uplatnění procesní zásady „in dubio pro reo“ byly, kromě ustálení skutkového děje do podoby uvedené ve výroku rozsudku, také zprošťující výroky stran tří dílčích útoků, jak je uvedeno v části B/ výroku tohoto rozsudku.

B. Právní kvalifikace

145. **V bodě I. a II.** spočívalo **trestné jednání** obžalované v tom, že opakovaně, dlouhodobě uváděla v omyl jednak pracovníky XXXXX a jednak další fyzické osoby tím, že deklarovala skutečnosti, které nejsou v souladu se skutečným stavem věci. Obžalovaná především před pracovníky XXXXX předstírala, že vybírá z pokladny finanční prostředky, určené pro konkrétní pacienty, kteří je měli uloženy na svých depozitních účtech v XXXXX po dobu své hospitalizace. V některých případech obžalovaná finanční prostředky uměle navyšovala, v jiných případech dokonce fingovala konkrétní výběr peněz určených pro jednotlivé pacienty, kterým potom takto získané peněžní prostředky vůbec nepředala. Pracovníci pokladny XXXXX obžalované finanční prostředky vždy vyplatili, neboť důvodně předpokládali, že se jedná o oprávněné výběry, které za psychicky nemocné pacienty realizuje obžalovaná, jako staniční sestra oddělení 14 v XXXXX. Z tohoto důvodu byly obžalované v pokladně finanční prostředky vyplaceny, avšak obžalovaná je pacientům buď nepředala vůbec nebo jim je nepředala v plné výši a v konečném důsledku si je ponechala pro svoji potřebu. Takto jednala v období nejméně od 8. 1. 2013 do 3. 10. 2017. Vůči dalším fyzickým

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

osobám obžalovaná jednala v období od 17. 11. 2011 do 24. 6. 2017, přičemž některé osoby znala jako pacienty XXXXX nebo jejich příbuzné či opatrovníky (např. V.N., J.K., R.G., O.K., J.N., event. R.K., resp. jeho opatrovnice J.Š.), někteří byli ve vztahu k XXXXX jako její zaměstnanci (R.N., L.K.). Další poškozené (G.H. a D.N.) obžalovaná znala ze svého soukromého života. Před těmito fyzickými osobami ovšem obžalovaná rovněž opětovně deklarovala skutečnosti, které nebyly v souladu se skutečným stavem věci. Pod různými záminkami od nich vylákala finanční prostředky tak, že zpravidla předstírala, že je ve velmi tíživé finanční situaci, kterou si nezpůsobila sama. V případě poškozených L.K. a R.N. zesílila svoje podvodné jednání vlastní pracovní pozicí. Obžalovaná každému z poškozených přislíbila, že finanční prostředky ve stanovené lhůtě buď vrátí, nebo sama bude splácet půjčky, které si oni pro její vlastní potřebu vzali, ačkoliv sama velmi dobře věděla, že je dlouhodobě zadlužená, její legální finanční příjmy rozhodně neodpovídají tomu, aby mohla jednotlivé splátky každému z poškozených hradit. Zcela jednoznačně věděla, že nebude schopna svým závazkům dostát. V souhrnu pak nalézací soud uzavřel, že v případě rozsáhlého trestného jednání popsaného pod bodem I./1.-24. a II./1.-10. obžalovaná uvedla jednotlivé fyzické osoby v omyl proto, aby sebe obohatila. V této souvislosti lze podotknout, že pokud obžalovaná v případě některých poškozených (bod II.) úvodní dílčí splátky půjček uhradila, nemá tato skutečnost vliv na její trestní odpovědnost. Jedná se pouze o takové jednání, kterým se snažila vzbudit důvěru v poškozených i poté, co od nich finanční prostředky vylákala. Důvodem bylo nepochybně to, aby poškození nepojali podezření, že se dopustila trestného jednání a neučinili, nebo alespoň zásadně oddálili trestní oznámení. V žádném z těchto několika desítek případů nevybočilo trestné jednání obžalované z typového charakteru jednání, jako znaku objektivní stránky trestného činu podvodu. V této souvislosti je podstatné, že již v době půjček, zejména v bodě II. obžalovaná prokazatelně jednala v úmyslu půjčené peníze buď vůbec nevrátit anebo je nevrátit ve stanovené lhůtě, tedy s vědomím, že uvádí věřitele v omyl (6 Tdo 569/2006, R 54/1967, R 57/1978), aby se ke škodě jeho majetku obohatila (R 18/1991). K obhajobě obžalované je opakovaně třeba zdůraznit, že v žádném případě nebylo prokázáno, že by na její straně vznikly po půjčce peněz takové překážky, na její vůli nezávislé, které by ji bránily peníze vrátit (R 38/2011). Úvahy o vyloučení podvodného jednání tak rozhodně nejsou odůvodněny. Není tedy sporu o tom, že obžalovaná A.F. se obohacovala tím, že jednotlivé fyzické osoby **uváděla v omyl**, jak vyžaduje konstrukce **objektivní stránky** skutkové podstaty trestného činu podvodu, vymezená v § 209 trestního zákoníku.

146. Obžalovaná naplnila znaky skutkové podstaty trestného činu podvodu, rozsáhlými dílčími útoky, které nesou **znak pokračování**, a to jak z hlediska hmotněprávního, tak z hlediska procesního. **Procesní podmínka pokračování** je vymezena v ustanovení § 12 odst. 1 trestního řádu, podle něhož pokračuje-li obviněný v jednání, pro které je stíhán i po sdělení obvinění, posuzuje se takové jednání od toho útoku jako nový skutek. Tato podmínka pokračování byla bezesbýtku naplněna ve vztahu ke každému z dílčích útoků, popsaného pod bodem I. a II. Pro všechny dílčí útoky pokračujícího podvodného jednání bylo A.F. sděleno obvinění podle § 160 odst. 1 trestního řádu 15. 2. 2019 (č. l. 1-26a). Obžalovaná rozhodnutí převzala 20. 2. 2019 a stížnost byla zamítnuta usnesením státního zástupce Krajského státního zastupitelství Brno ze dne 1. 3. 2019 (č. l. 31). Poslední dílčí útok spáchala dne 3. 10. 2017, tj. předtím než proti ní bylo takto trestní stíhání zahájeno. Při užití příslušné právní kvalifikace je nezbytné rovněž respektovat **hmotněprávní podmínky pokračování**, vymezené v ustanovení § 116 trestního zákoníku. Podle citovaného zákonného ustanovení se pokračováním v trestném činu rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky, vedené jednotnými záměrem, naplňují, byť i v souhrnu skutkovou podstatu stejného trestného činu a jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku. Souhrnně lze konstatovat, že pokračování v trestném činu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

je z hlediska hmotněprávního vymezeno čtyřmi pojmovými znaky, které musí být dány současně. Rovněž tyto hmotněprávní podmínky pokračování byly u všech dílčích útoků popsaných pod bodem I. a II. bezesbýtku naplněny. Na tom nic nemění ani skutečnost, že obžalovaná dílem jednala vůči zaměstnanců XXXXX (bod I.) od nichž vylákala finanční prostředky nikoliv jejich vlastní, ale jednotlivých pacientů a dílem jednala vůči jednotlivým fyzickým osobám (bod II.), od nichž podvodným způsobem vylákala jejich vlastní finanční prostředky. Ve všech případech byla totiž obžalovaná zcela jednoznačně vedena záměrem získat cizí finanční prostředky do vlastní dispozice, a to díky tomu, že konkrétní fyzické osoby uvedla v omyl, tedy deklarovala skutečnosti, které nejsou v souladu se skutečným stavem věci.

147. **V přímé příčinné souvislosti** s trestným jednáním obžalované A.F. vznikla materiální škoda ve výši **6.357.546 Kč** (ve výši 3.867.884 Kč v bodě I. na úkor XXXXX a ve výši 2.489.662 Kč v bodě II. na úkor jednotlivých poškozených). V souvislosti s výší škody je třeba konstatovat, že škoda způsobená pokračujícími dílčími útoky se sčítá a pro užití příslušné právní kvalifikace je rozhodující právě výsledný součet škod, způsobený v souhrnu jednotlivými dílčími útoky. Hranice výše škody, jako příslušného formálního kvalifikačního znaku je vymezena v ustanovení § 138 trestního zákoníku. Podle § 138 odst. 1 písm. d) trestního zákoníku se značnou škodou rozumí škoda dosahující částky nejméně 1.000.000 Kč a podle § 138 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku se škodou velkého rozsahu rozumí škoda dosahující částky nejméně 10.000.000 Kč. Ustanovení § 138 trestního zákoníku takto bylo novelizováno zákonem č. 333/2020 Sb., který je účinný ode dne 1. 10. 2020. Obžalovaná se sice trestného jednání dopustila před účinností tohoto zákona, jak bylo uvedeno v obžalobě a tehdy bylo možno její trestné jednání kvalifikovat přísněji, neboť za škodu velkého rozsahu byla považována již částka nejméně 5.000.000 Kč. Užití novelizovaného ustanovení § 138 trestního zákoníku, ve znění zákona účinného v době rozhodování soudu je však pro obžalovanou příznivější, než užití zákona účinného v době spáchání trestného jednání. Nalézací soud proto uzavřel, že **následkem** trestného jednání obžalované v bodě I. a II. **je škoda značná**, tj. škoda převyšující 1.000.000 Kč, avšak nepřevyšující částku 10.000.000 Kč.
148. V případě tohoto trestného činu podvodu obžalovaná porušila zájem společnosti na ochraně cizího majetku, který je, jako chráněný společenský zájem, **objektem** skutkové podstaty trestného činu podvodu podle § 209 trestního zákoníku.
149. Obdobného, nikoliv však kvalifikačně shodného charakteru je trestné jednání obžalované, popsané ve výroku **pod bodem III./1. a 2. Trestné jednání** obžalované A.F. spočívalo v tom, že si **přisvojila finanční prostředky** poškozených J.R. a J.N. tím, že se jich zmocnila. Na úkor J.R. získala finanční prostředky tak, že bez jeho vědomí dokonce **použila jeho platební kartu**, znějící na jeho jméno, k bankovnímu účtu, kterou měl J.R. uloženou rovněž v depozitu XXXXX, kde byl hospitalizován. Rovněž v případě J.N. získala obžalovaná jeho finanční prostředky z jeho bankovního účtu, avšak v tomto případě měla sama dokonce k bankovnímu účtu J.N. dispoziční oprávnění. V obou případech šlo o finanční prostředky, které nebyly ve vlastnictví obžalované a jednoznačně pro ni byly tzv. **cizí věci**. Na tom nemění nic ani skutečnost, že obžalovaná na úkor J.N. získala finanční prostředky z bankovního účtu, k němuž sice měla dispoziční právo, to ji však zcela nepochybně nebylo uděleno proto, aby bez vědomí J.N. jeho finanční prostředky do svého vlastnictví, ale logicky pouze proto, aby mu usnadnila možnost s nimi disponovat po dobu jeho hospitalizace v XXXXX. Jak vyplývá ze skutkových zjištění, obžalovaná dokonce na úkor J.R. vybrala finanční prostředky za použití jeho vlastní platební karty, kterou si bez souhlasu J.R., jako oprávněného držitele, opatřila z depozita v XXXXX. Platební karta je podle ustálené soudní praxe považována za platební prostředek, který, kromě dalších platebních prostředků, banky nabízí svým

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

klientům, aby mohli nakládat s finančními prostředky uloženými na svých účtech. Platební karta zněla na jméno J.R. a byla nepřenosná, identifikovatelná jen podle jména, resp. jejího čísla.

150. **V přímé příčinné souvislosti** s trestným jednáním obžalované, popsaným pod body III./1. a 2., které má charakter pokračujícího trestného činu, z důvodů uvedených shora, vznikla především **materiální škoda, a to v celkové výši 173.500 Kč** (123.500 Kč + 50.000 Kč). V souladu s ustanovením § 138 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku rovněž ve znění zákona č. 333/2020 Sb., účinného od 1. 10. 2020, se **větší škodou** rozumí škoda dosahující částky nejméně 100.000 Kč, avšak nepřevyšující částku 1.000.000 Kč (§ 138 odst. 1 písm. d) trestního zákoníku).
151. Jednáním popsaným v bodě III./1. a 2. obžalovaná A.F. porušila zájem společnosti na ochraně vlastnictví věci, který **je objektem** trestného činu krádeže podle § 205 trestního zákoníku. V souběhu tím pak v případě jednání popsaného pod bodem III./1. porušila i zájem společnosti na ochraně platebních prostředků, v tomto případě nepřenosné platební karty identifikovatelné podle jména a čísla. Chráněný zájem společnosti na řádném fungování celého, zejména bezhotovostního platebního styku, **je objektem** trestného činu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 trestního zákoníku.
152. Pro úplnost je třeba k trestnému jednání obžalované, popsanému pod bodem III./2. výroku rozsudku podotknout, že se nalézací soud neztotožnil s právní kvalifikací tohoto jednání, jako přečinu zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, jak bylo uvedeno v bodě IV. obžaloby. Podle názoru soudu nebyly naplněny znaky objektivní stránky vyžadované touto skutkovou podstatou, neboť finanční prostředky na účtu poškozeného J.N. nebyly obžalované svěřeny do dispozice. Obžalovaná měla sice k účtu dispoziční právo, avšak s finančními prostředky mohla, podle názoru soudu, disponovat pouze za souhlasu jejich vlastníka, tj. J.N., avšak ten takový souhlas neučinil. Obžalovaná svého dispozičního práva zneužila tím, že si přisvojila finanční prostředky J.N. a dopustila se tak jednání, které vykazuje znaky objektivní stránky trestného činu krádeže podle § 205 trestního zákoníku. Systematicky bylo proto trestné jednání obžalované, popsané pod bodem IV. obžaloby, zařazeno do bodu III./2. výroku rozsudku.
153. Obžalovaná A.F. byla v případě této rozsáhlé trestné činnosti, popsané pod body I.-III. výroku rozsudku pachatelkou zcela zletilou, čímž naplnila **podmínku věku** podle § 25 trestního zákoníku. Dalším obligatorním **znakem subjektu**, tj. pachatele je **podmínka přičetnosti** (§ 26 trestního zákoníku). K otázce duševního stavu obžalované byl již v přípravném řízení zpracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie** (č. l. 70-84). Po vyšetření obžalované soudní znalkyně dospěla k závěru, že v době spáchání trestného jednání obžalovaná netrpěla duševní chorobou nebo poruchou, která by byla forenzně závažná. Obžalovaná má normální, průměrné rozumové schopnosti, její osobnost je abnormní. Podle závěrů soudní znalkyně obžalovaná byla schopna rozpoznat nebezpečnost (protiprávnost) činu pro společnost a mohla své jednání ovládat. Obě předpokládané schopnosti byly v inkriminované době plně zachovány. Pobyt obžalované na svobodě není z psychiatrického hlediska nebezpečný, neboť netrpí duševní poruchou, která by byla léčbou ovlivnitelná. Její osobnostní rysy jsou fixovány. Za významné, především v souvislosti obhajobou obžalované, považuje nalézací soud zjištění soudní znalkyně o tom, že obžalovaná není závislá na návykových látkách, ani na tzv. gamblingu, nebo-li hře na výherních automatech. Nalézací soud tedy uzavřel, že obžalovaná A.F. byla v případě všech trestných činů bez výjimky pachatelkou zletilou a plně trestně odpovědnou, čímž naplnila znaky subjektu, vyžadované ustanovením § 25 a § 26 trestního zákoníku. Ani v náznaku nebyly zjištěny takové skutečnosti, které by odůvodňovaly úvahy o naplnění podmínek minimálně zmenšené

příčetnosti obžalované ve smyslu ustanovení § 27 trestního zákoníku a pochopitelně ani posouzení obžalované, jako tzv. nepřičetného pachatele ve smyslu § 26 trestního zákoníku.

154. Posledním ze znaků každé skutkové podstaty aplikované na trestné jednání obžalované je jeho **subjektivní stránka**. Obligatořním znakem subjektivní stránky je **zavinění**, které v sobě zahrnuje složku intelektovou, tj. vědění, vnímání pachatele i složku volní, která představuje chtění nebo srozumění, čili rozhodnutí pachatele jednat určitým způsobem se znalostí podstaty věci. Pro posouzení znaků subjektivní stránky u každého z těchto tří trestných činů vycházel nalézací soud komplexně ze všech důkazů provedených při hlavním líčení. Obžalovaná A.F. má prokazatelně intelektové schopnosti v normě, a to vzhledem ke svému vzdělání, sociálnímu prostředí, z něhož pochází i v němž žije a ostatně i vzhledem k profesi zdravotní sestry, kterou v minulosti dlouhodobě vykonávala. Součástí znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, který se týkal duševního stavu obžalované, bylo nejen její zkoumání z hlediska psychiatrického, ale znalecké zkoumání a vyšetření obžalované z hlediska psychologického. Druhá zpracovatelka znaleckého posudku, po vyšetření duševního stavu a zejména osobnosti obžalované, dospěla k závěru, že osobnost obžalované je abnormní. Její rozumové schopnosti jí umožňují chápání vztahů, problémů, souvislostí, situací a prožívaných událostí. Paměťové schopnosti obžalované jsou takové, že jí umožňují vstřípení, podržení i vybavení si toho, co skutečně prožila. Soudní znalkyně nezjistila ve schopnostech obžalované takové skutečnosti, které by obecně a předem její věrohodnost jakýmkoliv způsobem snižovaly. Současně však soudní znalkyně poukázala na osobnostní strukturu obžalované, v níž zjistila její ležerní přístup k úkolům, lidem i důsledkům, jakož i sníženou schopnost zachovat se racionálně ve vyhrocených situacích. Již z výsledků dokazování, které nalézací soud interpretoval a dílem hodnotil shora, bylo zjištěno, že obžalovaná má schopnost manipulativního chování vůči jednotlivým fyzickým osobám. Ostatně i soudní znalkyně poukázala ve svých závěrech na její situačně účelové chování, když i její výkon při vyšetření soudní znalkyní, byl podmíněn podváděním. Nalézací soud tedy konstatoval, že obžalovaná A.F. nade vší pochybnost věděla, že krást a podvádět se nemá, věděla, že opakovaně deklaruje poškozeným skutečnosti, které nejsou v souladu se skutečným stavem věci a stejně tak věděla, kde jsou nejen morální, ale také trestněprávní hranice manipulování z cizími finančními prostředky. Obžalovaná si byla vědoma své dlouhodobě špatné finanční situace, své zadluženosti a logicky věděla, že finanční prostředky, minimálně získané na podkladě půjček uvedených v bodě II., nebude schopna vrátit řádně a včas, jak slibovala jednotlivým poškozeným. Opakovaně jednotlivými svědky prokázaná sociální zdatnost obžalované nekoreluje s běžnými morálními hodnotami, avšak obžalovaná díky tomu dlouhodobě páchala rozsáhlou trestnou činností. Nalézací soud považuje za nezbytné zdůraznit, že důkazy provedené u hlavního líčení, jednoznačně svědčí pro závěr o tom, že v každém konkrétním případě, popsaném ve výroku rozsudku, se obžalovaná tohoto jednání dopustit chtěla. A.F. jednala vždy promyšleně, cíleně a také aktivně. Rozhodně její jednání u žádného z dílčích útoků nebylo dílem nešťastné náhody nebo jinak nepředvídatelných okolností. Na základě důkazů, provedených a důsledně hodnocených, dospěl nalézací soud k závěru, že v případě každého z těchto tří trestných činů, byly naplněny znaky subjektivní stránky, tj. zavinění, **ve formě přímého úmyslu, jak vyžaduje ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku**, a to, jak v rovině základní, tak v rovině kvalifikované skutkové podstaty. Obžalovaná nezpochybnitelně věděla, že se dlouhodobě a opakovaně dopouští trestného jednání a tohoto jednání se dopustit chtěla.

155. V případě všech tří trestných činů se nalézací soud zabýval i otázkou **společenské škodlivosti** trestného jednání obžalované, a to ve smyslu ustanovení § 12 odst. 2 trestního zákoníku. Podle citovaného zákonného ustanovení lze trestní odpovědnost pachatele a trestněprávní důsledky s ní

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

spojené uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu. Jednání obžalované A.F. je natolik mimořádně společensky škodlivé, že, podle názoru soudu, ani v náznaku neodůvodňuje úvahy o naplnění jiné odpovědnosti, než odpovědnosti trestněprávní. Je třeba zdůraznit, že obžalovaná A.F. v případě rozsáhlého trestného jednání, byť ve výroku rozsudku zahrnutého jen v tom rozsahu, který byl bezpečně a spolehlivě prokázán, zneužívala nejen svých znalostí, které měla jako zdravotní sestra a dokonce staniční sestra v XXXXX o majetkových poměrech jednotlivých pacientů, ale především, což nalézací soud považuje za zvlášť zavrženíhodné, se obohatila na úkor osob psychicky nemocných. Zdravotní stav a zejména intelektové limity pacientů obžalovaná velmi dobře znala, stejně tak si byla vědoma, že díky dlouhodobé hospitalizaci jsou na ni odkázáni nejen pro její postavení, ale zcela nepochybně i díky tomu, že s ní pravidelně přichází do kontaktu a vytvořili s k ní citový vztah. To bylo ostatně prokázáno výpověďmi těch pacientů, kteří byli schopni se k chování a jednání obžalované i přes své psychické onemocnění poměrně věcně vyjadřovat. Nepochybně obžalovaná předpokládala, že odhalení této části její trestné činnosti bude mimořádně ztíženo, snad i vyloučeno, právě v důsledku intelektových limitů těchto poškozených, z nichž někteří v průběhu trestního řízení dokonce zemřeli. Nalézací soud proto hodnotil tuto část trestného jednání obžalované jako jednání mimořádně společensky škodlivé a zavrženíhodné. Její jednání totiž vybočilo z běžného rámce podvodného jednání obecných pachatelů trestné činnosti. To našlo také odraz v rovině následků trestného jednání obžalované, kdy soud posuzoval také příslušné přitěžující okolnosti. Ostatně i v další části trestného jednání, popsaného pod bodem II. a III., bylo prokázáno, že se obžalovaná opět projevila nejen jako mimořádně sociálně zdatná manipulátorka tím, že přiměla osoby nikterak mimořádně majetkově zajištěné, aby si vzaly vysoké půjčky v řádu statisíců pro potřeby obžalované. Dokonce ve dvou případech (L.K., R.N.), zneužila svého postavení, jako potenciální nadřízená těchto poškozených v XXXXX. Ostatně i v dalších případech, jak nalézací soud uvedl shora, byly poškozenými osobami, ať už současní nebo bývalí pacienti XXXXX. Obžalovaná u nich zneužila svých informací o jejich majetkových poměrech, které získala opět jako staniční sestra na oddělení, kde byli poškození hospitalizováni. Kromě toho výrazně zvyšuje stupeň společenské škodlivosti trestného jednání obžalované četnost dílčích útoků, které byly vedeny vůči velkému množství poškozených, což zvyšovalo latentnost, nebo-li skrytost jejího trestného jednání. Zcela důvodně se lze domnívat, že pokud by poškození, zejména v bodě II. věděli o sobě vzájemně i o špatné finanční situaci obžalované, daleko důsledněji by zvažovali, zda ji finanční prostředky poskytnou v takto velkém rozsahu, nebo se dokonce sami na její úkor zadluží.

C. Výrok o trestu

156. Při úvaze o druhu a výši trestu hodnotil soud, kromě osobního profilu obžalované, také povahu a závažnost spáchaných trestných činů, její rodinné, majetkové poměry, jakož i dosavadní způsob života a možnosti její nápravy. Soud přihlédl i k chování obžalované po činu a její případné snaze nahradit škodu nebo odstranit škodlivé následky, jak mu v souhrnu ukládá ustanovení § 39 odst. 1 trestního zákoníku. Trest byl obžalované A.F. ukládán celkem za tři trestné činy. Nejprísnější je trestný čin podvodu podle § 209 odst. 4 trestního zákoníku, který umožňuje uložit pachateli pouze trest odnětí svobody, a to v trvání 2-8 let. A.F. byl trest ukládán jako úhrnný podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku za všechny trestné činy, a to právě podle tohoto nejprísnějšého zákonného ustanovení. Rozhodování nalézacího soudu se tak omezilo především na určení výše trestu odnětí svobody v rámci této trestní sazby a na rozhodování o způsobu jeho výkonu. **K osobě obžalované** bylo zjištěno, že má odborné středoškolské vzdělání, v minulosti pracovala dlouhodobě především jako zdravotní sestra a svým zaměstnavatelem, před odhalením této trestné činnosti, byla

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

hodnocena kladně. Rovněž u nového zaměstnavatele je její pracovní morálka hodnocena pozitivně (č. l. 4907). **Opisem rejstříku trestů** (č. l. 4861) bylo prokázáno, že obžalovaná dosud nebyla soudně trestána. Nálezací soud přiznal obžalované **polehčující okolnost** dosavadní beztrestnosti a jinak řádného života podle § 41 písm. p) trestního zákoníku. K doznání obžalované nálezací soud, jako k polehčující okolnosti podle § 41 písm. l) trestního zákoníku, nepřihlížel, neboť se jednalo o doznání pouze v minimálním rozsahu, který byl jinak prokázán relevantními důkazy. Naproti tomu hodnotil soud jako **přítěžující okolnost** skutečnost, že obžalovaná trestné jednání spáchala s rozmyslem (§ 42 písm. a) trestního zákoníku), že trestný čin spáchala ze ziskuchtivosti (§ 42 písm. b) trestního zákoníku). Dalšími výraznými přítěžujícími okolnostmi bylo to, že obžalovaná ke spáchání trestného činu zneužila svého zaměstnání a postavení staniční sestry (zejména bod I. a díle i bod II.). Rozsáhlého trestného jednání, popsaného především v bodě I. a rovněž i díle v bodě II., se obžalovaná dopustila vůči osobám nejen zdravotně, ale zejména mentálně postiženým, což je, podle názoru nálezacího soudu, výrazná přítěžující okolnost ve smyslu ustanovení § 42 písm. h) trestního zákoníku. Přítěžující okolností podle § 42 písm. k) trestního zákoníku je rovněž skutečnost, že obžalovaná způsobila vyšší škodu, a to v řádu 6,5 mil. Kč, což více než 6krát převyšuje dolní hranici škody značné, která je kvalifikačním znakem § 209 odst. 4 písm. d) trestního zákoníku. Přítěžující okolností podle § 42 písm. m) trestního zákoníku je rovněž skutečnost, že obžalovaná spáchala trestnou činnost na více osobách a pokračovala v ní po delší dobu. Podle § 42 písm. n) trestního zákoníku je přítěžující okolností rovněž skutečnost, že obžalovaná spáchala více trestných činů. Všechny tyto skutečnosti, jakož i vysoký stupeň společenské škodlivosti a další rozhodující kritéria hodnotil soud při svých závěrech o konkrétní výměře trestu. V této souvislosti lze pak jen podotknout, že obžalovaná způsobila škodu takového rozsahu, u níž lze důvodně předpokládat, že nebude schopna ji v nejbližším časovém horizontu jednotlivým poškozeným vůbec kompenzovat, když je otázkou, zda vzhledem ke svým předpokládaným příjmům kdykoliv v budoucnosti bude schopna škodu vůbec uhradit. Navíc někteří z poškozených se dokonce majetkové náhrady ani nedožili, neboť zemřeli v průběhu trestního řízení. Jen orientačně lze poukázat na skutečnost, že obžalovaná způsobila škodu v řádu 6.500.000 Kč a při jejím očekávaném příjmu vzhledem k její kvalifikaci, byť by došlo k valorizaci na částku řádově 30.000 až 40.000 Kč měsíčně, by i bez odečtení nákladů pro vlastní spotřebu, mohla být schopná tuto škodu uhradit v řádu 12 až 14 let. Lze tedy uzavřít, že důvodně nelze očekávat, že by obžalovaná kdykoliv škodu v plném rozsahu uhradila a nepochybně tak jednotlivým poškozeným zásadně a negativně ovlivnila jejich majetkové poměry a životní úroveň. To je zcela markantní např. u poškozené D.J. (II./7), která, jak sama potvrdila, prodala nemovitost po rodičích, aby uhradila půjčky, které si pro obžalovanou vzala svým jménem. Všechny tyto rozhodné okolnosti vedly nálezací soud k závěru, že na obžalovanou je třeba působit trestem nepodmíněným, který byl vyměřen v horní polovině zákonné trestní sazby. Výměra trestu odpovídá rozsahu a mimořádně vysokému stupni společenské škodlivosti trestného jednání obžalované, všem polehčujícím, přítěžujícím okolnostem, jakož i celkovému negativnímu přístupu obžalované k dosavadnímu průběhu trestního řízení. Ostatně výměra **trestu odnětí svobody v trvání 7 let** koreluje i s výší škody, která je rovněž v horní polovině zákonného rozpětí škody značné. Ze zákona je obžalovaná podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku pro výkon trestu zařazena **do věznice s ostrahou**. Trest je A.F. ukládán za úmyslný trestný čin ve výměře nepřevyšující 8 let. Nálezací soud neshledal formální podmínky pro uložení majetkové sankce, jak bývá obvyklé u majetkových trestných činů. Případný peněžitý trest, event. jiné sankce by vzhledem k majetkovým poměrům obžalované, byly zjevně nedobytné.

D. Náhrada škody

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

157. V rámci adhézního řízení, které je součástí trestního řízení rozhodoval soud o nárocích na náhradu škody těch poškozených, kteří se se svými nároky včas a řádně připojili. Ve smyslu ustanovení § 43 trestního řádu poškozený, která má podle zákona proti obviněnému nárok na náhradu škody, která mu byla způsobena trestným činem, je oprávněn také navrhnout, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost tuto škodu nahradit. Návrh je třeba učinit nejpozději u hlavního líčení před zahájením dokazování, jak má na mysli ustanovení § 206 odst. 2 trestního řádu. Z návrhu musí být patrné z jakých důvodů a v jaké výši se nárok na náhradu škody uplatňuje. Vedle těchto procesních podmínek vycházel soud také z podmínek hmotněprávních. Jak vyplývá ze skutkových vět výroku rozsudku, obžalovaná A.F. se dílem dopustila trestného jednání přede dnem 1. 1. 2014, kdy nabyla účinnosti novela občanského zákoníku v podobě zákona č. 89/2012 účinného od 1. 1. 2014. Podle jejího zákonného ustanovení § 3079 odst. 1 se právo na náhradu škody vzniklé porušením povinnosti stanovené právními předpisy, k němuž dojde přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, posuzuje podle dosavadních předpisů. Nálezací soud proto v případě rozhodování o nárocích na náhradu škody poškozených, kterým škoda vznikla přede dnem 1. 1. 2014, postupoval podle § 420 odst. 1 původního občanského zákoníku. Podle tohoto zákonného ustanovení totiž každý odpovídá za škodu, kterou způsobil porušením právní povinnosti. V případě škody vzniklé po dni 1. 1. 2014 mají výroky soudu o náhradě škody hmotněprávní oporu v ustanovení § 2910 občanského zákoníku, jako zákona č. 89/2012 Sb. účinného od 1. 1. 2014. Podle tohoto zákonného ustanovení škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. Způsob a rozsah náhrady škody je pak upraven zejména v ustanovení § 2951 odst. 1 občanského zákoníku, podle něhož se škoda nahrazuje uvedením do předešlého stavu a není-li to dobře možné anebo žádá-li to poškozený, hradí se škoda v penězích. V případě obžalované A.F. šlo vždy o úmyslné trestné činy, kterými vznikla jednotlivým poškozeným materiální škoda, tj. škoda vyjádřená v penězích. Jedná se o škodu způsobenou vlastním zaviněním obžalované. U jednotlivých poškozených, kteří svůj nárok na náhradu škody včas a řádně uplatnili, se proto nálezací soud zabýval tím, zda byly splněny zákonné podmínky pro přiznání jejich nároku na náhradu škody v plném rozsahu, nebo alespoň v rozsahu částečném.
158. V průběhu dokazování u hlavního líčení bylo z listinných důkazů, zejména z depozitních smluv, které jednotliví poškození – pacienti XXXXX uzavírali právě s XXXXXXXXXXXX zjištěno, že nemocnice převzala odpovědnost za takto jí svěřené finanční prostředky. Obžalovaná, jako zaměstnankyně XXXXX, tak za trestné jednání popsané v bodě I., z hlediska náhrady škody odpovídá svému zaměstnavateli. Jednotliví poškození, ať už sami nebo prostřednictvím svých opatrovníků, příp. zmocněnců, sice včas a řádně uplatnili nároky na náhradu škody, avšak nálezací soud po poradě senátu rozhodl samostatným usnesením tak, že podle § 206 odst. 1 trestního řádu z důvodů uvedených v § 43 odst. 2 trestního řádu nepřipouští s uplatněnými nároky na náhradu škody poškozené, kterým byla škoda způsobena jednáním obžalované, popsaným v bodě I. Tím nálezací soud míní jednotlivé fyzické osoby, nikoliv samostatný subjekt XXXXX.
159. Bod I. – Před zahájením dokazování u hlavního líčení, tedy řádně a včas, se připojila s nárokem na náhradu škody XXXXX (č. l. 4975), která se domáhala náhrady škody ve výši 228.000 Kč. Jedná se o částku, kterou již sama kompenzovala poškozenému J.L., neboť tomu obžalovaná způsobila škodu v souvislosti s podvodným jednáním- výběrem finančních prostředků z jeho depozitního účtu v XXXXX. Nálezací soud shledal nárok tohoto poškozeného subjektu oprávněným co do důvodu i co do výše a uložil obžalované, aby podle § 228 odst. 1 trestního řádu zaplatila poškozenému XXXXX, se sídlem XXXXX, požadovanou škodu ve výši 228.000 Kč.

160. Některým, ať už současným nebo bývalým pacientům XXXXX, způsobila obžalovaná škodu také jiným způsobem než tím, že získala finanční prostředky z jejich depozitního účtu vedeného u XXXXX. Toto její trestné jednání je popsáno v bodě II. výroku rozsudku. Ve vztahu k této dílčí části jejího trestného jednání, resp. ve vztahu touto částí uplatněných nároků na náhradu škody, kdy nebylo rozhodnuto o nepřipuštění poškozených ve smyslu § 206 odst. 3 trestního řádu z důvodů uvedených v § 43 odst. 2 trestního řádu, a proto se soud zabýval tím, zda uplatněné nároky na náhradu této škody lze považovat za oprávněné, co do důvodu i co do výše a zjistil následující skutečnosti:
161. Bod II./1. – poškozený V.N. se připojil s nárokem na náhradu škody ve výši 130.000 Kč (č. l. 4754). Obžalovaná byla uznána vinnou tím, že způsobila V.N. sice škodu ve výši nejméně 100.000 Kč, avšak současně bylo prokázáno, že mu část škody uhradila a dosud mu dluží částku nejméně 83.000 Kč. Soud proto podle § 228 odst. 1 trestního řádu uložil obžalované povinnost, aby uhradila V.N. škodu ve výši 83.000 Kč, když podle § 229 odst. 2 trestního řádu byl poškozený se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.
162. Bod II./2. – poškozený J.K. se připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 42.962 Kč v souvislosti s touto částí trestného jednání obžalované. Nalézací soud uznal jeho nárok oprávněným co do důvodu i co do výše, neboť dospěl k závěru, že obžalovaná způsobila J.K. škodu ve výši nejméně 42.962 Kč. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu proto uložil obžalované povinnost, aby J.K. uhradila škodu ve výši 42.962 Kč.
163. Bod II./4. – poškozená G.H. se připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 150.000 Kč (č. l. 4967). V průběhu dokazování u hlavního líčení bylo zjištěno, že obžalovaná způsobila G.H. škodu ve výši 220.000 Kč, avšak následně jí vrátila částku 73.000 Kč. Dosud obžalovaná dluží G.H. částku ve výši 147.000 Kč. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu proto byla obžalované uložena povinnost, aby G.H. uhradila škodu ve výši 147.000 Kč, když podle § 229 odst. 2 trestního řádu byla G.H. se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.
164. Bod II./5. – poškozený R.K. se prostřednictvím svého opatrovníka připojil s nárokem na náhradu škody ve výši 15.600 Kč (č. l. 2600, 4739). Obžalovaná byla uznána vinnou, že v bodě II. /5. způsobila R.K. škodu ve výši 2.500 Kč, a proto jí byla podle § 228 odst. 1 trestního řádu uložena povinnost, aby poškozenému tuto škodu uhradila. R.K., zastoupený opatrovníkem byl se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkázán podle § 229 odst. 2 trestního řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.
165. Bod II./6. – poškozená D.J. se v přípravném řízení připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 598.000 Kč (č. l. 2017, 4731). Obžalovaná byla sice uznána vinnou, že způsobila D.J. škodu ve výši nejméně 590.000 Kč, avšak současně bylo prokázáno, že jí v prvních pěti splátkách uhradila nejméně 46.201 Kč. Nalézací soud proto shledal nárok poškozené D.J. oprávněným co do důvodu i co do výše pouze částečně a uložil tak obžalované podle § 228 odst. 1 trestního řádu povinnost, aby poškozená D.J. uhradila škodu ve výši 543.799 Kč. Se zbytkem svého nároku na náhradu škody byla poškozená D.J. odkázána podle § 229 odst. 2 trestního řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.
166. Bod II./7. – poškozený R.N. se v přípravném řízení připojil s nárokem na náhradu škody ve výši 20.000 Kč (č. l. 3823). Jeho nárok byl shledán oprávněným co do důvodu i co do výše, neboť

obžalovaná byla uznána vinnou, že R.N. způsobila škodu ve výši nejméně 20.000 Kč. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jí proto byla uložena povinnost, aby R.N. uhradila škodu ve výši 20.000 Kč.

167. Bod II./8. – poškozený O.K. se v přípravném řízení připojil s nárokem na náhradu škody ve výši 196.300 Kč (č. l. 2659). Ve vztahu k bodu II./8. byla obžalovaná uznána vinnou, že mu způsobila škodu ve výši 170.000 Kč, avšak dodatečně mu vrátila částku 23.700 Kč. Nalézací soud proto shledal nárok poškozeného O.K. oprávněným co do důvodu i co do výše pouze částečně, a to ve výši 146.300 Kč. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obžalované uložena povinnost, aby O.K. uhradila škodu ve výši 146.300 Kč, když se zbytkem svého nároku na náhradu škody byl O.K. podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.
168. Bod II./9. – poškozená L.K. se v přípravném řízení připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 300.000 Kč (č. l. 2399). Obžalovaná byla v bodě II./9. uznána vinnou, že způsobila poškozené škodu ve výši nejméně 466.200 Kč. Nárok poškozené byl proto shledán oprávněným co do důvodu i co do výše. Nalézací soud uložil obžalované, aby uhradila poškozené L.K. škodu ve výši 300.000 Kč. V této souvislosti lze podotknout, že nalézací soud je vázán uplatněným nárokem na náhradu škody a nemůže tedy kterémukoliv z obžalovaných uložit povinnost nad rámec uplatněného nároku, nebo-li v částce vyšší, než kterou poškozený požaduje uhradit.
169. Bod III./I. – poškozený J.R. se v přípravném řízení připojil s nárokem na náhradu škody ve výši 123.500 Kč (č. l. 4928). Jeho nárok byl shledán oprávněným co do důvodu i co do výše, neboť obžalovaná byla uznána vinnou, že J.R. způsobila škodu ve výši 123.500 Kč. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu proto byla obžalované uložena povinnost, aby J.R. uhradila částku ve výši 123.500 Kč.
170. Bod II./10., III./2 – poškozený J.N. se před zahájením dokazování u hlavního líčení připojil prostřednictvím své zmocněnkyně s nárokem na náhradu škody ve výši 885.300 Kč. Nárok byl shledán oprávněným co do důvodu a co do výše pouze částečně. Obžalovaná byla uznána vinnou, že v bodě II./10. způsobila J.N. škodu ve výši 630.000 Kč a dále v bodě III./2. škodu ve výši 50.000 Kč. Soud proto uložil obžalované podle § 228 odst. 1 trestního řádu povinnost, aby J.N. uhradila škodu ve výši 680.000 Kč (630.000 + 50.000). Se zbytkem svého nároku na náhradu škody byl J.N. podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.
171. Nalézací soud již shora uvedl, že mohl rozhodovat jen o nárocích na náhradu škody, které byly včas a řádně uplatněny. V této souvislosti je ve vztahu k bodu II./3. výroku rozsudku třeba konstatovat, že poškozeným byl R.G., nar. XXXXX, který se v přípravném řízení připojil s nárokem na náhradu škody prostřednictvím svého opatrovníka. Důkazy provedenými u hlavního líčení však bylo zjištěno, že poškozený R.G. v mezidobí zemřel (č. l. 4867). Opatrovník však soudu tuto skutečnost nesdělil, a proto soud vyžádal rozhodnutí, které bylo vydáno v rámci dědického řízení. Usnesením Městského soudu Brno č. j. 58D 205/2019-26 (č. l. 5043) ze dne 28. 5. 2019 bylo prokázáno, že se dědicem po R.G., nar. XXXXX a zemřelém XXXXX stala jeho pozůstalá matka. V.G., nar. XXXXX se však s nárokem na náhradu škody jako poškozená nepřipojila. Soud o škodě způsobené R.G. nemohl ve vztahu k ní rozhodovat. To však nebrání, podle názoru soudu, tomu, aby zůstavitelka uplatnila nárok na náhradu škody v občanskoprávním řízení.

E. Zprošťující výrok

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

Body I./11., 24. obžaloby

172. Kromě rozsáhlého trestného jednání podvodného charakteru, popsaného ve výroku tohoto rozsudku pod bodem I./1-24 bylo obžalované A.F. v podané obžalobě kladeno také další obdobné trestné jednání. V rámci skutkových zjištění uvedených pod bodem I. měla obžalovaná obdobným způsobem jednat také na úkor poškozených K.J. a A.R. tím, že měla získat do své dispozice podvodným jednáním finanční prostředky, které měly poškození uloženy na svých depozitních účtech v XXXXXX po dobu své hospitalizace. V případě poškozeného K.J. měla obžalovaná v období od 2. 2. 2012 do 19. 9. 2016 bez jeho souhlasu a vědomí vybrat z jeho depozitního účtu 47.860 Kč (bod I./11 obžaloby). V případě poškozeného A.R. měla obžalovaná v době od 22. 2. 2017 do 18. 3. 2017 bez jeho souhlasu a vědomí vybrat z jeho depozitního účtu částku 2.300 Kč (bod I./4 obžaloby). Nalézací soud učinil k oběma dílčím útokům v průběhu dokazování u hlavního líčení skutková zjištění, která však neskýtala podklad pro vyslovení výroku o vině.
173. K bodu I./11 obžaloby bylo zjištěno, že **obžalovaná A.F.** v rámci své výpovědi u hlavního líčení dne 10. 2. 2021 spáchání trestného jednání v plném rozsahu popřela.
174. **Poškozený K.J.** v přípravném řízení dne 15. 4. 2019 (č. l. 2141) uvedl, že nebyl omezen ve svéprávnosti. Po dobu hospitalizace na oddělení č. 14 v XXXXX mu peníze vždy vydávala obžalovaná A.F., a to po částkách 200, 300, 500 a nejvíce 1.000 Kč. Poškozený poukázal na to, že vysoké finanční částky si vlastně téměř nikdy nevybíral, neboť na depozitním účtu měl málo peněz. Po dobu své hospitalizace dostával od sociálky 3.333 Kč měsíčně, později snad 4.540 Kč měsíčně, ale sám si peníze ještě šetřil, aby měl po propuštění úspory na ubytování, na jídlo apod. K.J. sice potvrdil, že když peníze od obžalované dostal, podepsal jí potvrzení, avšak nikdy u toho nebyla žádná třetí osoba. Poté, co mu byly předestřeny výpisy o přehledu jeho výběrů z depozitního účtu, potvrdil, že skutečně dostával částky maximálně do výše 1.000 Kč, vyšší však nikoliv. Částky souhlasily s tím, co vždy obžalované podepsal. Podle jeho názoru však musela obžalovaná v případě vyšších výběrů podpisy zfalšovat, neboť on sám vyšší finanční prostředky ze svého účtu nevybíral.
175. S výpovědí poškozeného K.J. koresponduje **Příkazní smlouva** (č. l. 2149), z níž je patrné, že poškozený neměl stanoven limit denního nebo měsíčního výběru ze svého depozitního účtu. To ostatně odpovídá jeho tvrzení o tom, že nebyl omezen ve svéprávnosti, respektive způsobilosti k právním úkonům. Nalézací soud k tomuto dílčímu útoku měl další listinné důkazy, a to pouze přehled výběrů z depozitního účtu poškozeného. Orgány činnými v přípravném řízení nebyly předloženy důkazy, které nalézací soud považuje za stěžejní, a to objednávky výběru finančních prostředků, na nichž by byl podpis obžalované. Vzhledem k tomu, že obžalovaná trestné jednání v plném rozsahu popřela a u hlavního líčení nebyl proveden žádný relevantní důkaz, na podkladě něhož by mohl soud konkretizovat její trestně právně významné jednání, nezbylo než rozhodnout v souladu s procesní zásadou in dubio pro reo, tedy v případě pochybností ve prospěch obžalované. Z předložených přehledů finančních depozit totiž nelze zjistit, kdo konkrétně výběr finančních prostředků z depozitního účtu K.J. objednal a finanční prostředky převzal. Důvodně se lze sice domnívat, že to byla právě obžalovaná A.F., která v uvedeném období tyto úkony na oddělení č. 14 dělala, avšak s praktickou jistotou, nezbytnou pro vyslovení výroku o vině, takový závěr učinit nelze. Nalézací soud proto rozhodl postupem podle § 226 písm. b) trestního řádu a obžalovanou z tohoto dílčího útoku zprostil.

176. Obdobná je důkazní situace i v případě dílčího útoku popsaného pod bodem I./24. **Obžalovaná A.F.** u hlavního líčení dne 10. 2. 2021 také v tomto případě spáchání trestného jednání v plném rozsahu popřela.
177. **Poškozený A.R.** v přípravném řízení dne 29. 3. 2019 (č. l. 3846) pouze potvrdil, že měl po dobu své hospitalizace v XXXXX zřízen depozitní účet, avšak sám nebyl omezen ve svéprávnosti. Z tohoto depozitního účtu získával částku cca 1.000 Kč týdně, a to v dílčích částkách rozdělených do jednotlivých dnů. Také tento svědek uvedl, že když podpisoval doklady o převzetí částek, byla u toho přítomna, kromě něj, pouze obžalovaná, nikoliv třetí osoba. V některých případech, a to asi dvakrát, podepsal potvrzení dodatečně. Po předložení finančního přehledu z depozitního účtu svědek popřel, že by obdržel částky, které jsou zde uvedené, a to ve dnech 22., 25. a 29. února 2016, a dále 3., 18. a 21. března 2016. Současně připustil, že sice mohl dostat částky nižší, ale ne po tisíci korunách.
178. **Příkazní smlouvou** (č. l. 3853) bylo prokázáno, že ji A.R. uzavřel s XXXXX dne 5. 2. 2015 a finanční limit svého výběru omezen neměl. To ostatně odpovídá tomu, že nebyl zbaven svéprávnosti. Kromě výpisu z finančního depozita nebyly k tomuto dílčímu útoku provedeny žádné relevantní listinné důkazy. Také v případě A.R. přehledy depozit svědčí pouze o tom, že z jeho účtu byly finanční prostředky vybrány, avšak bezpečně a spolehlivě neprokazují, která konkrétní fyzická osoba tyto peněžní prostředky vybrala. Pro nedostatek relevantních důkazů nezbylo nalézacímu soudu, než také v tomto případě rozhodnout zprošťujícím výrokem, ve smyslu ustanovení § 226 písm. b) trestního řádu. Trestně právně významné jednání obžalované, konkretizované místem, časem, eventuálně jinými relevantními skutečnostmi, nebylo ani v tomto případě s tzv. praktickou jistotou prokázáno.

Bod II./2. obžaloby

179. V této části obžaloby bylo obžalované A.F. kladeno za vinu rovněž podvodné jednání, nikoliv však spočívající v tom, že by získávala finanční prostředky z depozitního účtu některého z pacientů, přesto však měla jednat na úkor pacienta XXXXX B.H.. Od tohoto poškozeného měla, pod záminkou pořízení běžického pásu pro nemocnici získat částku 10.000 Kč, kterou si měla ponechat pro svoji potřebu.
180. **Obžalovaná A.F.** ve své výpovědi u hlavního líčení dne 10. 2. 2021 rovněž spáchání tohoto dílčího útoku v plném rozsahu popřela.
181. **Poškozený B.H.** v rámci své výpovědi, kterou učinil v přípravném řízení dne 26. 3. 2019 (č. l. 1272) uvedl, že sama obžalovaná za ním přišla s návrhem, jestli by nechtěl koupit pro XXXXX běžický pás. B.H. tvrdil, že obžalované předal asi 8.000 nebo 10.000 Kč, které obžalovaná vybrala z jeho depozitního účtu. On sám jí výběr těchto finančních prostředků podepsal, peníze jí předal, ale běžický pás do nemocnice koupen nebyl. V závěrečné části výpověď svědka koresponduje se **zprávou XXXXX** (č. l. 1278), kterou bylo prokázáno, že tento dar od B.H., ať už v podobě běžického pásu nebo finanční částky ve výši 10.000 Kč, není evidován. Z rozsáhlého přehledu výběru finančních prostředků na depozitním účtu poškozeného B.H., který je ostatně detailně rozebrán u skutkových zjištění bodu I./6, však nebyly zjištěny takové skutečnosti, které by s výpovědí poškozeného korespondovaly. Poškozený sám předně nedokázal konkretizovat, v kterém období byly finanční prostředky ve výši 8.000 nebo 10.000 Kč z jeho depozitního účtu za tímto účelem vybrány. Předmětnými listinnými důkazy však byly prokázány výběry z jeho depozitního účtu pouze v letech 2013 – 2017 (č. l. 1302 a násl.). Důvodně se lze sice domnívat,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

vzhledem k celkovému charakteru rozsáhlého trestného jednání obžalované A.F., že mohla finanční prostředky v roce 2011 od B.H. pod touto záminkou získat, avšak provedené důkazy ani v tomto případě neskýtají spolehlivý podklad pro závěr nalézacího soudu o vině obžalované. Lze sice připustit, že z depozitního účtu B.H. byla např. v roce 2013 vybrána částka 10.000 Kč (č. l. 1303), nebo částka 9.000 Kč (č. l. 1337), avšak tyto částky byly zahrnuty do rámce trestného jednání, kterého se obžalovaná dopustila, jak je popsáno v bodě I./6 na úkor B.H. Výpověď poškozeného zůstala, stran těchto skutkových tvrzení, důkazem osamoceným a nalézací soud proto při důsledném respektování procesní zásady „in dubio pro reo“, rozhodl také o tomto dílčím útoku zprošťujícím výrokem podle § 228 písm. b) trestního řádu. Důvodem je to, že B.H. nedokázal spolehlivě konkretizovat datum, kdy měl finanční prostředky převzít z depozitního účtu, kdy je měl předat obžalované, a nedokázal ani jiným relevantním důkazem, zejména listinným důkazem svoje tvrzení podpořit. Výpověď poškozeného, která zůstala osamocená, podklad pro výrok o vině obžalované neskýtala.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nepravost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 trestního řádu)

Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 trestního řádu nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku, nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Brno 5. 3. 2021

JUDr. Jaroslava Bartošová v. r.
předsedkyně senátu